

539-713h (3)

Høytrengende

Aeris Forsuar/

imod den publiceerde **B.** sandsferdig
Kiøbenhaffns Beretning/
anlangende

Dinae oc Walters Sag / som ved **B.**
ordentlig Proces samme stetz bleff vdsfort
Anno 1651.

Med høstfolgende **Mar**sager
som hafuer nød oc tuungen mig vnder-
skrefuen (for en tid) at begifue mig
aff mit kiere Fæderneland.

J. Holm
1652

Prentet Anno 1652.

1823

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

85

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1823

1823

Haffde vel leffuet vdi det Haab/
 at min Fraverrelse aff Danmark skulle
 haffue noget stiller mine Vuenners stoere
 Had/oc giffuet dennem leilighed til bedre at
 betencke sig imod mig/ end som hid indtil
 skeed er/ mens ieg maa med Smerte fors
 nemme/ at de icke dermed ville vere fornøede/ at vlowlige
 Procedurer, oc spottelig Medfart haffuer nød oc tuungen
 mig til/ at begiffue mig aff mit fiere Faderneland/ for hui
 Velstand ieg mig saa ofte haffuer bemødet/ oc draget me
 gen Omforrig for at sette det vdi Rolighed oc Sickerhed;
 De haffuer icke heller kunde kølet deris vnde Sind paa det
 som de mig effter min Vortreise haffuer fra tagen/ huilcket
 dog ingen Ret mig kunde fra dømmen/ foruden megen andert
 Bold oc Bret/ som mig er vederfaret; Mens deris vssucke
 lige Vndskab haffuer endoesaa vilt betage mig mit Verlige
 Nassn oc Ryete/ i det at de haffuer ladet gaa paa Tryck en
 sammensat Beretning/ som de kalder Kort oc Sandferdig
 at skulle vere om den merckelig Sag/ som er vdført i Rijs
 behaffn med Dina Winhoffuers oc Jørgen Walter/ vdi
 huilcken ieg taxeris i mange atskillige vbewiislige Maader.
 Da effter som et Verligt Nassn oc Ryete icke er at skatte eller
 legne ved nogen formue vdi Verden/ saa moueris ieg til
 at forjuare mit/ som saa høveligen i samme Skriffte angris
 bis vil derfor giffue alle oc en huer beviisligen tilfrende/ huor
 partise/ hadse/ oc vden tundament deris Forrebringende ere
 re oc huor viit de wiger fra den rette fuldkommen Sandhed/
 huilcken de forforter/ fordreier/ oc gandske undertrycker/ oc
 der imod indfører de meget aff deris egen Digt oc Daafund/
 dennem selffuer til liden Ære.

Derfom den store Wille oc Begierlighed til at diffamere mig icke haffde betaget dennem deris Forstand/ da burte de vel at haffue bedre betenckt sig / end at gipre mig endnu luspect for det/ som hans Kongl: Mayt: oc Rigens Raad selffuer mig haffuer offentlig dømt fri forre / ja da haffde de bedre betractet / huad der kunde følge paa de vrange Beskyldinger / som de mig tillegger / oc Regieringen erre paa rørendes / thi de kunde sig vel haffue formodet / at ieg mig det viits løfftiger skulle fra legge / oc wise dennem klart oc bart / at de det icke alleneste partiisk refererer / mens end oc demonstrere det / som dennem kunde komme til aller største Spot oc Skade. Mens efftersom det skulle recke til Statens detriment, oc fleres Forderff end deris / som mig saa meget vrskyldt efterstreber / oc atter at ruinere / da vil ieg endnu gaac det meste der aff forbie som mig muligt er / oc til resten haffue dennem henvist til deris egen Videnskab / som det er langt bedre selffuer bekiende / end som de lader for huer Mand spargere. Dog / dersom ieg / offuer formodning / fremdelis ved et eller andet der til skulle bliffue nød / at giffue det gandske oc aldelis tilkiende / da ville de mig det icke tilskriffue / som den der bringer for Dagen / det som med all billighed burte at were fordult oc forborgen / mens dennem selffuer som det forarsager lige som ieg ved den vdgangen ny Beretning er bleffuen nød oc tuungen til at forsuare mig imod disse Sandheds Forspørere / oc min Eris effetractere.

De vil ieg derfor indføre deris Artickels viis met større Bogstaffuer / oc mit Suar med mindre stiel / saa at den gunstige Læser / aff deris egen Bekiendelse saa vel som aff huius her bliffuer indført / skal kunde see oc kiende den Vskyldige med den Hadefulde / huius Hierte offuerløber aff forgiftig

Dudo

3.

Onfskab som skuffis under Sandheds skijn. Begyndelsen
sen aff deris lyder saaledis:

ARTICULUS I.

Der er mange oc store Marsager til/huor faare dend Sag / som vdi Riøbenhaffn Anno 1651. met en Quinde ved Naffn Dina Vinhoffuers oc Zorgen Walter bleff udført / bor at være sandferdig beskreffuen oc bekient / thi samme Sag angaar icke allenist bemelte tuende Dinam oc Walter / mens oesaa dend Stormeetige oc Høybaarne Forste oc Herre / Her Fridrich den Tredte / Danmarckis / Norgis / Wendis oc Gottis Konning / Hertug vdi Slesvig / Holstein / Stormarn oc Ditmerken / Gressue vdi Oldenburg oc Delmenhorst / oc den Erlig oc Velbyrdig Mand / Her Corfitz Wilfeldt til Brup / Ridder / som da var Riøgens Hoffmester / Raad / oc BefalingsMand paa Moen / oc hans kiere Husfrue / den Edle oc Velbaarne Frøken Leonoram , oc det befindes aff den svlige Beretning / som derom gloris aff mange / at en stor part aff dennem som nu leffuer / end oc her i voris egne Fæderneland / icke ere saa fuldkommen derom berittede / at ja de som met vrang Meening eller ond Affection indtagene / andere lettelig til falske Cancker oc Domme kunde forles

de oc forføre / som med Sandhed intet offuereens
kommer.

Naar den gunstige Læser considererer oc betraaerer/
huorfra det Scriptum er kommen / som ieg her for aarsagis at
suare til / da skal hand sig icke kunde formode at bliffue der aff
retsindeligen oc fuldkommen vndervust / huorledis den Sag
er bleffuen vdsørdi som der vdi loffuis at skulle giøris be-
kiende / anseendis denne Sag er dressuen oc vdsøre vnder
samme Authoritet, som dette Rixbenhaffns Skriff er pu-
bliceret oc kommen paa Tryck / vnder huilken de formener
at skryffe den rette Sandhed oc at tildecke huis Bret i bemel-
te Sag imod mig er øffuet / thi de gaar icke alleneste en stor
deel aff Sagens medfart forbi / huilket dennem icke skulle
vere reputerlig selffuer at kundt giøre / mens de vdelucker
end oc aff deris Beretning ihuor sandferdig den tituleris,
det som Sagen best kunde forklare oc oplyuse.

De efftersom alle icke erre saa gandske indtagne aff vrang-
ge Meeninger / som de gierne vilde / da bemøder de sig paa
det høyeste for at forføre oc forlede huer Mand / oc at bringe
dennem paa falske Tancker / som med Sandhed icke offuere-
rens kommer.

Da effterdi samme Sag vel er vert en sandferdig Be-
skriffuelse for mange oc store Aarsager skyld / da vil ieg nest
Gudh hielp med det første skee land / den hele Process med
alle sine Acter lade gaae vdi Tryck / saaledis som den er
palleret for Retten / foruden nogit at fra tage eller at til-
legge / saa skal den gunstige Læser befinde / at den Beretning
fra Rixbenhaffn er forkortet mest paa de Steder / huor Sa-
gen sig selffuer vdyder / oc der imod at være indført det / som
vdi Processen aldelis intet om findis.

Affe.

Affecterne giffuer sig strax tilkiende i deris Fortale/
 thi de viger flux fra det som vdoffuis / icke alleniste der vs
 di / at de vil betage min Dame sin tilbørlig Titel / huilket
 hinder med all ret tilkemmer / mens de vil endoe bringe dens
 nem / som Staten i Danmark icke er bekiendt / vdi den mes
 ning / at de med et Ord eller ved en Skriffte kand betage en
 Rigens Hoffmester sin Charge, huilket dog ingenlunde
 med rette skee kand / derfor var ieg icke alleneste paa de tider
 Rigens Hoffmester / der ieg bleff saa Vskydig forfuldt /
 mens er endnu den samme / ihuor vgierne de det hører / oc
 kand ingen Bagvasselse eller vbeviislige Beskyldinger betag
 ge mig min Bestilling / vnder huis Authoritet det oc kund
 desynnis at være / ved ordentlig oc lowlig Process skal saa
 danne høye Bestillinger vdi Danmark optagis / om der paa
 skal givris nogen Forandring imod dennem som sig der vdi
 befinder / huilket ieg drager ingen fryet forre lowligen at
 skee kunde / dette kunde vel viitløfftigere forklaris / mens ieg
 vil ingen paa dette sted der med opholde / alleneste fare fort /
 oc suare til det / som efterfølger.

2. Her talis om en Konge aff Danmark /
 som en indfødde Danske Hermand skulle haaffue
 vildet forgiffuet.

Der er icke bleffuen befunden det allerringeste som
 kunde mistenckelig gicte / at den Dansk indfødde Herremand
 som her om talis / skulle haaffue vildet forgiffue en Konge aff
 Danmark / huilket hans Kongl : Mayt: oc Rigens Raads /
 derpaa vdgiffuen egen Dom nock som vduiser.

3. Her talis omen Rigens Hoffmester / som
 met sin Hustru oc Børn / skulle haffue været myrde
 oc ombragt vdi sit eget Huus.

Den Rigens Hoffmester / her om meldis / maa glæde
 sig / at hand icke vdi sit eget Huus med hans Kiereste oc
 Børn er omkommen / efftersom de skulle haffue verres myrde
 oc ombract / som her staar. Huorledis det sig med den Sag
 haffuer / det er icke kommen endnu altsammes for Dagen /
 efftersom der aldrig bleff giort nogen Efftersøgning / for as
 vide dens rette Grund oc Besskaffenhed / meget mindre er
 nogen der paa bleffuen for Retten tiltale.

4. Alt saadant er vdi Danmark freimmede
 oc whorte Sager / pleyer vel fra andre Steder desli
 lige Tidender der at sporgis / mens saadant i Dan
 marck aldrig at gioris / er derfor vel verd / at dend
 rette Sandhed derom bliffuer aabenbaaret / oc
 dend gandske Verden wpartist meddelis / huilcket
 allerbest oc vissesi finnes at kunde see / naar alle
 neste simpeliuiss berettes / huad / tid fra tid aff Di
 na, aff Walter / oc endelig aff Her Gorfis Wlfeldt
 er bleffuen foregiffuen / oc den fornunfftige Læser
 bliffuer fri stillet / der aff at slutte oc domme / huor
 ledis hans Kongl: Mante: vdi en Sag / som
 hans Kongl: Liff angick / haffuer ladet Justitien
 sin rictig oc wbehindret Vob / intet vdi ringeste maa
 de begunt / medens Gud Allermæctigste oc tiden
 alting

alting befalet / indtil Her Gorfis Willfeldt sielff
begjerte ved Lands Lov oc Process sig imod Di-
nas groffue Beskylding at erkere.

At andre Steder taxeris, fra huilcke saadanne vohørte
Sager pleyer at spørgis/ haffuer ieg intet at suare til; Vdi
Danmarck er aldrig hørt tilforn slig en groff oc vforfæm-
met sammensat Løgn at vere en Rigens Hoffmester tillaget/
som mig bleff paadictet; Ellers findes vdi de Danske Histo-
rier/ at en Biscop der i Landet haffuer ombract en Konge
aff Danmarck med Forgiffit/saa deraff sees / at sligt dis vær
vdi Danmarck tilforn er skeed. Dersom det haffde ver-
ret deris Forset at berette noget vpartisff oc simpelvois / som
her staar / da gick de icke saa letteligen Simpelheden / det er
Sandheden / forbi i meget som de giør / huilcket ydermere
skal kunde erfaris aff det som efftersfølger / thi de vdelucke
icke alleneste aff deris Beretning en stor deel aff de simple
oc enfoldige deris Vidner / huorpaa Sagen meget bestaar/
mens de viser endoc fast paa alle Steder deris Partisffhed/
formenendis under det Raffen / aff simpelvois Beretning /
at ville betage Læseren den Frihed retsindigen derom at
dømme.

De ville oc gierne indbilde de Enfoldige / an den Sag
angick hans Maytt: Kongelig Liff / thi hos de Fornuftige
staar det icke til troendis / at en lps Snact / foruden den al-
terringeste Bewiislighed skulle kunde angaa hans Maytt;
Kongelig Liff / mens lige saa lit som den Sag gick hans
Maytt: Kongelig Liff an / lige saa lit haffuer Iusticien
hafft sin riectig oc vbehindret Lob vdi bemelte Sag / som
mand her effter end oc saa skal kunde formercke aff deris egen
Ord; saa vet som paa huad manner hans Maytt: selff
samme

samme Sag haffuer begyndt / lange før end ieg nogen tid begierre ved Lands Low oc Procels mig at erklære imod Dinæ grossue Beskyldinger.

5. Mens paa det den ubekjendte Læser dis bedre denne Beretning kunde begribe / da vilde den lade sig om nogle aff de Personer informere, som maa skee icke kunde være bekiendt / oc her vdi effter haanden indførte / iblant huilcke Dinæ Person biligen tilkommer dend første Beskriffuelse.

Hvad for synderlig betenckende de haffuer hafft til at informere nogen om disse efftersølgende Personer frem for alle andre / som Naffngiffuis tit oc ofte vdi Processen, det er dennem selff best beviist / maa skee de saae det gierne / at Læsern ville saaledis antage dennem / oc giøre sig dennem saa bekiendte / som de dennem her indfører oc afftaler / Doctor Sperling oc Magister Simon, som mine Venner for villige Vidner; Walter at haffue hafft access til Hoffue for hans gode Forhold skyld / oc endelig Dina formedelt sin hæderlige beskriffuelse Stand / oc yndeste som hindere skabning hinder foruulte / huorfor hende bevilges den første Plaz.

6. Hun var fød her i Byen aff Tydske Forældre / haffde varit gift i Holsten / mens effter sin Mandes Død her vdi Riget indkommen / oc sig hos sin Moder / som tilforne noget haffde været brugt vdi Tucthuset opholdet / oc for sin Skabning skyld aff atskillige icke ille lidt eller anseet.

Der

Derfom de med den Skabning hende her tilleggis vil/
 gifue at forftaa/ at mit Behag haffde oc vel kunde falden til
 hende/ efftersom hun for den ſkyld aff mange icke ſkal hafue
 vær it ilde lide eller omſect/ ſom de ſiger; Da ſuarer ieg der
 til/ at ieg vdførligen nock med mange Lowfaſte Vidniſſis
 byrd/at Dina aldrig hafuer talt med mig førren for Retten
 til Herredagen/meget mindre hafte min Omgiengelse/huil
 ket hun oc ſelff omſier for Kongen oc Rigens Raad hafuer
 bekiende/ Derfom det icke contenterer dennem/ da ſiger
 ieg/ oc ynſker det endnu/at de maa bliſue beſkemmede/ oc ſaa
 en ond Død aff Verden/ ſom talte med hende baade førſt oc
 ſiſt aff dennem oc mig/ aff huilket Wallet ſtaar dennem
 frit forre at antage.

7. Jørgen Walter fød vdi Holſten / Com-
 mendant vdi Krensborg/ der den Anno 1645. var
 belejret oc for hans gode Forholt bleff der effter
 her vdi Riget nobiliteret, oc med Arlig Beſial-
 ling afflagt/haffde oc derfor accels til Hoffue/ ſog-
 te ſig ſo lenger ſo mere Daglig hos hans Kongel:
 Maytt: at inſinuere.

Walters Fødzeltſted oc de MandomsGierninger / ſom
 hand her ſaak ſkyld for/ annoteris med ſtor ſlid/ mens de ta-
 ler intet om at hans Fader var en Hjulmager / oc at hand
 inſinuerede ſig alleneſte hos hans Kongel: Maytt: med
 den Forrediffe, Skalckactige / oc ſtore Bonde Løgn hand
 forrebræte / oc er vel vert at acte / at hand vdi ſamme Dage
 bleff Kongel: Maytt: geheimter Raad oc Oberſter / ſaa
 hans accels hand haffde / var icke for hans gode Forholt/
 ſom hannem her tilleggis;

Aff denne Beskrifvelse/ som de om Walter gjorde/ skulle mand icke kunde formercke / at det er den Jørgen Walter/ som intet got haffde i Sinde/ at det er hannem/ der viste oc om et stort Anslag / som var paa mit Hus/ vdi lige maader/ at det er hannem / som hafuer søgt sin egen Ære oc Dophøielse ved andre deris Blycke / oc berettet det for hans Mægt: som sig siden anderledis hafuer befunden/ huilcket deris egen Ord/ oc den Befaling hand fick / vdiuifer. Saa at aff disse tuende Dinæ oc Walters Beskrifvelse icke lidet kand sees/ med huad Partiskhed de fremfører deris Beretning / end oc saa i de ting / som Sagen ilde eller intet vedkommer.

8. Doct: Otto Sperling / født til Hamborg / opvartet Daglig vdi Rigens Hoffmesters Huus/ oc var der meget familiar oc betroet/ haffde fast altid været vdi Rigens Hoffmesters Comitæ paa alle hans Reyser / hand uden Riget haffde gjort / oc formedelst Rigens Hoffmesters flittige recommendation erlanget Hoff Medici Bestalung / endog hand aff hans Mægt: aldrig bleff brugt/ bekom effter begiering sin Affsced/ oc reyste vdaff Riget / der Rigens Hoffmester var bortdragen.

Doct: Otto Sperlings Umgængelse haffde ieg gierne/ naar Leiligheden det kunde tillade / oc haffde ieg vel ynset / at det tiere haffde fundt sceed / effter som hand er en Mand aff god Conversation oc stor Sciens, tilmed misbrugte hand aldrig den Familiaritet, hannem bleff forunt vdi mit Hus/ mens stedze hafuer ladet sig befinde med all Ærbæd-

barhed/ Syrietighed/ oc Trostfab / huorfor ieg hannem bil-
ligen æstimerer.

De siger vel / at hand var meget betroed i mit Huus/
mens huoraff de er kommen i Erfaring om slikt / kand ieg
icke vide / effter Suspicion maa de giøre sig den Beretning/
oc icke effter nogen vel funderet Videnskab/ Huor til mon-
ne denne Sammensetning skulle? Skal det actis som et
Crimen at conuertere med en Ærlig Mand? Eller maa
mand ingen omgaaes med foruden at være mistenckt?

At hand skulle hafue været med mig fast paa alle mine
Reyser ieg vden Riget hafuer giort / der forløber de sig
meget vdi / thi ieg hafuer Riget til Tieneste giort vnderstie-
delige mødsommelige oc lange Reyser / som baade vdi Enges-
land / i Tydskland / hos hans Keyserlige Maytt: oc paa
Grenserne til Fredz Tractaterne / huor hand icke hafuer
med været / tuende Reyser ieg vdi Holland hafuer forrettet/
er hand først kommen til mig nogle Maaneder / efter ieg
hafde været vde / saa det skal befindes / at Doct: Otto Sper-
ling paa de flerste Reyser / som mig var anbefalet / icke haf-
uer været vdi min Comitæ.

De ville oc gifue at forstaa / at hand fornødelst min re-
commendation fick Hoff Medici Bestallung / mens dog
aldrig aff hans Maytt: bleff brugt / lige som hand icke kun-
de prestere det / som hand var recommenderit forre / oc
saae de gierne / at de kunde bringe hannem i den Concept
hos de vbekjendte / thi hos dennem / som hannem kiender/
hafuer denne vnderfundige Beretning ingen Krafft. At
hand icke blef brugt / der kand hand intet beskjldis med / mens
af hans Skriftlig Afsskeed / som hand efter Begiering be-
kom / kand sees / at hand icke enten for et eller andet er blefs-
uen aftacket.

9. Magister Simon Hennings/ fodt aff Tydske Forældre til Bergen vdi Norge/ var Commi- nister til dend Tydske Kircke her i Byen/ Rigens Hoffmesters Beicht-Fader/ oc i hans Huus ved daglig oc fortrolig Umgjengelse meget vel lidt/ aff- holden oc deelactig vdi meget aff det / som vdi sam- me Huus tracteredis, oc andre var forborgen/ hans Vocation var at være en Guds Tiener/men hans Profession at være Rigens Hoffmesters Tie- ner/ som dend heele Bye er bekiendt / oc Processen fremdelis bekræfter.

Magister Simon, som er min Skrifte-Fader/ oc gode Ven/ er i lige maader af mig lid oc affholden baade for hand er en Guds Ordz Tiener/ saa oc for hans Christelig Liff oc Lefnet. oc gode Gemyde skyld / ieg hafde oc gierne hans Um- gjengelse/ naar det kunde skee / hviicket doch icke var Daglis gen/ som de beretter/ mens heel selden/ efter som hans Embe- de det icke tilstede/ oc var der tit heele Maaneder imeldem/ at ieg icke med hannem talede.

Det som vdi mit Hus skulle være tracteret, oc andre forborgen/ huor vdi Magister Simon skulle være giort deelactig / det settis her lige som det var beviisligt nock ickun en Ting at sige / oc at det fick endelig saa at være / fordi det er prentet i Ripbenhaffn; Mens efterdi det er andre for- borgen/ huor fand de da vide det? Hafuer Magister Si- mon aabenbaret noget / som skulle holdis forborgen / da fand det icke sigis eller holdis for forborgen at være; Ihuor om alting er/ da erbyder ieg mig at suare til alle mine Tra- ctater,

Etater, baade inden oc vden mit Huus / hemmelige eller aabenbare / imod alle oc en huer saaledis / at de skal bestaa med Skamme / alle som mig noget vsømmeligt ville tillegge.

Anlangendis Magister Simons Vocation oc Profession, de her distinguerer imeldem; Da hafuer hand tiert Gud oc hans Tilhører / oc været efter Guds Ord en huers Tienere saa vel som min / huilket deris vemodige Laare gaff tilkiende / den tid hand endeligen fra dennem maatte skillis; Dissigeste vdiuiser deris Skriftlige Skudzmaal de hafuer gifuet hannem/nemblig / at hand sit Kald oc Embede sluttigen / troligen / oc vel til Guds Ære / oc Menninghedens Opbyggelse / med Lærdom / Liff oc Læffnet hafuer forrestaaet / saa at dersom der hafde været noget med rette paa hannem at sige / da hafde de icke saa smaaligen efterlet oc opsøgt slige Lappeske oc fast Latterlige Beskyllinger / som de gjorde / huilcke mange Aar tilforne skulle være passeret / oc kunde det hannem dog icke Lowligen ofuerbevisis / mens der imod blef der saaledis procederet med hannem / som icke tilforne er skeed nogen anden af hans Orden / er derfor icke at troe / at de skulle hafue ladet hannem fare / dersom de med ringeste Ret hafde kunde tilføyet hannem store Skade / eftersom de beviiste sig Gindske oc Hadefulde nock imod hannem / om det var for hans Sandhed hand vand om huis Dina hannem hafde berettet / det staar en huer fri at dømmme om / Blycke oc Skade var det hannem nock / at hand blef nød oc tuungen til at begiere sin Afseeed / oc for 19 Aars sluttig oc mødsommelig Tieneste søge sit Brød paa fremmede Steder med Hustrue oc 8 Børn / icke vden stor Suck oc Bekymring.

Nu kand den gunstige Læser kiende / om hand aff deris relation er saaledis blefuen informeret om disse Personer /

at hand Sagen der ved dis bedre kand begribe/ oc om deris Beretnig er saa vpartiff som den burde.

10. Begyndelsen til denne Historie / skeede dend 29. Decembris Anno 1650. paa huilcken Dag Torgen Walter berettet hans Kong: Maytt: at en Quinde / ved Naffu Dina Vinhofuers / hafde ladet sig imod hannem formercke / huorledis Rigenz Hoffmester skulle hafue i sinde / at ville bringe hans Maytt: Giffte vdi det Begere hand dricker aff / huilcket hun berettede / at hafue hort vngeser for 6 Vger tilforne / en Morgen hun laa hos Rigenz Hoffmester / oc Frøcken Leonora da kam ind / oc hafde en Flaske i sin Haand / satte sig paa Sengen / sigendis / Her hafuer vi det / vi taledede om i Gaar / da skulle Rigenz Hoffmester hafue suarit / Jeg frycter det er for sterck / at hand bryster; Ney skulle Frøckenet hafue suaret / hand skal gaa bort som i en Duale / oc da skal Hoffmesteren holt hans venstre Haand ofuer hendes Hofuet.

Walter kand vel hafue berettet hans Kongel: Maytt: denne Snack paa den Dag / som de her beskriuer / dog den som fornuftig er / kand vel eracte / at der maã hafue været giort en anden begyndelse til at insinuere dette hos Herren / thi dersom Walter icke hafde været forsickret / at hans Maytt: tilforne var betagen aff en oc anden Suspicion om min Person / oc let til at troe alt det / som om mig vdi verste maader hannem kunde forrebringis / da hafde hand ingen-
lunde

lunde sig vnderstaet at føre for hans Maytt: saadan plompy oc vforffammet Beretning / som vaar baade vrimelig oc vden all fundament; Affecterne maa vist hafue taget ofuerhaand / thi det var icke saa belagt / at det noget Mens niske end oc aff mōgit ringe Forstand troeligen kunde tilleggis.

Der som den gunstige Læser vil hafue den Bmæge / oc igiennem see den Rigsbenhaffns Beretning / anlangendis det / som Dina bekiendte effter de Spørmaale hender blef giort paa Slottet / der hun mig wassuidendis den 14. Aprilis 1651. blef examineret, disligeste huius hun til Ting forregaff; Da skal hand befinde en stor Wlighed i det / som de her beretter / thi paa de steder blifuer intet om talt / at Frøcken Leonora skulle hafue sat sig paa Sengen / icke heller at ieg skulle hafue holt min venstre Haand ofuer hendis Hofuit / huilcket ieg aldrig tilforne hafuer hørt / meget mindre findis det vdi den rette Process.

11. Dend 3. Januarii vdi nernærende Aar / befoel hans Maytt: Walter at føre fornæffnde Quinde Dina op paa Slottet til hans Maytt: huor hun da i Cankelers oc Stadtholders nærværelse det samme berettede / sagde oc / at der Frøckesnet var gangen vd / bad Rigs Hoffmester / hun skulle intet tale der om / det var icke en Skiempt / sagde sig oc det at hafue lofuet / oc giort en falsk Eed der paa.

Vdi den 4. Articel beretter de / at hans Maytt: intet vdi ringeste maade begynte / førend ieg self lod begiere ved Land; Eow mig at erkjere; Her bekiender de / at hans
Maytt:

Maytt: befoel Walter at føre Dinam op paa Slottet til sig / hvor hun vdi tuende Rigens Raadz nerværelse forhøris / det var so at begynde Sagen / eftersom hun skulle giøre sin Beretning vdi vidnisbyrdz nerværelse / det var oc et Legn / at hans Maytt: Walters Angifvende troligen hafde antagen / oc var begierlig til at høre tiere Tale derom. Aff disse deris egen Ord kand sees / huem den Sag hafuer begynt.

Det som de her setter / at ieg skulle hafue bedet hinder / hun icke skulle tale derom / etc. det er mig aldrig forrekomen men søren i dette deris Skriffte / oc findes vdi lige maader gandske intet om alle dette vdi Procellen, saa at deris Beretning endoc paa dette sted amplificeris efter egen Ville ihvor simpelvis oc sandferdig de den lofuer at ville giøre.

12. Hun bleff da adspurt / Om hun tenckte / de hafde endnu den Intention? Suarede / Ja vist. Bleff formanet intet at sige / uden det som Sant var / Suarede / at ville annamme Sacrament derpaa / at hand skulle giøre det i Morgen / om hand kunde komme til der med.

Dette Spørsmaal / som hende er blefuen giort / saa vel som det hun skal hafue gifuen til Suar / det er aldrig hørt for Ketten / eller kommen for Dagen spænd nu / ieg for min Person hafuer icke det ringeste derom vist / oc hafde det vel været dennem saa Reputerligt / at de det med Stiltienhed hafde gangen forbi / eftersom intet derom findes vdi Procellen, oc deris Løffte icke er at ville fortælle / huad Discours dennem kand være gangen imellem; Thi dermed gifuer de selfuer deris vnde Ville imod mig tiltiende, i det at de tilspurte

spurte hende om henders Tancfer / oc icke examineret henders Beretning / om den var saa funderet , at den billigen Kunde troes / mens der imod annammet henders Tancfer som for en Effterretning / huoraff kand sees / at Troen hafuer været saa sterck til alt det / som saa Falskeligen oc Løgnactigen om mig var angifuen / at Tancfer blefue antagen i steden for Beviistligheder.

13. Der det hende bleff foreholdet / huor farligt det var for hende sielff / hun var icke en enlig Menniske / kunde intet bevise slikt / det vilde koste hendis Liff / Suarede hun / Det laa hende sielff mact der paa / hun viste det vel / mens dersom mand ville gifue stunder / da ville hun vist bringe videre Bescfed derom. Hun bleff adspurt / paa huad maniere det kunde skee? Suarede / hun meente at faa saadan Effterretning aff Kogens Hoffmester sielff / som kunde tiene til slikt at bekræfte.

Dette vdelige Maader er aldrig hørt vdi Kettergangen / Kiendis dog her aff / at Bormester oc Raad vdi Ripbenhaffn icke hafuer været de første / som hafuer dømt hinder fra Liffet / efftersom henders Dom mange Maaneder var affsaget aff dennem / som hinder saa tit oc gierne gaff audientz.

Uff dette sees endoc / at hinders Mening icke mindre bleff annammet for syldigt end som tilforne hinders Tancfer / alligeuel hun icke strax viste at sige / huorvdi den Effterretning skulle bestaa / som hun mente aff mig selfuer at ville faa / mens Walter / som vdi dette Spil med var / kommer der effter frem (som ieg fornemmer) med denne Beretning.

14. Der effter berettede Walter/ at hun haff-
 de sagt/ at hafue gifuet äct paa/ huor det Giffte blef
 foruaret/ som skulde være vdi it Skab/ som var ved
 Hofuetgierden aff Sengen / oc der laa en Skriffte
 hos/ met Doct: Otto Sperlings Haand om sam-
 me Giffte / det Giffte oc det Skriffte meente hun at
 bringe til veye/ oc der met bevise hendes Beretning
 at være sand / somme tid meente hun Nøgelen til
 Skabet/ at ligge vdi Rigens Hoffmesters Skrif-
 uertoy/ oc der at ville stiele sig til at faa den/ somme
 tid berettede hun at ville faa den aff hans Lumme.
 Hun bracte oc endelig en Nøgel til veye aff Ri-
 gens Hoffmesters Huus / huor med hun for hans
 Maytt: beviiste sin Tilgang der i Huset/ Nøgelen
 loed hun trycke i Box/ sagde sig at ville legge Nø-
 gelen hen igien i steden/ at dend skulle icke saffnis.

Walter fører hinders Ord frem / at hun mente at bringe
 dette forskreffne til veye / huilcket hun enten icke kunde
 komme ihue den tid hun sig paa den Effterretning beraabte/
 som hun mente at faa aff mig selsuer/ eller oc den Snact var
 icke enda saa componeret, som den skulle / denne Walters
 Beretning var hinder gaaet aff glemme/ der hun den 14 A-
 prilis 1651. efter Befaling bleff forhøret/ thi da sagde hun/
 at for ne Giffte skulle være hensat i et Skrin / oc icke vdi et
 Skab / huilcket med dette intet kommer ofuer eens.

Doct: Otto Sperlings Haand oc Skriffte her om
 talis/ skulle hafue været/ huorledis for ne Giffte skulle brugis/
 huor

huor til icke giøris fornøden vnieløfftig at suare/ thi intet for-
 nufftigt Menniske skal kunde troe/ at en Medicus skulle
 med sin Haand skrifue/ huorledis en forgiftig Drick skulle
 brugis til nogen / som der med skulle ombringis/ meget min-
 dre om den skulle hafue været præpareret til en Konge ;
 Jcke heller vil ieg tale om huor hun kunde kiende den Haand
 oc Skrifte / som hun aldrig hafde seet ; Mens ic kun allene-
 ste vise Læseren den store Partiskhed/ som de her bruger/ i det
 at de legger den Hæderlig Mand saadant nu til / der hun
 dog for Tinget aldrig ville være det gestendig/ de lader sig
 icke heller det ringeste formercke med/ at hand bleff for slig
 falsk angisvende fri dømt/ baade paa Bytinget/ oc aff Bor-
 gemester oc Raad vdi Kjøbenhavn.

Det synis nock / at hindes vnderstedelige Lancker oc
 Meninger i huor ille de rimede sig tilsammen / var dog det
 eneste Middel / som hun dennem saa lang tid med opholte i
 steden for anden Deviøflighed/ indtil omsier hindes Skel-
 meri kom for Dagen.

At hun icke nogen tid var i det Rammers / som mit
 Skrifuertoy fantes / eller i min Dmgiengelse / meget min-
 dre at hun kunde stiele noget fra mig paa de steder / som her
 berettis/ det vdiiser Processen, saa vel som hindes egen Be-
 kiendelse/ huor paa hans Maytts : oc Kigens Raadz Dom
 i den Sag sig funderer.

Den Nøgel / som sigis at hun beviiste sin Tilgang med
 i mit Hus / kom vdi lige maader aldrig frem for Retten/
 bleff heller aldrig om talt / det ieg fick at vide ; De findes
 der icke en liden Stridighed i disse tuende Poster her alle-
 gens ; Først settis her/ at Dina beviiste sin Tilgang i mit
 Hus med en Nøgel hun bracte til veye / siden staar her / at
 hun lod den trycke aff i Box / oc sagde / at ville legge den

hen igien/ at den skulle icke saffnis; Dersom Dina beviiste sig med den Nøgel / at hafue haft Tilgang i mit Huus/ da skulle det jo være at troe/ at hun den hafde med mit vidensskab/ fordi ieg skulle jo vide det/ paa huad manner hun kom i mit Huus / om saa skulle hafue været. Vilde hun legge Nøglen hen igien/ at den icke skulle saffnis / da kunde der aff sluttis/ at hun den icke hafde med min Billie/ oc derfor icke heller kunde bevise sig at hafue nogen Tilgang i mit Huus effter deris Beretning.

Eod hun samme Nøgel trycke aff i Vox/ som de selff bekiender/ da skulle der aff kunde dømmis / at det skeede andre til nogen behagelig Tieneste/ oc kommer vel ofuereens / med huis hun hafde angifuet om Langemack / anlangendis Nøglerne til mit Huus/ om huilcket noget her effter skal røris.

15. Berettede oc/ at Kigens Hoffmester hafde gifuet hende et Bress/ at forsorge hende oc hendis Barn/ huilcket Bress Magister Simon hafde i foruaring.

Saadant et Bress/ som her om tales / var aldrig tilmens det/ som M. Simon hafde vdi foruaring/ oc for Ketten er blefuen oplæst / det lader de vde aff deris præterede sandferdig Beretning / for at giøre mig oc M. Simon hos huer Mand Suspect, da paa det at Larsen vdi tide land betagis den Mistanke/ som hand derom kunde fatte / eracter ieg nødvendig at indføre samme Bress/ huilcket lyder Ord fra Ord som effterfølger.

Nachdem daß Dina versprochen hat an Fräwlein Leonora, zu offenbahren einige Berrähterey/ so verhanden solte seyn über vnser Haus/ vnd vnserere

tere Personen / wie sie bericht / solte sehr gefährlich
 seyn/ also wird ihr hiermit versprochen/ das/ so ferne
 ne sie etwas deswegen entdecket/ vnd das es sich in
 der Wahrheit befindet / das wirs Augenscheinlich
 sehen können/ das sie in dieser Sachen mit Wahrheit
 ombgehet/ sol sie deswegen wol belohnet werden/
 den / so dasz sie vns dancken sol so lange sie lebet.
 Kopenhagen den 18. Martii 1651.

Corthis Wilseldt.

Dette Bress bleff saaledis til vepe bract; Dina begiers
 se paa det høyeste aff M. Simon, at hand ville forskaffe hende
 noget aff mig Skriftligen til Forsuckring / at naar som
 helst hun hadde giort beviislige / det som hun om det Forraes
 deri osuer mig oc mine forregaff hos min Kiereste oc hant
 nem/at ieg da vilde hinder det vel beþinne / thi hun beþyctet
 sig/at naar hun hadde estierkommet/ huus hun hadde vdløst
 uet i s. a maade/ oc det bleff ryeubar / at slige ved hinder var
 vdfommen / da skulle hun aff dennem / som samme Forraes
 deri ville vdi verck sette / effterstrebis oc forfølgis / oc da icke
 vide sig nogen Hielp til Leffnes Ophold / vden hun der paa
 bleff Skriftlig aff mig forsuckret / sagde oc der hos / at der
 som hun kunde erlange forne Forsuckring/ da ville hun nafns
 gifue dennem / som sig det Nordiske Anslag hadde paa taag
 gen at forrette / oc siden anmeldt / naar det skulle settis vdi
 Verck.

Det var Aarsagen til forne Bress/ huilcket ieg leuere
 M. Simon i Foruaring / oc var hun det self aldrig mectig/
 mens bleff hannem aff mig besatet/ hinde det icke at osuer/
 D ij antworde/

antwoorde / førend vi haffde seet / at hun soer med Sandhed ;
 Andet Bress gaff jeg hinder aldrig / icke heller annammet
 M. Simon anden aff mig / som beggis voris høyste ED
 hafuer for Ketten bekræftet. Huis M. Simon ydermere
 derom vundet hafuer paa Conuent Huset / det lucter de i
 lige maader her vde / med meget andet / saa at alt det der kunde
 oplyse Sagen nogenledis / oc føre Læsern til den rette kund-
 skab / om huis her berettis / det fordølgis / oc holdis til bage /
 huor med de bewiiser sig Partieff at være / oc holder intet aff
 huis de vdoffuit haffuer.

x 6. Giorde saaledis altid Fortrosthning / at
 ville saa det Giffet oc dend Skriffte til sin Beret-
 nings Bewiisning / oc det med saadan Dristig-
 hed / at der som hans Maytt: vilde skicke nogen ned
 vdi Rigens Hoffmesters Huus / da vilde hun gaa
 met / oc vise huor Giffet var / oc misse sit Liff / om
 det icke saa fantis.

Her beretter de / at hun giorde saaledis altid Fortrosth-
 ning / vel at forstaa / med Tæncker oc Meninger / som de før
 hafuer meldet / oc efftersom hun fornam / at den Fortrosthning
 hun saaledis giorde var saa krafftig / som mange Documen-
 ter oc Bidnesbyrd / da bruger hun den Dristighed / som her
 staar / huilcken ieg maa bekiende var stor / oc forundrer ieg
 mig icke lidet der ofuer / at hun var saa dristig hos hans Kon-
 gel: Maytt: ieg kand oc icke vide / huad der kunde hafue gif-
 uet hinder anledning til den Begiering ; De haffde ieg vel
 ynkket / at ieg haffde vist noget at sige aff denne hinders Dri-
 stighed / der hun endnu lefuede / paa det at hun self hafde kunde
 forklaret / paa huad manner det skulle hafue tilgangen / at sin-

de Giffte huor ingen var; Dog huad skal ieg ynffe/ hun hafde vel lige saa lit blefuen tilholdet at sige det Anslag/ som andet ieg hinder om tilspurte; Ihuor om alting er/da fornant hun vel / at Maecten skulle giøre hindes Ord beviislige / om hun det der til kunde bringe/ thi dersom denne hinders dristige Begiering var blefuen sat i Verck / da hoffde været at fornøde / at effter Vidnesbyrdens mangfoldighed var Gifftee oc blefuen funden / som endelig med skulle føris aff hinder eller anden / oc hun da at hafue beviist sine Ord med lige saa mange Vidnesbyrd / som der hoffde været Boldzmennd til.

17. Hun berettet sig ocsaa at rede til Barsel ved Rigens Hoffmester / viste oc atskillig / som fast Daglig skede vdi Rigens Hoffmesters Huus / oc vel det / som var temmelig particulier at berette / efftersom hun idellig kom der vdi Huuset / oc med slygt oc andet mere beviisne / huad Gang oc Credit hun hoffde der vdi Huuset / sagde Rigens Hoffmester ville / hun skulle hafue hans Ridefogt / sagde Rigens Hoffmester hoffde gifuet hende en Guld Kiede / Armbaand oc andet mere / huoraff hun oc en deel fremvise.

Det er nock beviisligt giort / at ieg skulle hafue været hinders Barne Fader / var en dicet Snaet oc Forrædeske Eogn / lige med alt det andet hun forregaff / huorfor hun oc maatte miste Lifuet / effter Kongl: Maytt: oc Rigens Raadz affsagte Dom.

Derforuden fand en huer vel selsuer betracte / huad for particularia hun kunde vide / efftersom hun huertæn viste at giøre

gipre Rede for huad det Kammers var med omhenge / som
 hun sagde sig saa tit at hafue været vdi / icke heller huad der
 var for Sperlagen om den Seng / hun beraabte sig paa / at
 hafue haft min Omgængelse vdi / mens bleff greben vdi
 Æogn offentlig for Ketten; Kunde hun icke vide at sige de
 Particulariteter, som all hinders angifvende burte / vdi det
 ringeste at hafue været paa funderet; Huor kunde hun ac-
 tis for at være Sandue/eller troeligen berette andre parti-
 culiere Sager om mit Huus/oc der med beviise / at hun ideo-
 lig kom til mit.

Alle andre Beviisligheder at gaa forbi / da Kiendis det
 aff Kongens oc Rigens Raad; Dom / at Dina bracte als
 delis intet forre vden hinders egen bare Ord/oc bekiente self-
 uer godvillig / vden tuang / for hans Kongel: Maytt: oc
 samplig Rigens Raad/at hafue mig oc min Kiereste paa lø-
 net; Effterdi hun er blefuen straffet for hinders Æyactig
 Angifvende/Hui foris da hinders Beretning her ind som en
 Bevusning / sparis icke Sandheden/oc viser de icke deris store
 Partiffhed.

Mens effterdi mig gifuis hermed anledning til Particu-
 laria at ihuekomme / da vil ieg gifue noget aff det tilkiens-
 de / som hun min Dame viste at berette / oc endnu fortie
 det / som andre kunde aff beskemmis / huoraff vel skal kunde
 sluttis/at hun sin Omgængelse hafde paa Fornemme oc vel
 Høye Steder / thi hun viste at sige min Kiereste en halff
 Dag tilforn / huad Klocke slet / nogen aff Rigens Raad
 skulle komme til mig / huad deris intention var / huorpaa
 de deris Discours skulle spørre/oc huad de sig til Erinde skulle
 tage / saa oc til huem deris Gang skulle falde / naar de fra
 mig gick. En gang Statholder Her Jochum Berstorp
 hafde

haffde været hos mig / viste hun lidet der effter at siige til min
 Kiereste fast Ord fra Ord / huad voris Samtale haffde væ-
 ret. Vdi lige maader lod hun min Kiereste vide / nogle Da-
 ge tilforn / søren det skede / at en Fornemme Mand skulle dis-
 gracieris, oc at Cangelern hannem det skulle notificere,
 huilcket var dog paa de tider saa himmeligt / at samme Mand
 det icke selfuer Dagen tilforn kunde formercke / der hand dog
 paa de tider var idelig til Hosue / ali dette befantis sandfers
 digt at være / lige som hun det berettede.

Her talis om / at hun skulle hafue min Kidefogt / oc at
 hun en deel fremviste aff det Guld hun sagde / ieg haffde gif-
 uen hinder / huilcken Beretning allenepte gioris til den ende /
 at forsøre de Endfoldige / oc at bringe mig hos dennem vdi
 Suspicion, thi vdi Processen findis icke det allerringeste
 derom. Synis dennem da / at det er dem en Ære / at pu-
 blicere det for Sandhed / som de selfuer sagde vel at vide / v
 sandferdigt at være.

Den tid hun haffde bekiendt / mig vskydlig aff hinder at
 være angifuen / da bleff der aff andre talt om min Kidefogt /
 oc ont det Guld huilcket hun vdi forrige tider skulle hafue be-
 rettet / mens Stadtholdern Her Jockum Berstorp suarede /
 at hand haffde forhört samme Mand / dog mig vafuidendis /
 oc at det sig befandi / at hand huercken var min Tiener / icke
 heller sanden hu s hun derom haffde berettet. Jeg begieter /
 at de Kieder oc Armbaand maatte fremvises / huortil hins
 ders egen Moder suarede / som da tilstede var / at det Guld
 var blefuen laant vdi Byen aff en Quinde / ved Nafn Mar-
 ta Klaus Solt / som til hinder igien var leueret / haffde det
 te været sat hos det andet / saa haffde det været vdi denne post
 en enfoldig / sandferdig / oc vpartisf Beretning.

18. Alt dette berettede Walter/ oc effter hind-
ders Mund/ som losuede altid at skaffe Giffet oc
Skriften.

Vdi nest forregaaendis Artickel staar det / at hun det
berettede / her finder mand/ at Walter berettede alt dette eff-
ter hinders Mund / huis Beretning monne det hafue været
Oc effter huis Mund monne dette først være berettet: Aff
dette kand icke sees/ huilcken det var / som losuede at skaffe
Giffet oc Skriften.

19. Der hun nu den 12. Martii gjorde Barsel
sel / lod hun ved Walter sirax oc gifue det tilkiende/
begierede oc aff Walter / hand ville finde et Middel /
at hun kunde faa Barnet af Huuset / saa ville hun
sirax gaa vd til Rigens Hoffmester igien / oc giøre
sit beste/ at forskaffe Giffet oc Skriften. Huor-
for hans Maytt: befalede Walter / at skulle skaf-
fe en / som kunde bringe Barnet aff Huuset / oc
forsørge det/ huilcket oc skeede / huor effter hun faa
Dage effter hun haaffde giort Barsel / oc gick vdi
Rigens Hoffmesters Huus / sagde oc / at hafue
hort / at Rigens Hoffmester besoel Byfogden / at
hand intet skulle befatte sig med hende/ eller inqui-
rere om Barnet. Saadanne mange Beretnin-
ger gjorde Walter idelig effter hendis Mund/ som
hun oc siden icke fra gick.

Vdaff det forrige fornemmis / at ieg skulle være hin-
ders Barnes-Fader / oc at deris angifvende gandske der paa
var

var funderet, dißligeste / at ieg skulle hafue gifuet hinder
 et Bress / at forsørge hinder oc hindere Barn ; Huor kom-
 mer det sig da / at Walter blifuer her befalet / at skaffe Bar-
 net aff Husit / oc forsørge det ? Haffde det icke verret at gra-
 vere mig med (som dog nock efter søgtis) dersom de kunde
 hafue gjort beuifligt / at ieg mig med samme Barn hafde
 befattet / oc haft omsørrig derforre ? Alle Forstandige oc
 Bpassionerede kand see oc kiende / at dette sig ille rimer :
 Mens paa det at Extern kand begribe / huorledis dette sig
 hafuer / da vil ieg lade hannem vide / at denne Befaling/
 som Walter skulle hafue haft / kom icke for Dagen / førent
 ieg hafde med stor Bmage ladet opsøge samme Barn / oc
 gjort beuifligt / at Walter hafde haft Omförrig for bemel-
 te Barn / som den rette Procels vduiser / oc er alle de vidner /
 som det vedkommer / vdeluckt af deris forvickelde oc ille
 sammensatte Beretning.

Her staar / at Walter blef befalet den 12. Martii, at
 forsørge Barnet / den 14. Aprilis blef vdi lige maader ef-
 ter Kongelig Befaling min Skrifte-Fader M. Simon af
 Bispen Doct : Jesper Brockmand skarp examineret of-
 uer samme Barn / at hand det skulle hafue døbt oc begrafuet /
 som vdi det hosfølgende videre skal forklarís. Paa den
 Commíssion, som Walter skal hafue haft / da skulle hand
 so vide huor Barnet var / oc huorledis dermed var handlet /
 saa at Bispen icke hafde haft fornøden en Maanet der efter
 at giøre sig saa stor Bmage / som hand i samme Sag giør-
 de ; Erre derfor disse tuende Befalinger lige saa vlowlige /
 som denne Walters Befaling her partiff indföris.

Her settis atter igien det / som sig med det forrige icke
 accorderer, nemlig at Walter hafde efter Kongelig Befal-
 ling ladet søre Barnet aff hendis Hus / oc hafde det forsør-

get / oc ieg skulle alligeuel hafue befalet Byfogden / at hand
intet skulle befatte sig med hende / eller inquirere om hendis
Barn / efterdi Kongen hafde sig hender antagen / huor
for fryctede hun for Byfogden? Kunde hun icke tencke og
mene / at hand icke torde tale hinder til / eftersom Walter
hafde denne Befaling? At ieg aldrig talte med Byfogden
om sligt som her staar / det hafuer hans høieste Ed paa Lins
get bekræftet / huilket i lige maader vdeluctis af deris for
dreyede oc ille titulerede Beretning.

At hun icke gick fra dette igien / som her berettis først es
ter den enes / saa efter den andens Mund / det strider tuert
imod hans Maytt: oc Rigens Raads Dom / som findis be
skrefuen vdi deris egen Tryck vnder Lit. H. huor Læseren
sig vidre self derom kand informere..

20. Her er nu vel at acte / huorledis offtbemelte
Dina, den stund hun baade self / oc ved Walter / lod glore
saadan Beretning til hans Maytt: som sagt er / da bekiendte
hun siden / der hun bleff anholdt / at hafue berettet for
Frøcken Leonora, at Rigens Hoffmester skulde vare sig vel
vdi sit Huus / der var et stort Anslag der paa / Walter
viste oc vel derom / som hafde intet got vdi Sunde / mens
Rigens Hoffmester / saa vel som Frøcken Leonora, beskylde
hende for / at hun hafde talt om Mord / som der vdi
Huset skulle begaacs / huilket hun dog til hendis Døde
Dag aldrig vilde vare gestendig.

Jeg holder det oc vel vært for at acte / oc icke aff en rim

ge consideration, at mig icke før blef forstendiget / at hun
 hafde giort saadan Bekiendelse / der hun bleff anholden;
 Paa Tinget ville hun icke være det ringeste derom gestendig/
 mens for dennem bekiendte hun som her staar / at hafue be-
 rettet Frøcken Leonora, om et stort Anslag Walter oc om
 viste / huilcket de lod sig icke den tid med mercke / for icke at
 komme den Sags Oplysning til hielp; Da esterdi de
 icke paa de tider hun sligt hafde for dennem bekiendt / den
 Sag hassuer wilt videre efterforske til at vide dens rette
 Grund / da hafde det oc vel været dennem saa hæderligt / at
 de der med endnu hafde taugt stille / thi de gifuer dermed til-
 kiende / at de intet hassuer søgt efter at vide den rette Beskaf-
 senhed anlangendis det Mord / huilcket ieg hafde gifuet vdi
 hans Kongelig Maytt; Hænder. Dersom de hafde be-
 giert aff hinder, at vide / huorfor vi os saa vel skulle tage
 vare? Huad det var for et stort Anslag der var paa voris
 Huus / som Walter oc viste? Oc huad det var hand hafde
 i Sinde / da hafde hun kundet forklare det / om det var et
 Mordiske / eller andet Forrædiske Anslag / vi skulle os for-
 tage vare / huilcket Walter oc om viste / thi det kunde intet
 Anslag være / som os var gaffnligt / efter som hun sagde den-
 nem / at hand hafde intet got i Sinde; Disligeste sees en-
 doc af deris egen Ord / at hun icke er gangen fra det / som hun
 min Kiereste hassuer aabenbaret / alligenel setter de / at hun
 til hinders Døde-Dag icke ville være gestendig / at hafue talt
 om Mord / som skulle begaaes vdi mit Huus / saa de indførey
 dette lige saa vrimeeligt som partiff.

21. I huordan hendis Snack nu hassuer væ-
 ret / da var den saaledis troet / at Rigens Hoffme-
 ster den 12. Aprilis skickede Her Fleming Will-
 E iij feldt/

feldt/hans Broder/oc Siorn Wllfeldt/hans Fæ-
ter / til Canceler, Her Christiaan Thomessen/ med
Begiering / hand vilde gifue hans Naytt: til-
fiende/ huorledis hannem var berettet / at nogen
skulde ville myrde hannem/hans Frøcken oc Børn/
vdi hans Huus/oc at nogen hans egne Tjener var
underkiøbt/det at giøre/huileket de saaledis mund-
lig berettede / oc Her Flemming Wllfeldt altid var
gestendig / saaledis at være sagt / endog Rigens
Hoffmester det icke anderledis vilde gifue beskref-
uet / end som Copia Lit. A. vduiser. Mens Ri-
gens Hoffmester bekiendte siden selff / at hand da
fast vdi 14. Dage / huer Nat / hafde holdet stærck
Vact med alle sine vdi sit Huus / oc var der ofuer
saa vdmattet/at hand kunde det lenger icke vdsaa/
oc nøddis til / det derfor at angifue.

Hinders Tale til min Kiereste falt saaledis / at den vis-
seste Mand i Verden er/ skulle den icke hafue foractet/ det
som hand sit oc sine deris Liff æstimerede; Hinders Ord
kunde vi icke saa let slaa i Været / eftersom hun kunde
sige/ huorledis de Stæder var beskaffen/ som de kunde kom-
me til hemmelig os at ofuerfalde / oc ieg var nock vis paa at
hun de Stæder aldrig hafde seet.

Hun viste i lige maader at sige/ huorledis Her Jockum
Berstorp hafde været engang hos mig vdi mit Kamners/
huad Stoel ieg sad paa / oc huad Sæde hand san ne tid
hafde/ dishligeste huor ieg hafde tagen en Bog af J. Iden/
oc

oc talte med hannem om samme Bog / der hos sagt hannem /
 af huem ieg den hafde bekommen / huilket hun alt viste at
 referere, saa oc huad Vind den Bog hafde / oc paa huad stad
 ieg den hen lagde / vdi huilken Beretning hun intet fallere-
 de, sagde oc der hos / at samme Bog var min Tiener Lange-
 maect blefuen betegnet / med stæden huor den laa / oc huad
 Streger oc Figurer der vdi fantis / paa det at hand den skul-
 le forskaffe til et Trofsabs Legn / at hand vidre skulle efter-
 komme / huis hand vdelofuit hafde / dette blef offentlig frem-
 ført aff min Kiereste til sidste Rettergang i den Sag for
 hans Kongel: Maytt: oc Danmarks Rigis Raad.

Hun berettede oc / at min Tiener Langemaect hafde slyet
 Nøgler fra sig / som var til mine bageste vareser / til den-
 nem som hafde sat sig forre / os om Natter tide at ombrin-
 ge / oc dee befant sig / at samme Tiener / som voris Husis
 Nøgler var betroet / icke leuerede Nøglerne fra sig til de ba-
 geste Lyckelser / den tid ieg lod dennem hos hannem affsordre /
 mens gaff til suar / at hand ingen flere hafde / saa at de Nø-
 gler / som Dina hafde om berettet / de vare bort kommen /
 huilket bekræfftet hinders Ord / oc forarsagede / at vi iblant
 andet mere / icke ringe kunde acte hinders Relation, andre
 mange Betegnelser / som hun sin Tale med beviiste / vil ieg
 endnu gaa forbi / dette hafuer ieg ickun indført / paa det at
 den gunstige Læser skal noget kunde vide / huad Effterret-
 ning ieg hafde til at troe huis hun forregaff.

Huad sig min Broder Her Flemming Wilsfeldts mund-
 lig Relation anbelanger / da er ieg nock vis paa / at den
 hafuer varit funderit paa mit skriffelig Esterretning / om
 huis ieg aff bemelte min Broder / oc Vidern Wilsfeldt / min
 Fætter var begierendis / de paa mine vegne at ville fremsføre /
 huor ved ieg vden nogen Modsigelse stæke ved forblifuer.

22. Der hans Maytt: nu saadant strax var berettet/efterdi Her Flemming Willfeldt/oc Biorn Willfeldt/sagde/der var periculum in mora, besfoel hans Maytt: strax tuende sine gode Mænd oc Raad/ Jorgen Seefeld oc Her Hendrich Kantzow/at begifue sig til Rigens Hoffmester/ oc berette/ at hans Maytt: meget wformodentlig var forebract/at nogen hannem oc hans/i hans Huus skulle ville ombringe/ oc derfor tilbød hans Mayt: hannem samme Dag / all den Beskiermelse eller Protection, hand sielff vilde begiere / enten hans Herremænd/ Drabantere/eller andre/til Vact vilde begiere: Huorpaa de nedskickede Rigens Raad deris Suar/ findis Lit. B. sampt oc anden deris viitlofftiger Beretninger / om adskillig Rigens Hoffmesters Discours, som Lit. C. vdviser. Seer at mercke / at hand dog ved sin Ziener/aff Borgerskabet i hans Naboelaw lod begiere / at de vilde staa hannem bi / om nogen hannem i hans Huus vilde giøre Gewalt/ i huor hand icke i ringeste maade nogen anledning haffde til / saadant at troe / uden huad hand aff den Letferdig Quindis Enack kunde sig imaginere, ey heller nogen tiid/ i huor gierne hand oc vilde / kunde bringe den ringeste Kundskab til veye / huor med hand kunde be-

bise/

vise/ at der var tænckt paa / meget mindre besluttet / at hannem i hans Huus skulde skee nogen Gewalt.

Der findis i deris Rigsbenhaffns Beretning indførte tuende Skrifter/ ic/ som skulde være mit Suar paa det Beskermelssis Tilbud/ oc ic andet / som skal være den hafte Discours med de tuende Rigans Raad her om meldis / som oc skal hafue det vnderteget; Jeg fornemmer nock der aff effter som Ordene lyder/ at de sig icke ret errindrer / huad voris Samtale var paa de tider / thi ieg tackede da hans Maytt: vnderdaningst for det Beskermelssis Tilbud / begierre icke saa stor Dypartning / sagde mig at være forsickret nock/ naar hans Maytt: tog mig vdi sin Kongel: Protection, saa viste ieg / at mine Vuenner deris Ondskab paa mig ey torde øfue / huilcket altsammen mit Skrifffelig Suar vduiser/ som ieg ofuergaff til velbe te tuende Rigans Raad / oc hafuer det icke maatte nyde den Lycke / som deris Mundtlig Beretning / at blifue indført hos det andet / for di det refererer mine Ord saa / som de bør at forstaaes / huorfor ieg oc vil suare til alle det / som mine Skrifuesser om melder/ anden Discours, som aff nogle Land være forebract/ oc de sig icke selfuer ret Land errindre/ suarer ieg intet andet til / end at ieg dennem deris Partiss Beretning icke er gestendig.

Der som ieg hafde begierre aff mine Naboer/ som de siger/ at de ville staa mig bi / om nogen mig i mit Huus ville giøre Gewalt / da hafde det icke været saa vbilligt / mens det giordis icke fornøden/ thi de aff sig selfuer det vel skulle hafue gjort/ om de hafde fornømmen nogen Gewalt imod mig/ som retsindige goede Naboer erre skuldige den ene den and

Den/ oc ieg disligeste hafde været forplictet til/ at bevise imod dennem / om de hafde blefuen ofuersalden aff onde Mennisker. Hafde ieg ickē elsked Koelighed / da hafde ieg vel begieret Bistand aff mine Naboer / oc da vel maa skee hafde kundet imodstaa dennem / som mig ville ofuersaide / mens ieg hafde henseende til anden Disordre, som det kunde hafue foraarsaget / søgte derfor langt heller Beskermelse hos min Herre oc Konge / mens huorledis det bekom mig / skal her effter noget om formeldis.

Den Anledning ieg hafde til at troe / at der vare der som ville giøre mig Gewalt i mit Hus / det hafuer Læsern Fornommen aff nest forregaaende Artickel / foruden andet mere / som ickē tiener her at indspøris / ofuer alt dette bleff der bract Kundskab nock til veje / som det kunde giøre beviislig / iblant andet Walters egen Ord / som hand sig med forløb / der Dina bekiendte / at hand leueret hannem en Nøgel / som hun hafde taget i min Kierestis Pigers Kammers / huilket en hun formente at være til vorris Senge-Kammers / oc hannem i Dynen sagde / at hand den afftryckte i Box / oc lod giøre tuende andre der effter / da suarede Walter / at hand hafde den ickē saa lenge / oc der hun berettede / huor samme Nøgel enda vdi hinders Moders Hus var at finde / bleff den oc strax paa hinders Ord funden oc fremviist / der Walter den saae / sagde hand / at den anden hafde været lengere ; Dette findis altsammen vnderskrefuen aff tuende Herremand / vdi huis paa hør det passerede, huilket vdi lige maader er vdelat aff deris Partiske Beretning ; Kunde mand intet der aff slutte om den Gewalt mig skulle skee ? Skand det sigis / at der var aldrig tenckt paa / eller bract den allerringeste kundskab derom til veje ? Huad skulle Walter med Nøglen til mit Sofue-Kammers enten stacket eller lang tid ? Huor
for

for tryckte hand den aff i Box / oc lod giøre tuende andre der effter? Til ingen goed intention fand det hafue været. Usuer alt dette hæffde Dina berettet min Kiereste / M. Simon, oc hans Hustrue / at der var en Karl / som med wille var kommen fra Walter / den / sagde hun / viste lige saa vel om Mordet / som hun / samme Karl lofuede hun Dagen tilforn / førend hun bleff anholdet paa Slottet / at skaffe til stede / som deris Vidnisbyrd til Tingegangen wiitløfftig vdi uiser / oc Dina siden selfuer bekiendte for hans Maytt : oc Rigens Raad / at den Karl viste al Walters Skelmeri / mens der bleff intet vidre om inquireret ; Saadanne Effterretninger var der bract til veye / alligeuel skal det nu hede / at der var intet om / vden huius ieg mig selfuer kunde imaginere.

23. Same Dag berettede Walter Hans Maytt at Dina var kommen til hannem / oc været flux altereret oc bange / for hun hæffde standet vdi Rigens Hoffmesters Huus / oc hørt paa / huad Rigens Hoffmester begierte / at Her Flemming Wilsfeldt oc Biorn Wilsfeldt skulde siige til Canceler, Her Christian Thomeffon / det befandtes oc hun samme Aften hæffde været forklædt i Mandss Klæder hos Doct: Otto Sperling / talt med hannem / bedet hannem / siige til Rigens Hoffmester / hand hende icke til noget ville Raffngisue.

At Dina aldrig hørte mig tale førend for den høbeste Ret / det er nock som giørt beuissligt / derfor er denne Walters Beretning lige saa vsandferdig / som alle de andre hand vdi de maader giorde. Jeg forunder mig icke lidet / at hun

det saa strax kunde saa at vide; Vdi mit Huus haffde hun den Dag ick enda været / der ieg lod det Canceiern gifue til kiende / thi hun haffde skrefuen min Dame til samme Dag / at Walter haffde seet hinder gaa ind i mit Huus Affenen til forne / oc hand var hinder meget finst / oc true / de hinder meget / hun torde ick selfuer komme til min Kiernesste / med andet mere / som hindis Skrifuelse om melder / huilken hindis indført vdi den Rixbenhaffns Beretning / huoraf endog kand sluttis / at hun det vdi mit Huus ick hafuer faaet at vide.

De siger her / at det befant sig / at Dina haffde været hos Doct: Sperling forklædt i Mandts Klæder / bedet hannem sige mig / at ieg hinder til intet ville Naffngifue. Her hos burte Walters Naffn oc at staa / thi hun begierte i lige maader / at ieg hans Naffn ick ville næffne / mens ickun blifue ved Langemack / oc der som vi ick ville formeget haffte / saa ville hun giøre sit beste til at slye os at vide / ved huad Smed hand haffde ladet giøre Nøglen effter til min Port / som Doct: Sperlings Vidne vduiser; Det var oc vel en Beretning / som kunde hafue foraarsaget vidre eftersøgning; Aff saa meget / som de selfuer derom setter / kand kiendis / at de mange Effterretninger / som der var / ick behagede til at vidre effterspørge det / som den Sag vedkom / thi hun bleff ick tilholden at sige / huorfor hun var altereret oc bange? Meget mindre huad det var hun vilde / at ieg endoe hinders Naffn ick til ville næffne. Hun kunde da ick hafue været bange for / huis hun saa Løgnactigen om mig hos hans Kongel: Mahte: haffde angifuet / thi ieg viste paa de tider intet aff de falske Beretninger; Monne hun da hafue været rød for hun haffde aabenbaret min Kiernesste for meget om det

Mord?

Mord? Det maa være dennem bevist / som dette her indfø-
rer sig selfuer til liden Roef.

24. Huor vdosuer effterdi samme Quinde be-
fandtes at blifue mistroftig / saa mand ick vifte/
huad mand skulle domme om hende / oc ick lættelig
nu var at formode / at hun skulde beholde nogen
accels vdi Rigens Hoffmesters Huus / til at brin-
ge det Skriff oc Giffte til veye / som hun altid haf-
de lofuit oc beraabt sig paa / da resolueret Hans
Mantt: at lade Quinden anholde / at hans Mantt:
kunde fornemme / om hun offentlig vilde være be-
kiendt / huis hun tilforne hemmelig haffde fore-
gifuet: Tilforne haffde Hans Mantt: holt alt
dette / fra den 29. Decembris forgangen Mar oc
til den 13. Aprilis, saa hemmelig / at huercken Ri-
gens Hoffmester / i huor meget hand sig oc beslitte-
de at erfare alt / huis Hans Mantt: tog sig for/
som hannem oc saa i mange maader gelingede / el-
ler nogen anden / hafde den ringeste Kundskab
derom.

Jeg fornemmer / at hun bleff anholdet for at troftis / eff-
ter som hun bleff mistroftig / paa det at hans Mantt: kunde
fornemme / om hun offentlig ville være bekiendt / huis hun
tilforne hemmelig haffde foregifuet: Huoraff endoc fand
erfaris / at hans Kongel: Mantt: begynte den Sag / thi
hand vilde / at hinders himlige Angifuelle skulle være aaben-
bar.

Formedelst at hun icke skulle kunde beholde nogen access i mit Hus / kand hun icke være blefuen anholden / thi det rimet sig ingenlunde; Mand skulle snarere hafue kundet formodet / at hun skulle hafue faaet store access i mit Hus / end tilforne / efftersom det var hinder som med Omstendigheder skulle giøre beviisligt / at der vare de / som ville giøre mig Gewalt vdi mit Hus; Der foruden var mig paa de tider aldelis intet beviist / om huius hun saa vforffammet om mig hadde angisuen / saa at den Aarsage kand icke hafue beueget Hans Maytt: til / at tage den resolution, som her staar.

Den opdiectede / oc ille stafferede Egen / som hun Hans Kongel: Maytt: hadde forrebract / var for mig holt meget hemmelig / endtil den 15. Aprilis forgangen Aar / mens at ingen det skulle hafue viist uden Hans Maytt: det vduiser deris egne Ord vdi den forregaaende 11. Artikel gandske anderledis / thi der staar / at hun sin Beretning giorde vdi Cankelerns oc Stadtholdersns neruærelse / kand det kaldis ingen at hafue haft den ringeste Kundskab derom? Til med er det ingenlunde bekvommeligt / at det bleff holden saa lenge dult oc hemmeligt / anseendis / at det er Regel ret imod Handfæstningen / som paa sit sted vidre skal forklaris.

At ieg mig skulle hafue beflittet til at erfare / alle huius Hans Maytt. tog sig fore / det skal ingen med Sandhed mig efftersige / thi den Curieusitet hafuer ieg aldrig haft / oc var at yncke / at ieg aff mine Vuenner saaledis hadde været forglemt / som ieg mig intet bekvæmede / enten huad Hans Maytt: eller de toge sig forre / det som Quinden min Kierreste forrebracte om vel particuliere Sager / der kunde hun icke stoppe sine Dene fore / endog hinder aldrig om slikt bleff adspurt. Saa at de icke lidet viger fra Sandhed vdi denne Artikel.

25. Thi vdi saadan høyvættig Sag / som
 saadan Fornemme Mands Huus angick / oc som
 Hans Maytt: aldrig kunde indbilde sig / saadan
 vhorlig oc skammelig Gierning at kunde troligen
 tilleggis / vilde Hans Maytt: ickc uden fuldkom-
 men Visshed oc Effterretning / noget begynde / som
 nogen kunde aff bestæmmis / ey heller nogen tiid
 sig hæffde dermed befattet / dersom Rigens Hoff-
 mesters egen Suspicion om det Mord / ickc hæffde
 forarsaget / at Vercket ickc lengere kunde blifue
 skiult oc forborgen: Hæffde Hans Maytt: væ-
 ret saa læt til at troe Dinas Snæck om Rigens
 Hoffmester / som Rigens Hoffmester var til at troe
 hende / om huus hun berettede / da hæffde ickc andet
 end stor Blycke kundet paa følge. Saa Hans
 Maytt: derforre fornufftig domte / at dersom Ri-
 gens Hoffmester hæffde været Kongen / oc Dina
 hæffde kommet til hannem med saadan Snæck
 om Gift / da hæffde hun strax blefuen troet / saa
 hand vel ickc hæffde gjort det lenge der effter.

Hans Maytt: burte vel billigen ickc at hafue tagit saa
 letteligen imod sliq vsunderet Angisuelse / oc indbildet sig
 saadan vhorlig oc skammelig Gierning / at kunde nogen
 Danst indføde Adelsmand / eller den ringste aff hans Un-
 derdaner troligen tilleggis / alligenel er det sceed / at Hans
 Maytt: hafuer ladet sig der vdi forføre / endog at hand siden
 som før ickc siick anden Visshed eller Effterretning / end den
 hand

hand aff den lefferdige Quinde haffde / huilcken med intet andet beuiste sine Ord end med Tancker oc Meninger; Thi at ieg begierte Hans Kongel: Maytt: Beskermelse / det kunde ingenlunde gifue Visshed oc Effterretning om Giffet? Huad monne det hafue været for et Verck / som her staar / huilcket ieg forarsagede / at icke længere kunde være skult oc forborgen? Det / som mig saa Forædeligen var tillagt / kaldis aff dennem self en høuyctig Sag / derfor er dennem oc det Verck selfuer best bekiendt.

At Hans Maytt: trode Dina Snack / det vdiuiser deris egen Ord vdi de forregaaendis 11. 19. oc 24. Artickler / ieg vil derfor icke repetere det igien / mens ydermere beuise / at hans Maytt: det trode / oc at hand gjorde det / som ieg aff bleff beskæmmet. Først lod Hans Maytt: indlegge vdi Cantzeliet de grosue Beskillinger / som Dina os med besynte / der hun mig vaffvidendis var blefuen examine-ret; Disligeste bleff der skrefuen Brevue aff det Tydske Cantzeli, til Fürster oc Herrer / osuer den Sag / icke at der var Suspicion om nogen / mens vdførligen / at ieg oc min Kiereste haffde vile forgifue Hans Kongel: Maytt: huilcket oc saa skeede nogle Dage førren ieg viste / at hun saadan Løgn haffde forrebract; Osuer alt det bleff ieg belagt med en Blowlig oc Spottelig Arrest i ligemaader førren ieg viste aff deris plompe Beretninger / som de om mig haffde saumensmedet; Om det nu kand sandferdigen siges / at hans Maytt: det icke trode / oc at hand intet begynte / som nogen aff kunde beskæmmis / det kiende den som er Fornufftig oc vpartiff.

Den Dom / som de Hans Maytt: her vil tillegge / er meget vbetenckte / oc vden Forstand mener de maa skee dersmed at ville beuise / at Hans Maytt: det icke trode / fordi
hand

hand icke lod tage mig aff dage. Skulle nogen kunde til-
egne en Fornuftig Lov/ oc Ret elskende Konge / som betrac-
tet sin Ed/ saadan Dom? At hand skulle ville fare fort med
Blycke oc stacket Laffnet paa en løs Snack/ om hand den end
skiont trode? Retten er streng nock / den Blycke var meget
stor/ som der paa burte at følge / dersom saadant nogen kun-
de ofuerbevisis/ oc da som billigt gjorde hand det vel icke len-
ge der effter. Alle Danmarks Indbyggere maa grue/ oc
vnssette sig ved denne Dom / som Hans Maytt: her tilleg-
gis/ thi de kand befrycte sig / at en Walter/ en anden Dina-
kand komme frem / oc bringe en Snack for Hans Kongel:
Maytt: som kand synis troligere/ end at ligge vdi en Seng/
oc være bedeckt med Klæderne/ dog alligeuel at kunde læse en
Skrift med anden Løgn mere / som Dina forrebracte / der-
som saa skeede/ da skulle de effter denne Dom hafue sig at be-
frycte / at deris Dage icke skulle blifue mange der effter / an-
seendis at den ille grundede/ oc vrimelig Beretning / som om
mig bleff giort / saaledis troligen antogis / at Blycke oc stor
Spot mig vederforis.

Denne vlige Legnelse kunde vel hafue haffe sin omgang/
mens effterdi de sætter denne Snack / oc legner mig wærdig
ved en Konge; Da der som Gud haffde sat mig vdi den
Stand/ ville ieg hafue taget hannem til Hielp / oc handhes-
uet alle oc en hurr ved Lov/ Skiell/ oc Ret / oc icke gifuen no-
gen løs vfinderet Snack gehør / meget mindre tilsted / at no-
gen der vdofer skulle tilsoyes Spott eller Blycke.

26. Kitzens Hoffmester / saa vel som Frøcken
Leonora, haffde en tid lang holt sig fra Hofue/
endog hans Maytt: icke alleniste hannem til ad-
skulige Forsamlinger selff med Frøcken Leonora,
G haffde

haffde inuiteret, mens oc saa aldrig formeent han-
 nem at komme sig i Tale / huis oc hans Bestilling
 vedkom / gick hans Maytt: hannem aldrig forbi
 vdi / forend hand selff viiste det fra sig / oc haffde
 gaaen op / oc sagt hans Maytt: at huerecken hand/
 eller nogen kunde sig paa den manier befatte med
 hans Maytt: Tieneste / som Extracten aff hans
 eget Bress til hans Maytt: skrefuet / klarlig vdi
 uiser Lit. D. Hand har oc nettet hans Maytt:
 sit Raad oc Betenkende in publico negotio,
 som hans Maytt: af hannem loed begiere. Raad-
 stuen ville hand icke heller komme vdi / endog Ri-
 gens Raad / ved nogen aff deris Middell / det aff
 hannem hafuer begieret / saa vntskylte hand sig
 dog altid med sin Skrobekighed / gaf oc saa der hos
 tilkiende / at hannem var hans Myndighed betag-
 gen / endog hannem aldrig var formeent / noget at
 forrette / naar hand først derom med hans Kongel:
 Maytt: ville communicere, som for hans Maytt:
 respect jo var billig / oc i forrige tiders conside-
 ration icke vraadeligt / huilleket hannem dog icke
 anstoed / mens demonstrerede sig gandske mal-
 content, discureret libré om Regteringen / oc
 domte ille om den / Oc endog Rigens Raad / naar
 de vare forsamlede / altid søgte hans Consens vdi

alt det som bleff concluderet, oc tilskicket hannem
 det at vnderkrifue / saa var det dog sielden hand
 noget saadant vilde aprobere, som er med mange
 Senatus conclusis at bevise / saa Hans Maytt:
 selff vdi alle vanskelige deliberationibus, som dis-
 se besuerlige Tider medføre / var langt bedre at con-
 tenterer oc fornøye end hand var.

Frøken Leonora var icke obligeret at komme til
 Hofue tiere end hinder lystede / derfor stoed det hinder frit
 fore at holde sig der fra.

Jeg bleff inuieret aff Hans Kongel: Maytt: til et
 Kongelig Barsel / med begiering / at ieg ville tage min Frue
 oc Jomfruer med mig; Mens effterdi ieg for min Suage-
 hed; skyld icke kunde giøre nogen Opvartning vdi saadan
 Forsamling / loed ieg mig der intet finde. Min Dame,
 som intet bleff arit med den Tittel, som hinder med rette til-
 kommer / oc Hans Kongel: Maytt: Høploffuelig ihufom-
 melse hinders kiere Her Fader hinder altid aff sit Cancellie
 gifuet haffde / indstillede sig aff den aarsage icke heller / saa
 oc formedelst hinders Søskinde var forbødet at age op paa
 Slottet / som dennem dog med ingen billighed kand forby-
 dis / huileket hun sig oc kunde hafue formodet / at hinder spot-
 teligen skulle begegne / eractet derfor icke Fornuftig at være /
 sig selfuer at hente Vanære, huor hun den kunde gaae forbi /
 oc helst paa de steder / huor hun skulle aris / ville icke dermed
 simulere, oc lade sig befalde / at hans Maytt: som hinders
 Her Broder hinder ville betage / det som Gud oc Naturen
 hinder hafuer gifuen / taw dog stille / oc sagde intet / ieg haffde
 oc paa dette sted intet røri derom / dersom ieg icke ved dette

Scriptum var beueget til at suare endoc til denne Kalle Beskylling / Nu kand den som noget forstaar eracte / om vi haaffde Aarsage til os derfra at absentere.

Det Hans Maytt: giet mig forbi vdi huis som min Bestilling vedkommer / vduiser de Anordninger hans Maytt: paa de tider gjorde / der ieg Anno 1649. var vdi Hans oc Rigens Erinder / thi da bleff en stor deel muteret oc foruent aff det / som min Bestilling vedkommer / oc tilmed giuen andre vdi Hænderne til at forvalte / huilket var min Rigens Hoffmesters Charge til største prejuditz. At saaledis med mig vdi min Fraværelse skulle handles / det var vel icke det / som mig bleff lofuet / der ieg mig skulle paa tage de besuerlige Affaires at vdføre Riget til Tieneste / thi der ieg loed mig formerecke / at ieg besvryctede / at naarsom helst ieg mit yderste oc beste haaffde gjort / oc altsammens effter Wille oc Befaling haaffde forrettet / at da min Løn paa det sidste skulle være alsom største Bæck / efftersom mine Miskundre skulle sig til nytte giøre min absens, oc meget Herren forrebringe mig til verste / med anden viitløffthighed mere / som ieg da fremførte ; Huorpaa mig mange stoere Løffter bleff gjort / at saadant mig icke skulle møde eller hændis med megen venlig omlaed til Forsickring / mens det / som før er meldet / var den Recompense ieg bekom / foruden anden Forhaanelse mig siden vederfor.

Aff forbemelte Reise kom ieg hjem med stoer Suaghed oc Sygdom / brød mig dog op det snarreste mig var muligt / oc presenteret mig for Hans Maytt: for at selfuer fornemme / om det var Hans Maytt: Wille / at det ved den Anordning skulle forblifue / som vdi min Fraværelse gjort var / der hos demonstreret ieg endoc Hans Maytt: viitløffthigen / huor vdi det bestoed / at den Forandring vdi lengden

icke kunde være hannem til profitterlig Tieneste/huortil mig gandske intet bleff suaret ; En Maaned der effter skreff Hans Maytt : mig saaledis til/ som vdi mit vnderdanige Suar er indført / huilcket findis Extract - viis vdi den Rigshaffns Tryck vnder Lit. D. En stor deel aff samme Skrifuelse ladis vde/oc settis vdi steden etc. fordi at ieg der med siger/ at de / som bringer Herren saadanne Nouiteter forre/ burte vdi effecten at bevise/at det tenderet til hans Maytt : oc Rigets Beste ; Aff saa meget/ som de selfuer aff bemelte Skrifuelse fremsfører/ kand sees oc erfaris/ at ieg vdførligen nock forklarar det/ at ieg var ved slike ny Anordninger giort incapable til at kunde prestere hans Maytt : den Tieneste / som en Rigens Hoffmester burte at giøre ; Jeg gifuer det vnder alle Fornuffteige deris Dom / om det er muligt/at nogen Tienner/ ihvad Charge hand endoc er vdi / kand giøre sin Herre merckelige Tienester / naar hand icke blifuer ved den Authoritet meinteneret , som hans Bestilling vdfrafuert.

Aldrig hafuer ieg neccet Hans Kongel : Maytt : mit Raad oc Betenkende in publico negotio, naar ieg derom er blefuen besøgt / vden mand vil tyde det der hen / at ieg icke ville consentere vdi det / at der skulle giøris Forandring vdi huis som engang var tracteret oc sluttet / huad det var/er Rigens Raad/ som da tilstede var/ best bevist ; Jeg errindrer mig oc vel / at ieg vdi en Sag / som mig bleff om anmodet / dennem henviiste til Handfæstningen / huilcken melder / huorledis med saadanne Sager skal omgaaes/ nemlig at slike icke skulle forretagis vden samptelig Rigens Raads Nervaerelse / Ville / oc Samtyck ; Trengis ieg fremdelis til videre Forklaring / sa skal det see.

Det ieg brød mig for tilig, op aff Sygdommen / som
 sp: er meldet / forarsagede mig langvarig Suaghed / saa
 at ieg formedelst min Skrøbeligheds skyld / huercken kunde
 lade mig finde hos Hans Maytt: eller paa Raadstuen.

At min Myndighed mig var betagen, oc at mig var for-
 meent at forrette huis min Bestilling vedkommer / foruden
 exception, det er Landkyndigt / oc kand ieg det vdi mange
 maader beuise / mens effterdi det icke hører hen paa dette sted /
 vil ieg icke sigge med et Ord / at der bleff saaledis med mig
 handlet / at det icke var at forundre sig ofuer / om ieg demon-
 strerede mig at være malcontent .

De setter her / at ieg discurreret libré om Regieringens
 oc dønte ille om den / det kunde ieg giøre med all rette / helst
 hos Rigens Raad selff / for at beuege dennem til at errindre
 Hans Kongel: Maytt: om den Disordre, som ieg saae
 Dagligen at tiltage / huilcket vdi lengden kunde forarsa-
 ge Rigets Fordærffuelse / tilmed vederforis mange atskilligt /
 som var vforuarligt / huilcket ieg icke vil forklare / huor vdi
 det bestoed / thi det er icke min intention her at tale om det /
 som andre vedkommer. Endog at det bedre kunde fficke sig /
 for at suare til den libré Discours mig tilleggis / end disse
 Bestylinger / som de her indfficker / kand komme den Sag
 ved / som med Dina oc Jorgen Walter vdi Kjøbenhaffn
 bleff vdført.

Mit Raad oc Betenkende bleff gemenligen icke søgt /
 vden i det / som allerede var concluderet oc vnderffrefuer /
 Vndertiden hente det sig oc vel / at de Ling bractis fors-
 re / som mig syntis vdi fremtiden at være Riget til Skades /
 oc største Ruin; Derfor kunde ieg icke andet raade, end at
 mand ville considerere oc betracte / huad Vdgang det kunde

de faa/oc gaff ieg mine rationes til alt det mig bleff om adspurt / huilcke mig oc altid kunde contentere, naar de mig igien bleff gifuen / dersom de her haffde indført de Senatus conclusa, som de sig paa beraaber / da kunde best sluttis aff dennem / som voris Status er bekiendt / om ieg haffde raison til at disaprobere dennem eller ey.

De hafuer nock som gifuen deris Passioner tilkiende / vdi det forrige anlangende Dina Sag / saa at mand deraff vel kand forstaa deris onde Intention, derfor hafde det icke giortis fornøden / at de vidre skulle vdsøffe deris forgiftige Hierte / vdi det / som de selfuer mere aff bestømmis / end den / som de mener dermed at ville culpere, thi de beviser selfuer / at deris Beretning icke er Sandrue oc Partiff / efftersom dette ofuen bemelte intet er blefuen forrebraet tid effter anden aff Dina, aff Walter / oc endeligen aff Her Corfis Wufeldt.

27. Det var icke heller det første hand hafuer brugt saadan manier, oc beviisi sin Carvillighed / vdi den gamle Kongis tiid hafuer hand nogle gange opsagt hannem sin Tieneste / oc intet var at contentere, uden naar hand maatte raade sig self / huorfor hand oc self hafuer bekiendt / at hafue paa den tiid haffte et Hollandsk Orlog Skib nogen tid her paa Xeden liggendis / som hand vilde hafue reyst bort med / om hand icke haffde faaet alting effter sit Sind.

Den Salige Høyløfvelige Herre / som saa herømmeligen hafuer Reget / Tituleres icke allene her aff dennem meget slet / mens de gifuer endoc stoer Anledning til at grafue hannem

hannem op igien / ickun fordi de meener at ville indbilde
 huer mand / at ieg hafuer været seruilig / oc ick at conten-
 tere ; Mens efftersom ieg mig billigen errinder den Pliet /
 som ieg hans Kongel: Maest: Høyloffuelig ihuékommelse
 endnu vdi sin Graff er skuldig / derfor vil ieg ick bevise
 disse Sandheds Forspørere / oc vrange Berettere / huor vfor-
 skammer de mig det / som da passeret / tillegger for Seruil-
 lighed ; Thi dersom ieg skulle giøre en huer bekiende / huor-
 for ieg paa de tider begierte min Affsked / da skulle ieg ick
 alleneeste tabe den respect ieg bør at bære / mens endoc ders
 med forarsage mangis Ruin oc Skade ; Dette altsam-
 mens er de Rigens Raad / som paa de tider til stede var / oc
 den Irring componeret, best bevist ; Dersom de ick
 nøpes med den modestie, som ieg her bruger / mens ville
 hafue anden Forklaring / oc maarskee fornemmer / at ieg ta-
 ger den høfflig pretext for ick at kunde mig det anderles
 dis fra legge / da lade de sig ickun der med formercke / oc suare
 siden selfuer til alt det / som sligt kunde causere .

At ieg nogle gange min Tieneste opsagde / det var ick
 Tegnet til / at ieg tractet effter at ville raade mig self / eff-
 tersom Herren letteligen kunde paa min Begiering mig
 hafue forløpnet / dersom det haffde været hans Ville / saa at
 deris Ord falder dennem i dette Strycke / saa vel som vdi
 flere selfuer imod.

Aldrig haffde ieg Hollandsk Orlog: Skib paa Reden
 liggendis mig til Tieneste i ringste maader / møget mindre
 er sligt aff mig selfuer nogen tid blefuen sagt / oc er det al-
 delis en falsk oc vsandferdig Efftertale / lige ved meget andet /
 som saa vbetenckit oc partiisk aff dennem her indførir / huilcket
 ick alleneeste er gandske vbeviisligt / mens endoc ingenlunde
 fand

Kand den Beretning vedkomme/ som de lofuer simpelviis at ville giøre.

28. Huor aff / saa vel som meget andet / nock er at see / at hand lenge har haft fremmede Tancker / som oc der aff meget bekræftes / at hand nu befindis aff sin beste Formue / som til Tønder Guld sig skal beløbe / oc hand paa saa Mars tiid / siden Groenen var i største Nød oc Betryck / har samlet / en stoer deel til Holland / Danskig / oc andre fremmede Steder / at hafue sendt for sig i Veyen.

Det er treffliche Argumenter, som de her bruger / huoraff de formener nock at kunde sees / at ieg lenge hafuer haft fremmede Tancker / lige saa løs som Fundamentet er / saa er oc Bygningen; Hui dømmis icke mine Tancker noget effter den Formue / som ieg hafuer sat Land - fast vdi Danmarck? Monne ieg paa de tider hafue tenckt til at støtte? Eller kjøbt Jordegoed; for icke at besidde det? Jeg fornemmer vel / at endog de erre gaaen fra Sagen / oc hafuer amuserit sig med dette oc andet / som den icke vedkommer / saa hafuer de alligeuel icke kundt vige fra den Maner / at dømme om Tancker / monne disse Tancker oc vere kommen fra Dina, effterdi de her indspis? Eller indbilder de sig / at Folk aff Førstand annammer den Suspicion, de sig selfuer giør om mine Tancker for nogen Deviis / aff huis de forres gifuer?

Det som de vil bekræfte mine fremmede Tancker med / er min store Skade / at det er icke sandingen / oc at min Formue icke er saa stoer / at ieg til Tønder Guld effter deris calculation kunde hafue sendt vd aff Riget / thi ieg hafuer
 H ingen

ingen at giøre Regenskab derforre; Mens dersom mig med rette kand vordt tiltalt / at ieg hafuer taget det / som mig icke tilkommer / eller skindet nogen sin Armoed oc Fattigdom fra / oc sanctet den Betsignelse Gud mig hafuer gifuen / ved andre deris Fordærffuelse oc Skade; Da erbyder ieg mig icke alleneste vdi dette / mens vdi alt / som ieg lowligen for kand beskjylis at stande alle oc en huer / Høy oc Low til rette / for den Stormectigste oc Høybaarne Fürstinde oc Frue / Suergis / Gøttes / oc Vendis Dronning / Stor Fürstinde til Findland / Hertoginde vdi Estland / Carlen / Bremen / Ferden / Stetin / Pomern / Cassuben oc Venden / Fürstinde til Rügen / Frue osuer Ingermarland oc Bismar / etc. sampt de Høye oc Velbaarne Herrer / Suergis Rigs Raad / oc der lide oc vdstaa alt / huis mig med Low oc Ret kand vordt tilkiendt / med saa skiell / at den / eller de / som mig acter at tiltale / sig vndergifuer det samme at lide oc vdstaa.

Mig tilskrifuis oc her en stoer Kunst / huilcken ieg nepeligen troer at være practicable; Nemlig at sancte Formue aff de som erre vdi største Nød oc Betræck; Effterdi de holt mig for saa behendig at være / da burte de billigen at hafue handlet bedre med mig / oc brugt mig til at samle for alle dennem som høyt erre betrengte / oc helst fordi ieg kunde tage noget / huor intet var at finde; Mens effter som
 endoc

endoe denne Diet ickun hafuer sin henseende til at forføre gemen Mand/ oc bringe dennem om mig i ond opinion, lige som ieg skulle hafue betient mig aff det/ som de deris Besetaling aff skulle hafue; Da vil ieg føre de Enfoldige et Exempel til Gemytte/ paa det at de dis bedre kand begribe/ at disse passionerede deris Forrebringende sig ick rimer/ foruden at bruge stoer viitsøffthighed med at beuise/ at ieg aldrig en Daler aff Rigens Indkompt annammede; Tilspørger dennem derfor/ om nogen Foged kand forskaffe sin Hofbonde den Bوندis Landgilde/ som er forarmed/ oc hafuer huercken Roe/ Soe/ eller andet/ at giøre klart for sig med / oc om Fogden enda aff samme Bunde kunde sig berige/ oc samle Formue/ kand det ick skee / saa er ick heller at formode/ at nogen kunde samle sig Rigdom aff dennem/ som erre vdi første Nød oc Betræck.

De hafuer oc her hos naffngisuen nogle Steder / huor ieg skulle hafue hensent denne pretenderede store Formue/ for at giøre det dis troligere / da paa det at den Suspicion/ kand blifue en huer betagen/ vil ieg korteligen referere, huorledis det sig dermed hafuer.

Der bleff vdsent effter Hans Kongel: Maytt: Høyløffuelig ihuekommelsis egen ordre en stoer summa Penge/ oc en andeel Metal Stycker med tilhørende Munition til Danskig/ oc det paa et aff hans Maytt: Orlog Skib med en aff Kenteris: Skriffuerne/ som forne Penge fremførte/ oc bleff alt dette forskreffne offuerleueret til General Baudesen/ til huad Intention vil ieg her intet melde.

Til Lybeck bleff paa adskillige gange forsendt store Summer Penge/ som i ligemaader med Hans Maytt: Orlog Skibe bleffue offuerførte/ huormed altid fulte nogen aff Kenteriet/ samme Penge bleffue offuerantwordet de Wel-

borne Herrer / Her Grefse Rankow / oc Her Kay von Alsfelt / som paa de tider vare hans Kongel: Maytt: Høyløselig ihuekommelses General Commissarier.

Difligeste er paa samme tider vdkommen til Hamborg en Summa Penge / som Hans Kongel: Maytts: Residerende Commissarier Albert Balzer Berns / oc Lenart Marselius annammede / oc findis der for alt dette ofuenbemelte goed Rictighed; saa de forløber sig meget med disse inventiones; Det skal ock icke med nogen Sandhed kunde sigis / at ieg paa de tider hafuer sent vd aff Riget / saa meget aff mit som en Skillings vært kunde vere / huilcket dog vel andre gjorde / som forsickrede deris Formue baade til Lybeck oc andensker.

Alt slikt hæffde vel kundet blesuen forborgen / saa at en huer icke skulle vide at tale om / huorledis Rigens Middele erre blesuen distribuerit i de Dage / Mens effterdi ieg taxeris dermed vbilligen / saa hafuer ieg været forarsaget til / denne ringe deel deraff til en Dpliusing at kundt giøre / for dennem som det ellers icke skulle kunde forstaa. Lige saa lit nu / som dette kommer den Beretning ved / som de hafuer vdfosuet / lige saa meget viger de fra den rette Sandhed.

29. Hand var aff hans Natur meget Hefngierig / oc Vindicatif, oc saa meget / at hand offentlig for mange hafuer været bekiendt / at ville hafue myrdet / end ocsaa aff Rigens Raad / som hannem hæffde fortørnet / med en Stillet / som hand daglig bar paa sig.

Fra mine Tancker gifuer de sig til at dømmen om min Natur / mens det / som de vil min Hefngierighed med bevi-

se/er

se / er adelis intet / oc skal aldrig med Sandferdighed kunde
got gioris / at ieg hafuer sagt / at ville med en Stillet myr-
de nogen aff Rigens Raad; Det synis / at de vil den LUIS-
stighed / som ieg engang haffde med en aff Rigens Raad/
hen tyde til Hefngierighed / huorfor ieg med saa Ord vil
fortelle / huorledis dermed tilgick.

En aff Rigens Raad haffde mig hos Hans Maytt:
Høflosuelig ihuckommelse for atskilligt angifuen / oc effter
at Hans Maytt: kom vdi anden Erfaring / oc befant / at
det var vrange Beretninger / som hand om mig giort haffde/
da skreff Hans Kongel: Maytt: mig naadigst til / oc naffn-
gaff den / som hannem slikt haffde forrebract / huorforre
ieg vnderdanigst begierde / at mig aff hannem maatte skee
tilbørlig reparation, som mig saa vbevißligen haffde an-
flaget for min Herre oc Konge; Paa huilcken min Begie-
ring fulde ingen effect, da sagde ieg offentlig vdi Rigens
Raads Nerverelse / at ieg selfuer ville tage Satisfaction
aff hannem / dog icke paa anden viiß / end som en Cauail-
lier egner oc vel anstaar / huorpaa ieg sente hannem et aas-
ben Cartel, huilcket icke var et Tegn / at ieg vilde myrde
hannem med en Stillet / den Stridighed bleff endelig bis-
lagt aff tuende aff Rigens Raad / som det altsammens vel
er bitterligt; Anden Querelle hafuer ieg icke hafft med
nogen Rigens Raad; Kand det holdis for at vare Hefngie-
rig / naar mand vil forsuare sin Ere / det gifuer ieg alle
Ere-kiere at betencke. Om ieg aff Naturen er Hefngie-
rig / kand cractis aff dette effterfølgende.

Jeg hafuer været Kongelig Lensmand paa 19. Aars
tid / vdi 14. Aar Statholder oc Rigens Hoffmesicr / oc
derfor hafft at befale ofuer mange tusinde Mennisker / nu er

vel at formode/ at der hafuer været de/ som sig imod mig hafuer forseeet/ oc fortient Straff/ enten i en eller anden maade/ alligevel skal aldrig befindis/ at nogen Mand/ eller Quinde/ hafuer for min skyld/ eller ved min Befaling/ mist enten Liff/ Ære / eller Formue/ mens at ieg derimod hafuer forbedet mangens Liff / reddet mangens Ære/ oc erhholdet vstalige ved deris Formue/ det kand de best om bære Vidnesbyrd/ som det er vederfareet.

At ieg strebte den Quinde Dina effter Liffet / der siger ieg intet imod / thi hun var redskabet som bleff brugt/ icke til at berøfue mig oc min Kiereste vorris Goetz oc Formue/ mens at betage os vorris Ære oc Liff/ dißligeste al vorris Børns Velfart vdi denne Verden. Dersom nu aff det kand sluttis / at ieg aff Naturen var Hefngierig / det lader ieg alle Vpassionerede om iudicere, saa vel som huor Partist dette Fyllekalet aff dennem indførís / som huereken er Sandferdigt/ en heller vdi ringeste maader kand Dinæ oc Walters Sag vedkomme.

30. Huad Affection hand i denne istige regierendes Konges Election, saa vel som vdi den vdoalde Prinkes Vdoalelse/ hafuer demonstrerit, det er her vdi Landet de Fornemteste vel bevisit. Huad foractelig Discours hand i Holland/ oc andenstet/ om voris Naadigste Herris Kongelig Person / oc med huad arrogance hand om sin egen Myndighed i Holland hafuer talet / ja saa viit / at hand betyde saa meget / som hand var Konge/ det er i Holland bedre troet oc bekiendt / end nogen det her skulde ville troe/ om det bleff berettet.

Her beskylles ieg for ond Affection, at skulle hafue vliift vdi denne ihige regierendis Kongis Election. Det er den rette begyndelse aff Sagen / som de hafuer saa Partist berettet / denne Forrebringende aff min Mishundre oc Effterstrebere hafuer foruult mig all Forfølgelse oc Blycke / thi de bratte Hans Kongel: Maytt: vdi mening / at ieg ene var Aarsage til det / som samptlig Rigens Raad oc Stenderne hafde sluttet oc aproberet; Jeg vil icke røre vidre der ved / mens ickun med et Ord sige / at efftersom det var de Sager / som Hans Maytt: icke behagede / saa skulle Skylden leggis paa mig; De var Hans Maytt: aff deris vsandferdig Angifvende saaledis betagen / at ingen Rationes kunde finde Plaz / ihuor vel funderet de endoc kunde vere / mens Hans Maytt: viste sig meget vmild imod mig / oc brød vd med mange vredis Ord; Jeg begierte vnderdanigst / at maatte vide / aff huem ieg saa Falskeligen var anklaget / oc at ieg mig offentlig der imod maatte forsuare / paa det at hans Kongel: Maytt: kunde see oc erfare min store Vskyllighed / oc der imod deris forgifftige Intention, som mig dette saa vbesviifligen tillagde: Mens til den Begiering bleff mig intet suaret / meget mindre maatte det skee; Himmeligem var ieg angifuen / oc offentlig torde det ingen være bekiende. Der nu mine Vuenner fornam / at derris Anslag dennem saa vel var gelinget / oc at Hans Maytt: den onde opinion om mig hafde fattet / sa skyde de sig icke at bringe for / alt det som de mig til Forderff oc Skade ickun kunde opdrømme / thi ihuor vrimeligt det endoc kunde være / tuifflede dog icke vdi ringeste maader / at det so troeligen skulle optagis / som de Inventiones med Dina oc Walter vdiuifer.

Jeg erbyder mig endnu ydermere: at suare i lige maader til alt det / som mig vdi det seld fand tilleggis; Guld-
kommen -

Kommen forficket / at ingen mig med Sandhed skal kunde
 ofuerbevise / at ieg hafuer eruiist mig anderledis end som en
 Patriot egner oc er skyldig / baade vdi den tid saa vel som al-
 tid / med all oprichtig Troskab / som ieg for Gud oc en huer
 vil forsuare / lad fremkomme de Hycleere / oc Smeiglere /
 som det andeledis vil vdynde / ieg skal bevise dennem / at deris
 meste Videnskab der vdi bestaar / at de Herren vnder Tro-
 skabs sein forfører / oc gifuer Anledning til det / som er vfor-
 suarligt / oc omsier hannem / oc Riget skadeligt / hafuendis
 alleneste henseende til deris egen Interesse, oc icke til Land-
 sens oc Indbyggernis Gaffn oc Beste.

Det er de Fornemste vdi Danmark / diisligeste endoc
 flere vel bevist / huad Affection ieg paa de tider demon-
 strerede, thi ieg paa tog mig den meget store Besuering
 med Erøningen til at sette vdi Verck / effter Rigens Raads
 samptlig indstendig Begiering / oc forhindret dermed / at
 den icke bleff opsat; Huilket ellers hadde skeed / oc paa det
 den jo skulle faa sin hastig Fremgang / vdsatte ieg mine
 egne Middele / ja endoc mit Jordegodz vdi Pant / Om ieg
 dermed hafuer meriteret, at mand mig for ond Affection
 skulle taxere, det henstiller ieg til alle Vpassionerede.

Huad sig Prinsens Vdørelse anbelanger / da bleff
 mig derom aldrig tilspurt / mens der alting var sluttet / oc
 hans Val-Breff mig bleff tilskicket / da underskreff ieg det /
 foruden at sige det ringst: der til / huilket den Cancellie
 Herremand / som mig det førte / best kand vidne / om hand
 ellers sin Sandhed i det fald tør sige / oc er dette i lige maas-
 der med det forrige en vsandferdig oc vbeuistlig Efftertale.

Huorledis mine Discourser er falden om hans Mayt :
 Kongelig Person vdi Holland oc andenstedz / kand best erac-
 tis aff huis ieg der hafuer for Hans Kongel; Mayt : oc
 Riget

Riget tilvoeye braect / oc er det vel at formode / at der som ieg selfuer haaffde foractet Herren vdi min Discours, da haaffde ieg icke kundt vdrættet det for Hans Maytt: som Hans Her Fader Høylofflig ihuekommelse ved mange Ambazader icke hafuer kundet erlange / in summa, ieg haaffuer saaledis talt Herren til respect oc Beste / at mand hafuer seet oc fornommen en goet effect; Er derfor denne Calomnie nock lig de forrige.

Den anden Rierling Snact / som de her fremfører / er icke vart at suare til / thi alle de / som mig kiender / vide vel / at ieg icke saa er opblæst aff Hoffart / oc saaledis der aff betagen / at ieg skulle roese mig selfuer / oc er ieg nock vis paa / at sliig giøre Gladder ingen vdi Holland er bekiendt / derfor er det heller ingen vnder / at ingen aff Forstande det vdi Danmark skulle ville troe / end skjønt at det fra Riibens haaffn med tryckte Bogstafuer berettis.

Aff disse .5. forregaaendis Artic: som Dinæ oc Walters Sag vdi ringste maader icke paa rører / kand nock som kiendis deris onde Forset / som dette refererer, thi de mener med de Vsfandferdigheder at besmycke deris partiske Beretning / anlangende bemelte Sag / oc gaar det dennem der med / som gemenligen gierne pleier / at naar som helst nogen hafuer giort en Faute, giør hand strax en osuen paa den / menendis saaledis at dectæ den første / huor vdosuer desto snarere hans Skælfhed kommer for Dagen.

31. Aff saadanne oc mange Marsager / som icke tiene at raabe vð for huer mand / var icke vtroligt / at Rigens Hoffmester intet got haaffde i Sin-

de / effterdi huercken Kongen / Regieringen / eller
Kigens Raad / vare hannem til maade.

Skulle vel nogen kunde indbilde sig / at der skulle vere
det / som de deris Beretninger med kunde staffere / for at giøre
de deris falske angifuer om mig dis troligere / at de det aff
Discretion skulle gaa forbi / efftersom de icke skammer sig
ved at giøre mig ennu Suspect for den grosue Løgn om den
Forgift / oc derfor lader de vde icke allene det / som kand
gifue min Vskyllighed til kiende / mens forsøren endoc lase
vdi den ringe deel / de om samme Sag narrerer ; de tillegger
mig med det samme Ecteskabs brod / end oc Sarvillighed /
Gienstridighed / Betroskab / Hefngierighed / oc ond Affe-
ction, at hafue vist imod Hans Kongl: Maytt: huad skulle
det mere kunde vere / som icke tiener at raabe vd for huer
mand / huoraff nogen skulle kunde troe / at ieg intet goet haff-
de vdi Sinde / Sanferdigere / oc bedre funderede Marsager
skulle det vere end disse / som de hafuer fremført / dersom no-
gen aff Forstand dennem Troligen skulle antage. Huad
ieg hafuer hafft vdi Sinde / oc huorledis ieg hafuer ment /
Hans Kongl: Maytt: oc Riget / det vdi vder de Liennester ieg
hafuer giort / mens paa huad maner ieg er blefuen lønt /
erfaris endoc aff dette / vil derfor alt det / som mig saa vskylde-
ligen tilleggis / skufue i deris Barm / som det hafuer dichtet
oc inventeret, huilcke oc nock som gifuer det Vnde tilkiende /
som de hafuer vdi Sinde / disligeste at dennem aff Dinæ
Omgiengelse endoc saa meget er blefuen ved hengendis / at
de bruger hinders Manner at tale.

32. Icke dis mindre lod Hans Maytt: sig
huercken aff Dinæ Relation, eller Kigens Hoff-
mesters

meisters Mistænckelig oc fremmede Procedure;
forlede til / noget der imod at forretage / mens sied-
ze ventet / at Tiden skulde giøre nogen vissere For-
klaring paa alt dette / som syntes saa mørck / at
fast ingen Vey eller Vdgang der vdi var at finde.

At Hans Maytt : adskilligt imod mig forretog / det haf-
uer Læsern fornommen aff det forrige / huortil Dinæ Re-
lation, oc andris Mistæncke om mine Procedurer Hans
Maytt : hafuer forled.

Det som syntis saa mørck / forklaret sick nock selfuer/
baade fordi det var saa meget vrimeligt sammensat / saa oc
formedelst Dina, som det forrebracte / bleff nogle gange ta-
gen i Løgn / paa de tider / som hun hinders hemmelige Be-
retninger gjorde / huilcket Cancellern siden offentlig selfuer
sagde / Mens ydermere viser Handtfestningen Vey oc Vd-
gang vdi saadanne mørcke Sager / huorledis dermed skal
forfaris; Dersom den var blefuen obserueret, da haffde
Dinæ Angisfuede mig straxen burt at være kunde giøre / som
vdi hosfølgende vidre om skal meldis / saa at det / som nu
skal hede at det syntis saa mørck / da paa stand kunde hafue
blefuen forklaret / Mens efftersom mangen en seer det / som
hand icke vil see / oc forstaa det / som hand icke vil forstaa /
saa formørckede de dette / som i sig selfuer var klart / oc for-
hindrede det lengste muligt var / at min Vskyllighed icke
skulle komme for Dagen.

33. Effter at nu samme Quinde Dina var
den 13. Aprilis blefuen hent oc sat paa Slottet /
saa befantes hun da at være meget suag / oc det aff
Giffte / som hun siden vedgick / at hafue taget til

fig / fandtes oc noget hos hende endda aff det samme / som hun aff en Quinde / der soldte Rottkrud / sagde sig at hafue bekommet. Medici blefue til hende fordrede / som gafue hende ind imod samme Forgiffte / huiſt tienligt kunde være / Oc mens der var tuiffel paa / om hun skulde blifue ved Lifuet / oc Medici raadde / at hun skulle examineras, om hun noget vifte / Thi mand kunde icke vide / huad Bdzgang det kunde faa med hende / Rigens Hoffmester oc selff haſſde begiert / at Dina maatte tilsporgis / huad hun vifte om det Mord / som i hans Huus skulde ſkee / Da bleff Oluff Brockenhus / som var Rigens Hoffmesters Suoger / Otte Krag / ofuerſte Secreterer, oc Her Lauritz Jacobſſon / Hoff Prædicant / befalit / den 14. Aprilis hende at forhøre / som deris Forretning Lit: E. vdiſer.

Anlangendis den Giſſte her om talis / som Dina skulle hafue tagen til sig / oc bekommet aff en Quinde / der soldte Rottkrud / derom bleff intet ſpurt ſøren hun haſſde bekiende for Hans Maytt : oc Rigens Raad / at hun mig Falſkeligen haſſde angifuen / oc da nechtede samme Quinde / oc ſagde / at Dina aldrig haſſde bekommen nogen Giſſte aff hende ; Jeg begierte / at det / som skulle vere funden hos hinder aff det samme Giſſte / maatte fremviſis / da var det intet at finde / som Rigens Raad er berift / huorledis aff Slodszogden der til bleff ſuaret / ſaa derom bleff ingen fuldkommen Underretning giort.

Derſom

Der som de vare forsickret / at hun selfuer haffde tagen
 Forgiffte til sig / da kunde de vel deraff hafue sluttet / at hinders
 onde Samuittighed hinder plagede / formedelst huius
 hun haffde berettet / oc at hun derfor ville tage sig aff dage.

Effter Medici Raad fand Dina vel vare blefuen den
 14. Aprilis examineret, som her staar / mens ingensunde
 effter min Begiering / thi ieg viste abdelis intet om hindere
 Examen, meget mindre haffde ieg det begieret; At min
 Suoger Welb: Olle Brockenhus maatte vere til Paahør/
 det skeede formedelst Kongel: Befaling / oc ick effter min
 Begiering; De efftersom samme Examen mig var vuit-
 terligt / saa var den oc vlowlig / som vidre vdi hosfølgende
 skal forklaris.

Samme hindere Befiendelse indförris ick saa fuld-
 kommen vnder Lic: F. i derris forkorttede Beretning /
 som hun den vdi bemelte Personers nerværelse gjorde / oc
 som den findis vdi Processen, mens de vdelader det / som
 vel er aff Consideration; Saa at vdi alt dette viser de
 sig Partisk / oc søger at forlede dennem fra Sandhed / som
 dette ick er bekiende.

34. De effterdi hendis Befiendelse Rigenz
 Hoffmester saa høyt angick / oc den da ick lengere
 kunde holdes hemmelig / lod Hans Mantt: de
 nerværende Rigenz Raad deris Betænkende der
 vdi fornemme / som ick anderledis kunde raade/
 end at det Rigenz Hoffmester skulle communice-
 ris, huilcket oc skeede. De effterdi hand da begier-
 te / med Landz Low sig at erklære / oc tale denne læt-

ferdige Quinde Dinam til / oc hende Dom ofuer hende / for saadan vhorlig Gierning / som hun om hannem haffde berettet / da lod Hans Maytt : hannem siige / icke allenesie gierne dermed at vare tilfriz / mens oc til Sandhed at vblede / oc Justitien at befodre / tilbyde hannem al den Assistance hand ville begiere / som aff den Extract aff hans egen Skriffelig Tacksigelse oc Undsogning vidre erfaris Lit : F. Hans Maytt : befandt oc / effter de nevrende Rizens Raads Betænkende / raadeligt / at befale Rizens Hoffmester / at blifue her til stede / oc icke nogen siich at forrense / vden det skeede med Hans Maytts : vidskab. Huilcket endog Rizens Hoffmester moget fortrod / oc formentte sig der med at forurettis ofuer saadant / oc sig for Rizens Raad besuergede / saa formentte dog Rizens Raad / at Hans Maytt : vel haffde soye til saadan Befaling / oc hand sig derfor med rette icke burde at beklage / thi effter den Snack / som var vdract / at hand skulle hafue blefuet myrdt i hans eget Huus / skulle mange sig hafue indbildet / at hand sig derfor haffde retireret , der som det icke ved Kongel : Befaling var blefuen forrekommen.

Det som først passeret sattis her sist / ic kun for at fornylle Sagen / oc at skryffe den Bret / som mig endoc der vdi skeede.

Jeg bleff belaget med en spottelig Arrest, anden Dagen effter Hans Kongel: Maytt: haffde ladet mig tilbyde den meget kostelig Beskermelse / foruden at vide vdi ringste maader / huorfor saadan Billighed mig vederfoer.

Huor vlowlig samme Arrest var / vil ieg vdi hosfølgende demonstrere, saa skal deraff kunde erfaris / om ieg ick haffde søye til at beklage mig derudofuer / oc formene dermed at forurettis.

Nogle Dage effter at ieg var arresteret, da bleff mig først ved tuenden Kongel: Maytts: Secreterer Dinæ Besretning Skriffelig forstendiget / oc effter at ieg haffde begieret ved Lands Low mig at erklære imod slige vhorste Beskyllinger / som mig tillagdis / bleff mig paa Hans Maytts: vegne tilbøden al Assistance, Justitrien til at besodre / oc Sandhed til at vdele / for huilcket Tilbud ieg mig vnderdanigst for betacket / forhaabendis at det skulle hafue blefuen effterkommet; Mens Effecten var ingenlunde lig Tilbudet / som i lige maader aff det hosfølgende skal kunde forstaaes.

Vdi Begyndelsen aff denne Artic: melder de / at effter de nerverende Kigens Raads Betænkende bleff mig Dinæ Bekiendelse communiceret, oc Hans Maytt: oc befandt effter deris Raad oc Betænkende raadeligt / at befale mig at blifue til stede / Der aff skulle so kunde sluttis / at ieg formodest Dinæ Relation skyld bleff arresteret, som oc de aff Kigens Raads Skrifuelse til mig / huilcke den Arrest approberet, vdoiser. Vdi Conclusionen gifuer de at forstaa / at ieg bleff befalet at blifue til stede / for at mange sig ick skulle indbilde / at ieg mig skulle hafue retireret for ick at blifue myrde i mit Huus / huilcket meget ille kommer
ofuers

ofuereens med det forrige; Huad apparence var der / at ieg paa de tider skulle hafue vilt forreyse? Skulle nogen aff Forstand kunde indbilde sig / at ieg effter saadan Herlig Bessermelsis Tilbud mig skulle hafue vilt retirere? Sandedelig / der som ieg ick fuldkommen haffde forladt mig paa Hans Maytts: Protection, oc troet / at den var sufficient nock til at befrie mig fra mine Fienders onde Forset / da haffde ieg den ey begiert / mens mig taget vare paa beste manner. Om nu en Arrest kand beskytte nogen for ick at blifue myrdt i sit Huus / det gifuer ieg alle oc en huer at betencke / saa oc huor Partist oc Vrangelligen dette aff den nem refereris.

35. Her foruden lod Rigens Hoffmester da hos Hans Maytt: anholde / at Dina, som en Missdedere / maatte ick lengere paa Clottet forvaris / mens i Byens Fængsel / eller hos Byfogden hensættis / huor Hans Maytt: saa vel som Rigens Hoffmester kunde hafue Vact hos hende / at ingen kom hende i Tale. Hans Maytt: erklærede sig derpaa / at det var Hans Fange / hand kunde ick med Rette anmodis at slippe den i andres Hænder / ingen Adelsmand var plictig at gifue sin Fange aff Hænderne / i det ringeste maatte Hans Maytt: nyde dend samme Frihed / Hans Maytt: haffde Marsag nock til / huorfor hand hende ick ville slippe til Byfogden / eller anden Fængsel / som mand ick kunde være forsickret / huorledis med hende bleff handlet.

Jeg maatte disvær for mig vdi de Dage supplicere om det/ som Ketten eilers en huer i Landet beviller / oc tilholder / thi efftersom Dina hørte vnder Byens Kett/ saa burte hun oc at hafue veret vdi Byes Fængsel foruaret ; Mens ihuor billigen denne min Begiering endoc var/ bleff den mig dog affslagen / oc fick intet andet til Suar end det / som de her selfuer melder.

Hans Maytts : Fange kunde hun i ingen maade vere/ thi Hans Maytt : haffde mig icke Sag gifuen / derfor uden skulle det jo hede / at Hans Maytt : det icke trode / som endoc deris egen Ord vdi den forregaaende 25. Artic : vduiser / efftersom Hans Maytt : icke var Sag søger / huor kunde hun da med nogen Kett holdis for hans Fange ; Dersom de her haffde determineret, huorledis skal forstaaes effter Loven at være ens Fange / saa kunde Esfern selfuer hafue dømt / om hun kunde hafue veret holden for Hans Maytts : Fange eller ey ; Oc vil ieg vdi det hofsfølgende klarligen bevise / at hun / effter Danmarkis Kett / var min Fange / oc ingen andens / oc at mig dermed bleff betagen den Frihed / som en Adelsmand / ia endoc ringste Bunde der i Landet / hafuer.

Ansøgende den Marsag / de her setter / huorfor Hans Maytt : icke ville slippe hende til Bpofogden / eller anden Fængsel ; Da dersom Hans Maytt : effter min vnderdanig Begiering / haffde befaleet / aff sine Tienere / at holde Vacc hos hinder med mine / for at hafue god act / at hinder ingen kom i Tale / saa haffde Hans Maytt : kundet veret forsickret / huorledis med hinder bleff handlet. Mig som Sagen saa høyt angick / ieg som var Sagesøger / maatte icke vide / huorledis med min Fange bleff handlet / andet end som huer mand viste / oc offentlig kunde see / at hun bleff tit visiteret,

aff tuende Quinder Daglig entreteneret, oc meget vel tracteret; Naar hun skulle for Ketten i Byen/ da maatte hun icke gaa den stacket Vey/ mens bleff aget paa en Kongls Post-Vogen igien Hans Maytts: Longang/ oc sad paa sig yels Hipnder; Det aff kunde vel eractis / at hun icke paa de tider mere var mistroestig / mens at hun meget vel var medhandlet; Saaledis er vist nock/ hafde icke med hinder blefuen handlet / dersom hun (som billigt) hafde kommen vdi Byens giemme / thi med saadane Personer aff hinder Stand oc Gierninger / er icke sædvanligt paa den maner at omgaaes med.

36. Mens til at bevise / at der under intet andet søgtes / end det / som ret oc vpartist var / da ville Hans Mayt: lade sette hende offuer Porten nedden for Slottet / som Corps de garde var hos / der maatte Rigens Hoffmester haffue hos Wacsten sine Dienere / som kunde gifue aet paa / at ingen kom til Dinam, vden de / som met rette det burde at giøre / huilcket / ihvor billigt det var / Rigens Hoffmester dog icke contenteret, mens adskillige gange gjorde derom instance, dog effterdi det siuntis til Iustitiam tiensligst / at hun paa it sted bleff bevaret / huor Hans Mayt: saa vel som Rigens Hoffmester / kunde være vis paa / huem der kom til Dinam, saa vilde Hans Mayt: icke lade sig forskrifue / paa huad sted hand sin egen Fange skulle lade forvare.

At Dinas Fængsel (som mand det saa fand falde) var partiff/ det vdiiser sig selff/ thi hun bleff vel sat ofuer Porten hos Corps de garde, mens dog paa et got Kammer/ oc vnder sanitis Forvaring som tilforn/ huad derunder søgtes/ fand letteligen eratts.

Der ieg intet kunde erlange/ at Dina maatte vere min Fange/ som Loven forreskrifuer/ da loed ieg vdi all vnderdanighed begiere/ at tuende aff mine Tienere maatte sidde inde hos hinder/ for at forhindre/ at hinder ingen skulle legge Ordene i Munden/ eller giøre hinder nogen forgiesuis haab/ mens det maatte icke heller bevilles/ ihuor tit ieg endoc derom giorde instance, som de selfuer melder.

Mig bleff tilsted/ at ieg mine Tienere maatte hafue hos Wacten i Corps de garde, mens det var icke at forundre/ at det mig icke kunde coarere, oc sagde ieg mine Aarsager/ huorfor/ nemlig at ieg icke var der med tiend/ at mine Tienere sade hos Wacten/ oc kunde vare vis paa/ huem der kom til Dinam, naar de icke var saa nær/ at de kunde see/ huem med hinder talte/ oc høre/ huad til hinder bleff sagt/ thi det var mig/ sagde ieg/ til stoer Præjuditz, at Slodzfogden oc hinders Procurator skulle tale med hinder/ at ingen aff mine det hørte/ efftersom de vare bequem nock til at styrcke/ oc instigere hinder til alt det/ som kunde begieris/ foruden de tuende Quinder/ som giorde hinder daglig selffab/ huilket det oc vel kunde hafue forrettet/ saa at ieg formente/ at mine Tienere icke kunde see paa dennem/ som til hinder gick/ huad de haffde hinder at sige/ derfor haffde ieg ingen gaffinder aff/ at de maatte sidde hos Wacten.

Huor vbillig denne procedure var/ som de her søger at ville bemantele med/ at det var til Justiciam tiensligst/ det dømme den/ som er vpartiff.

37. I medens dette nu saaledis var begynt/
 oc Kigens Hoffmester/ baade vdi huits hand ved
 Her Flemming Wsfeld oc Biorn Wsfelt til Sankz-
 ler Her Christian Thomesson haaffde gifuet tilkiende/
 de/ saa oc huits hand sig imod de tuende Kigens
 Raad Torgen Seefelt oc Her Hendrich Ranzow
 lod forlyde/ der de til hannem vare nedstickedede/
 haaffde Raffngifuet Walter / at hand / maa stee /
 skulle hafue nogen Videnskab om det Mord / som
 vdi hans Hus skulle begaaes/ da bleff vdi Raads-
 siuen / i nogle aff Kigens Raads oc Her Flem-
 ming Wsfelds nerværelse / taget Haanden aff
 Walter / at hand skulde blifue tilsiede / oc ingen-
 stetz bort vige/ førend hand sig Lovligen mod saa-
 dan mistenckelig Tilleg haaffde erklæret / huilcket
 oc skede/ som Dommen / som hand til Herredagen
 mod Kigens Hoffmester derom erlanget / videre
 vduifer/ at hand derfor er blefuen frikiend. Lit: G.

Til denne Artic: hafuer ieg icke at suare/ vden til det
 siste/ som de her setter; At Walter sig erklærte imod det mis-
 tenckelig tilleg / huilcket de sig paa beraaber/ at Dommen vds-
 viser; Naar samme Procels oc Dom/ som er indført vdi den
 Ripbenhaffns Beretning vnder Lit: G. vel considereris,
 da skal befindis det/ vdi slutningen aff Dommen/ som sig icke
 vel quadrerer, thi Walter steffnet mig for at hafue hannem
 paastrefuet som med vidre vdi det Nordiske Anslag/ for
 huilcken hans Tilsale ieg frikiendis/ det var jo at sige / at ieg
 han

hannem icke hafde beskylldiget det / som hand mig for tiltalte /
 der imod kiendis Walter fri / for det Nordiske Anslag / som
 Dommen selfuer vdiuiser / at hannem icke bleff gifuen Sag
 forre. Oc indforis det aff dennem icke mindre Partisk /
 end det vdi sig selfuer er.

38. Derforuden bleff Walter effter Kongelz
 Befalning forbødet paa Slottet at komme / for-
 ind hand for alt saadant sig hafue nonactig erkla-
 ret / efftersom Hans Kongelz Maytt: ingen vilde
 om sig lide / som i ringeste maader met nogen saa-
 dan Mistancke kunde være besmittet.

Walter ihuor besmittet hand var aff Mistancke / da
 bleff hannem dog først forbøden Slottet vel 8. Dage eff-
 ter / at ieg hafde ladet mig formercke / at hand maa skee
 viffe noget om det Nord / som var ofuer mig oc mine
 anlagt.

Den Dag Dina bleff anholdet paa Slottet / var Walter
 hos hinder vdi Slossfogdens Rammers Timer lang / huad
 hands Entretien med hinder var / er set at slutte / aff huis
 hunsiden for Hans Maytt: oc Rigens Raad bekiendte.

At hand var forbøden Slottet / det forhindret hannem
 icke at lade sig finde huer Dag paa Canceliet, huor hand
 bratte til veye alle de vslowlige Befalinger hand ickun begier-
 te / huilcket vdi hofffølgende vidre om skal meldis. Om de /
 som hannem saadanne vforsuarlige Befalinger procurere-
 de, erre saa besmittede aff Mistancke som hand / det er
 Gud bekient.

39. Der effter lod da Rigens Hoffmester
 R iij siffue

steffue Dinam til Byeting / oc begynte saa den
 Procefs, som siden til Byeting/Radsue oc Herres
 dag bleff vdføret / som Dommene derom vüctlofti-
 ger vduiser / oc paa det Vidnisbyrdene / huorpaa
 Sagens Bestaaffenhed oc Oplüfning gandske be-
 stoed / kunde des ordentligere oc uden confusion
 Bild eller Benschab / blifue ført oc examineret, oc
 Hans Maytt : haaffde erfaret / at Rogens Hoff-
 mester haaffde forskrefuet nogle aff hans Venner /
 som skulle lade sig finde paa Tinget / da besøcl Hans
 Maytt : til Rettens Bestyrckelse først trende / saa
 tuende aff Rogens Raad / som paa Bytinget skul-
 le være osuerværendis / oc hafue indseende / at al-
 ting Lovlig oc Tilbørlig tilgick / derforuden Ken-
 temestern Tørgen Rosenfranz / som paa Hans
 Mayts : vegne skulle være tilstede paa Tinget / oc
 tage Hans Mayts : Interesse vdi act, effterdi dend
 Bekiendelse Dina haafde giort / angick hans Mayts
 Liff.

Den Procefs bleff icke af mig begyndt med stefning / som
 her staar / thi det maatte mig icke tilstedis / ihuor tit ieg det
 oc lod begiere / som vidre om skal talis vdi høsfølgende.

Det / som de her setter / fand icke hafue foraarsaget / at
 Rogens Raad sig loede finde paa Tinget / thi mand hafuer
 icke fornømmen Retten at være corrumperit vnder By-
 ens Jurisdiction i Kjøbenhaffn / icke heller at nogen Vid-
 nisbyrd paa de steder / at være effter Bild eller Benschab blef-
 uen

uen forhørte / eller oc formedelst Rettens Confusion oc Disordre forhindret vdi deris Sandheds Bekiendelse / saa at mand med rette icke haffde Aarsage til / at giøre sig den Mistancke om Rettens Administration paa Tinget / oc derfor sette vnder Øffrigheden Rigens Raad ved siden / for at holde goed skick paa dennem / som skulle gaa i Rette; De dersom ofuer formoding kunde hafue gaaet vskickeligen til / da var der endda Appellation baade til Raadstue / oc Herredage / saa det vel haffde kundet blesuen erfaret / om Rette icke der haffde haffi sin Rettegang.

Anlangendis mine Venner / da var der ingen aff dennem første Tingdag paa mine vegne; Min Snoger Olle Brockenhus gick did aff egen Curieusitet; Her Flemming Blüfeld min Broder / oc Vidern Blüfeld min Fætter / erbdøde sig nock en Dag eller to tilforne / søren Ting bleff holdet / at ville blifue tilstede / dersom ieg det begierde / mens efftersom ieg mig icke tog vare for / eller kunde formode / at nogen nouitet vdi den Rettegang / med Rigens Raads nerværelse paa Tinget skulle forrettagis / da syntis mig det vfornöden / dennem at vmage / huorfor ieg dennem tackede / oc drog de straxen bort en huer vdi sit Erinde / saa at der vdi siger de oc deris egen Ville / oc sparer Sandheden.

Ieg forskreff aldrig mine Venner vdi den Intention, at de for mig skulle gaa paa Tinget / mens alleneft / at de ville vmage sig at tale for mig til Hans Kongel; Maytt: oc Rigens Raad / oc dennem Sagsens Besskaffenhed referere, dißligeste at andrage / huis ieg mig kunde hafue ofuer at besuere / oc beklage; Der ieg fornam / at Rigens Raads oc Rentemesters presens paa Tinget gjorde Dinam modig / oc satte Fryct vdi dennem / som paa mine vegne skulle tale / da begierde ieg næste Tingdag der effter / at nøgle aff mine Venner

Benner ville være der tilstede / oc hafue min Interesse vdi
act.

Rigens Raad fand ick heller hafue sit hos Ting-Mændene / formedelst den løse Snack skuld / som Dina hafde forrebract / huilcken de endeligen vil hen tyde / til at hafue Hans Maytts: Eiff angaaet / Thi fast lige saadan Sag hafuer været for nogle Aar siden med en Quinde / ved Maffin Lam Heyne / som hafde angifuit en Adelig Dame for hans Kongel: Maytt: Høyløffuelig ihuetommelse / at hun skulde hafue haft forre / at ville ved hinder selff lade Forgipre Hans Kongel: Maytt: det kunde mand lige saa vel sige gick Hans Maytts: Eiff an. Samme Sag bleff procederet til Tinge oc anden stedz / mens Hans Maytt: forlod sig paa Underdommernes suoren Ved oc Troskab / oc loed Ketten sin ordinarie Gang oc Medfart / intet saadant vsædvanligt med Rigens Raad paa de steder forre tog / som baade hannem oc dennem kunde være til Disreputation.

Hvad Rigens Raads nerværelse paa Tinget forarsaget / det skal demonstreris vdi det hofølgende / saa at der aff skal kunde sees / at det var mig lige saa skadeligt / som det her Partisk aff dennem berettis.

40. Dinæ bleff oc en Procurator, effter hendis Supplication, bevilget oc forordnet / som skulde gifue act paa / saa viit hende vedkom / at hende ingen Bret bleff vederfaret; Her er nu vel at acte / huorfra Begyndelsen til denne Procces er kōmen.

Di Qualiterer Dinæ Procurator er begafuet med / erre vel aff den Consideration, at de burde at hafue været antegnet hos hinders Skabning vdi den Rippenhaffns Besretning /

retning / for de gaar nock lige paa. Samme Person kalder sig Bernhardus Fogt / er ellers vel bekiendt til Lybeck / i Nedsted / oc paa Sieland; Landzting; Jeg vil intet melde om hans Forhold / thi det / som icke er Ære vært / meriterer icke meget at tale om; Det vil ieg alleneeste sige / at hand vdi den Sag gjorde sit beste / til at forvickle / fordreie / oc opholde bemelte Sag / med Kraage-Low hand fremsøgte / oc syntis det / at hand hinder derfor var ordineret , efftersom hand Retten der i Landet var forvist / oc sig selfuer haffde forpliet / icke at tale for nogen Sag.

Hun haffde vel ingen Procurator hafft fornøden / thi hun haffde intet at forrebringe / som hinder nogen med Lowen / Reccessen, eller Forordninger kunde vdi komme til hielp / Omstendigheder / som hun allene oc ingen anden skulle sige / de skulle gjøre hinders Ord beviislig; Derforuden var Rentemester Jørgen Rosenkrantz / som haffde hans Maytts Interesse vdi act / huilcken bestoed paa Dinæ Bekiendelse / som de formente / oc vdi forregaaende Artic : melder / derfor burte hand med det samme at gifue act paa / saa viit hinder ved kom / at hinder ingen Bret vederfoer / oc haffde hun end oc for den Årsag skyld ingen Procurator i behoff.

Naar som hest den forregaaende 30. Artic : betractis / huilcken vel er vært at acte / da fornemis deraff / huorfra Begyndelsen til denne Process kommer.

41. Rigens Hoffmester exaggereret høyt / at hand med saadan Vtferdig Quinde skulle gaa i Kette / lize som nogen anden haffde været Årsag der til end hand self / oc den Quinde Dina , som haffde ført en Snack for Kongen / oc en anden for hannem /

hannem / mens Rizens Hoffmester begyndte sielff
 at steffne oc procedere, begierte sielff at tale Di-
 nam til / til Herredage motte hand sielff / saa vel
 som Frøcken Leonora, met stor Selskab oc Følge
 aff deris Venner / huilcket altsammen aff Aeterne
 sielff / vdi Dommen indfort / klarlig erfaris / sub
 Lit: H.

Alle Fornufftige oc Vpassionerede dømmes om ieg haf-
 de ret til at besuere mig / oc høyt exagerere, at ieg som en
 Rizens Hoffmester / den Ypperste vdi Riget nest Kongens /
 oc min Høybaarne Dame en Kongelig Ecte Datter / skulle
 vere nød til / i egen Person at indtrede for Ketten / imod en
 Letferdig Vforskammet Quinde / imod slige / som hindere
 Procurator oc Walter erre / oc med dennem trettis ; Der
 ieg tilforne hafde staaet oc talt for Riget paa de steder / huor
 det galt om dens gandske Velsart / ja ieg / som (nest Gud
 vdi Himmelen) hafde veret Aarsage til / at de med Noelig-
 hed kunde sidde Ketten / skulle til Recompence bespottis /
 oc staa for dennem / som en Delinquent, med Willighed
 slynis mig / at ieg kunde mig der vdosuer beklage / efftersom
 mand vel kunde hafue søyet den Sag saaledis / at mig icke
 skulle hafue vederfaeret den Spott / thi dersom Rizens Raad
 hafde / effter min Skriffelig Ansøgning / ville brugt de Mid-
 del / huor ved Sandheden vdi den Sag kunde hafue blefuen
 aabenbar / som let kunde hafue skeet ved det ringste Examen,
 de selfuer sig hafde vmaget at giøre / huilcket vdi langt rind-
 gere Sager tilforne skeet er / da hafde de lige saa vel straxen
 faaet Sandheden aff hinder at vide / som hun den siden goeds-
 villig for dennem bekiendte. Tilmed hafde ieg allerede
 Dom

Dom ofuer hinder/ paa hindes Hals/ oc der fantis icke den allerringste Omstendighed/ som kunde giøre min Sag mistenckelig/ huilket de aff Rigens Raad / som paa Tinget samme Proceßs haaffde hørt agere, best var beviist; Mens paa saadan Begiering / ihuor billig den var / fick ieg gandske ingen Suar / maatte derfor endeligen ieg oc min Riereste komme for Ketten / som et Skawspel / Indkaldis / Døvisis / Bispottis / oc haansligen Tracteris vdi alle maader / Hans Maytt : selfuer / oc Riget til Despect.

Hans Maytt : som haaffde begyndt Sagen / huilket er beviist aff deris egen Beretning / vdi det forregaaende ; Hans Maytt : som os loed Skriffelig vdraabe hos en deel Fürster oc Herrer / oc loed indlegge Dinæ Bekiendelse vdi Cantzeliet, Hans Maytt : som mig paa Dinæ Relation loed arretere, Hand loed mig endoc effter de nerværendis Rigens Raads Betenckende Dinæ Bekiendelse communicere, som den 34. Artic : vdviser ; Kand det da med Sandhed sigis / at ieg mig selfuer den Kettergang hafuer forarsaget ? Skulle ieg icke forsuare mit Erlige Naffn oc Ryete / oc legge mig den Grosue oc Løgnactige Angifende fra ?

Der som ieg icke haaffde veret Vskyldig / oc haaffte en goed Samvittighed / da kunde ieg vel hafue Sagen der paa angaaet ; Først / at hun icke var et enneste Menniske / som baade var Anklager oc Vidne / huorfor hindes Ord effter Löwen intet kunde gielde. Dernest kunde ieg nock som hafue gjort beviisligt / efftersom det fast den heele Bye var bekiendt / at hun var en gemen / oc meget Letferdig Hore / oc derfor i lige maader effter Löwen var hindes Beretning krafftløs oc intet giældendis / ihuor Sandferdig den endoc kunde hafue veret ; Mens ieg gick alt det forbie / oc

betog al den Mistanccke / som de mig vdi haffde bract / oc beviiste med mange Lowfaste Vidnisbyrd / at hun aldrig haffde talt med mig / meget mindre hafft min Omgiengelse / oc derfor var al hindere Beretning / om mig / diet oc egen paafund / aff hinder oc anden / som vdi det Forrædelse Anslag med var / huilcket hun oc siden selfuer for Hans Kongel: Maytt: oc samptlig Rigens Raad bekiendte.

At voris Venner for Ketten med os opsuulde / det kommer Sagen intet ved / skal ey heller nogen Forklaring kunde erfaris aff Acterne, som erre indførte i Dommen / om enskiønt de blefue last tregange igiennem.

Hvad disse Partiske Berettere derunder ville gifue at forstaa / er mig forborgen / ellers saacs der aff / at Fryct icke saaledis haffde betagen det gandske Land / at mine Venner so torde staa oc gaa med os / vdi vorris Reiserdige Sag. Derforuden gaff den stoere Følge tilkiende / at min Famille icke nyssen med min Fader for saa Aar siden var indkommen vdi Riget / haffde derfor icke fornøden / at lade søge effter min 16. Aar vden Landz / mens min Adelig Herkompst hafuer været vdi Danmark vtenckelig lang tid; Meget mindre var ieg for stacket siden giort til en Herremand / haffde derfor icke saadan Bundesse oc Vilain Gemytte / som mig endoc aff Bønder bleff tillagt.

42. Oc effter at Dina var til Herredagen kiendt fra sit Liff / oc Rigens Hoffmester for Dommen / der den bleff affsagt / siick betacket / bleff hun effter Rigens Hoffmesters Begiering Piinlig forhørt / som hindere Bekiendelse findes beskrefuen / Lit: I.

Den Tacksigelse ieg gjorde / der Dina haffde faaet sin Dom / var meget maadelig. Jeg tackede Hans Kongel: Maytt: oc Danmarckis Rigis Raad / at de haffde ladet Sagen komme saa viit til Forhør / som sceed var; Bad der hos / at hun / Dina, maatte tilholdis / suldkommen at forklare alle dennem / som hinder der til haffde bract / mig saa Falskeligen at angisue; Dyligeste at ieg maatte erlange nogen Reparation for den store Spott / oc andet / som mig vdi adskillige maader var vederfaeret; Anderledis kunde Tacken aff mig paa den tid icke falde / thi med mig var icke saa handlet / oc Sagens Oprindelse / oc Begyndelse / var icke saa forhørt oc eftersøgt / at ieg kunde giøre den Tacksigelse / som mig billigen skulle hafue verret gisuen Aarsage til.

At Dina, som et Redskab i dette Verck / lide derfor paa sit Liff / det var mig icke Satisfaction nock / effterdi at de / som vare Mestere derfor / oc det haffde anstiftet / icke maatte vidis / oc blifue saa for Mennisken bekiendt / som de erre for den Allerhøieste.

Engang bleff Dina Piinlig forhørt / dog saa løffelig / at det icke kunde actis eller holdis for noget skarpt Examen, som der aff kand sluttis / at hun Dagen der effter goedvillig foruden Piinsel bekiendte mere / en Dagen til forne / oc det / som vel var aff stoer Consequence, med saadan Omstendigheder / som vdviste / at hinders Bekiendelse var Sandrue / huilcket ieg vdi den 22. Artic: hafuer indført; Jeg kand tencke / at de Fornemme oc Høye Personer / som vdi nerværelsen vare tilstede / vden tviffel forarsagede / at det hinder icke faldt for strengt / oc at det gick saa naadigt aff / thi vel icke letteligen før er hørt / at slige

E iij Specta-

Spektatores hafuer ladet sig finde hos saabanne Forret-
ninger.

Der ieg det om anden Dagen loed begiere / at hun for
alvor med Strengthed maatte forhøris / oc tilholdis / for
at siige med bevislige Omstendigheder / huem der varre Dica-
tere oc Med-Vidre i den Sag / da bleff det mig plat aff-
slagen / oc gandske neetee.

Dina, som min Fange / bleff mig icke enda følgaetig /
effter at hun var dømt fra sit Liff til Herredagen / endog at
intet kunde forrevendis / som kunde gifue nogen Skim /
huorforre hun mig saa imod at Rett bleff forholdt.

Der som disse Sandheds Forledere haffde sat dette hos
det andet / som de saa Partiff beretter / da haffde Læseren
straxen vist Aarsagen til denne nest efftersølgende Artic :

43. Der effter bleff hun nogle Dage hensid-
dendis / oc lod Kongel : Maytt : sin Hoff : Pradis-
cant / Slog : Præsten / oc endnuen Capellan til Ni-
colai Kiercke / som alle Slog : Fangerne pleyer at
bestiene / atskillige gange til hende skicket / formane
det flittigste mueligt / til Sandheds Bekiendelse /
huor hun sig da icke den ene gang som den anden
lod forlyde / indtil tiden kom / at hun skulle staa
sin Rett / oc hun tilforne da effter lang Forma-
ning / Paamindelse oc Vndervisning haffde an-
nammet Christi Legome oc Blod / oc da giore
den Bekiendelse / som hun siden bestandig paa dø-
de / oc herhos findes beskrefuen / Lit : K.

Her er noget stittig beskrefuen / at Dina adskillige gange bleff examineret, mens de lader sig icke mercke med / huor vlowtig de fterste Examina vare / thi ieg viste aff ingen vden aff Tuende at sige / som var den Dag hun bleff saa løblig piint / oc Dagen effter / da hun om Walter beskiendte / anlangendis den Nøgel / som hand oc icke kunde fragaa / huorom tilforne er meldet / aff alle de andre var mig gandske intet bevist / meget mindre hørte ieg nogen tid tilforne / det som de nu hafuer sammen sat / oc lader vdspargere / oc er icke lidet at forundre sig ofuer / at ieg / der hun enda lefuede / det icke maatte vide / mens at det skulle være sklyfft for mig oc mange flere / indtil nu effter hinders Død.

Solk aff Forstand forstaaer vel / huad disse vnderfundige Machiaueliter acter dermed at giøre Gemen-Mand vis / de vide oc vel / huorfor de skal det antage ; Naar de / som erre aff mindre Efftertancke / icke betracter / at hun huereken maatte vere min Fange / som hun dog vrimodsigeligen burste med al rette at hafue veret ; Icke heller / at nogen aff mine maatte vere hof / naar hun de fterste gange bleff examineret, saa seer de oc vel / huad Ret mig skeede / oc huor let det andre var / som hinder haffde i vola / enten at komme hinder til / at sige huad de ville hafue sagt / eller oc nu at dicte det / som dennem selfuer lyfset.

Vdi den Ribbenhaffns Beretning vnder Lit: I. findes en Bekiendelse Dina gjorde den 30. Junii, ved huilken hun den 1. Julii forbleff / huor hun iblant andet med megen Graad bekiendte :

At Jorgen Walter haffde kommen hinder til / at sige Rigens Hoffmester saadant paa / oc at hand / nemblig Walter / haffde sagt / der hun

hun var bange derfor: Holder met Kongen / ellers gaar det paa eders Liff / men dersom i det gior / saa kand ieg oc i komme til Ære / oc ieg vil forsikre eder til / eder intet skal skade.

Mens mand fornemmer intet til / at hinder der paa er / blefuen tilspurt / huorledis dermed var tilgaaen; Paa huad manner Walter hinder haffde persuaderet, for at lyffue mig paa / dishligeste huad det var hand haffde sagt / hun skulle holde med Kongen vdi / saa oc huad det var for en Forsikring hand haffde gifuen hinder / at hinder intet skulle skade.

Hun bleff formanet atskillige gange staar der / til at sige Sandheden / gifuendis hinder der med at forstaa / at hun icke det sagde som behagede / skulle derfor sige andet som heller hørtis / efftersom det var Sandheden / som de ville en huer icke skulle vide.

De hafuer forgiett at yndertegne Hoff: Prædicantens Haand / som de sig paa beraaber / at hand med de andre hinder atskillige gange skulle hafue formanet / der de dog med en Wmage det kunde hafue forrettet. Vdi dette fornem bleff lige saa vlowlig procederet, som det aff dennem Partis berettis.

44. Det er alle vel bevist / som her da til Herredage vare tilstede / huad stor Wmage hans Kongel: Maytt: met Rigens Raad / sig gjorde / til at formane Dinam til Sandhed / oc hende examine, førend hendis Dom bleff affsagt / mand gior

de i tuende Dage intet andet / end hende examine-
 rede, oc met Walter confronterede, oc det alt-
 sammen i Rigens Hoffmesters egen nerværelse /
 oc der hun da endelig bekiendte tosandt at være/
 huus hun det Giffte anlangendes om Rigens Hoff-
 mester haffde sagt / saa vel som at hand skulde være
 hendes Barne-Fader / oc Rigens Hoffmester da
 bleff tilspurt / om hand vilde procedere mod Wal-
 ter / for hand haffde met været / at bringe saadan
 Snack om hannem for Kongen / da resolveret
 hand sig effter temmelig lang betenkende / at hand
 icke ville legge sig vdi nogen Procelss mod hannem/
 befryctendes / at dersom Walter kunde vorde fri-
 kient / hand icke da skulle lide Tiltale aff hannem/
 for at være paa sin Ære oc gode Naffn oc Rycte/
 vdfkyldig oc vbevislig angreben / mens ville alting
 til Hans Kongel: Maytts: egen Disposition hens-
 stille.

Dina bleff aff ingen vdi min nerværelse formanet til
 Sandhed / meget mindre examineret. De som da til
 Herredagen vare / erre intet andet bevist i det Fald / end at de
 saae mig fielden blifue indfordret / huad inde hos Hans
 Maytt: oc Rigens Raad passeret / der kunde de intet aff
 vide.

Den første Dag / der Dina haffde giort sin Bekien-
 delse for Hans Kongel: Maytt: oc Rigens Raad / bleff ieg
 indfaldet / oc var Dina intet der inde / mens vdført paa en

Løngang / som gaar til Gemæckerne; Cancellern allene kom mig imod / oc talte med mig straxen inden for Døren / oc sagde mig / at Dina hadde bekiendt mig vskydlig at vere aff hinder Angifuen / saa oc at hun hadde bekiendt / at Walter hafue hinder der til forført / mens sagde mig aldels ingen Omstændigheder.

Den anden gang ieg bleff indfordret samme Dag / bleff mig tilspurt / om ieg ville begiere det aff Hans Kongel: Maytt: oc Rigens Raad / at Walter maatte settis paa det Blaa Laarn / da skulle det skee? Huorpaa ieg suarede / at dersom ieg selfuer hørte hinders egen Bekiendelse / saa ville ieg mig der paa resoluere, huortil intet snartis / saa ieg formerckede vel nogenlunde / huad der under søgtis / sagde derfor / at ieg mig errinderde / Walter at vere nobiliteret, oc derfor nød Adelige Priuileger oc Friheder / ieg ville icke begiere / at for min Interesse skuld Handtvestningen skulle forfrantkis eller brydis / at den icke var tagen i act paa min Person / der haabtis ieg / at mig skeede reparation for; Hans Maytt: oc i gode Herrer ved hinders Bekiendelse / dersom i befinder / at med Walter saaledis kand procederis, da bliffuer det vel aff eder ordineret, ieg indfetter det til Hans Kongel: Maytt: oc eder.

Det var den Tale / som faldt paa de tider / oc icke som de her setter / at mig bleff tilspurt / om ieg ville procedere imod Walter.

Neste Ketter: Dag der effter bleff ieg indkaldet / paa den tid Dina oc Walter der vare tilstede / da bekiendte hun først i min nerværelse / at hun min Kiereste oc mig hafde paa løbet / oc at hun aldrig hadde talt med mig / serend for Ketten / dißligeste at alt / huiß aff os for Ketten var forrebract / var Sandingen; Walter klagede hun oc høyligen osuer

ofuer i hans egen paahør/ at hand hafde forføret hinder / oc
 Kommen hinder til at bringe den Snack for Hans Kongel:
 Maytt: Mens der ieg hinder adspurde / huorledis det var
 begyndt? Oc om ingen anden end hand der vdi var inter-
 eſeret? Da ſwarede hun mig intet; Jeg bad / at hun
 maatte tilholdis for at ſige Omſtendighederne / paa huad
 mahner det Verck var anlagt; Huorpaa en aff Rigens
 Raad mig ſwarede: Huad goede hafuer i der aff / i er fuld-
 Kommen nock erklæret / hun hafuer jo bekiendt vſandt at
 vere al / huus hun om eder hafuer berettet / hun ſkulle ick
 beſkæmmes flere goit Joret / det Land eder intet vare tiens
 med. Andris Reſpect togis vdi act / mens ieg / ſom en
 Rigens Hoffmeſter maatte vel Beſpottis / en Konge Dat-
 ter maatte vel Bancris oc andre ſkulle forſkaanis / for ick
 at beſkæmmis / huilcke Omſtendighederne kunde hafue giort
 vſkyldige / om de det hafde været / lige ſom ieg med mange
 Omſtendigheder beviſte min ſtoere Vſkyldighed.

Der hun intet maatte ſige mig / huem der var ret Au-
 tor til det Verck / ſpurte ieg hinder om Mordet / nemlig /
 huem det var / der ſkulle komme i mit Hus forklæd i Dieff-
 le Klæder med Kewe-romper / oc huad det var for Herrer / der
 hafde noget nyt forre / ſom hinders Skriſuelse til min Kie-
 reſte om melder? Huor til hun ſwarede: Dat wet de Kö-
 ning wol. Vidre tilſpurte ieg hinder / Huorfor hun ſig
 i Mandsklæder hafde forklæd / oc ſaaledis var kommen
 til Doct: Otto Sperling / ſaa oc / huem de tuende Karle
 vare / ſom toge vare paa hinder i Baden? Huorpaa hun
 ilige maader ſwarede / at Hans Maytt: det viſte / oc at det
 var Walters Liener. Walter ſagde oc / at Hans Maytt:
 hannem det hafde beſalet. Jeg bad Hans Kongel: Maytt:
 at Rigens Raad det oc maatte vide / at de kunde komme i

erfaring om det Anslag offuer mig oc mit Hus / for huilket
 ieg haffde begiert Kongel: Bessermelse / paa det at de kunde
 see oc kiende / at ieg icke haffde taget / eller dietet den Snack
 aff mig selfuer; Der til bleff mig iuaret: At det var icke
 Geckeri / det haffde intet paa sig; Saaledis maatte ieg
 lade mig nøye / ingen anden Fortlaring siet ieg / enten paa
 det ene eller andet.

Saa tit ieg samme Dag var inde for Ketten / da
 Roed Dina inden Trallevercket / bag Kongens Stoc /
 Stønnem klapede hun hannem paa Hans Skuldre / oc
 huilkede hannem vdi Dret; Mens ieg siet intet at høre / u-
 den en helhaaben Sladder / oc vforffammet groff Snack /
 som Sagen abdelis intet vedkom / dog icke aff hinders Mand /
 mens andre / som det førte paa Vanen / oc sagde / at hun
 sliet i forrige tider haffde Hans Maytt: forrebract; Hui
 soer / at hun det aldrig haffde sagt / mens at Walter det for
 Hans Maytt: haffde berettet; Hand soer der imod igien / at
 det var hinders Ord; Saa det var en stoer Ere / at høre /
 huad deris Discours oc Entretien vdi de Dage haffde ves-
 ret / det som kunde forklare det Skelmeri / bleff hui icke til-
 holden for at fremsige; Det som spotteligt / oc skammelige
 var / bleff intet befalet at forties / saa det syntis / at ieg fast mere
 for at irris / paa det at ieg mig skulle forgribe / bleff indfallet /
 end for at høre Sagen. Om det nu kand kaldis / at hafue
 hinder vdi tuende Dage i min nerværelse formanet til Sand-
 hed / oc hinder examineret / derpaa kiende alle oc en huer.

Anlangende Walter / at ieg hannem icke da tiltalte / det
 haffde sine andre Aarsager / end de / som disse Partiske Bes-
 tettere selfuer hafuer dietet / oc her antegnet / Jeg effier loed
 det ingenlunde / fordi at ieg befryctede / at hand med Rette
 kunde worde fri kiendt; Mens ieg haffde vdi ferst ihuekom-
 melse

melle den Dom / der bleff affsagt ofuer det / som hand mig
 haffde for steffnet / huilcken den 37. Artic: om melder / diß-
 ligeste haffde ieg icke forgiot / huor hand Walter var blefuen
 hanthæfuet; De vdi alle vbillige maader befordret / ofuer
 alt det bar hand ingen sky for at sige offentlig i Salen for
 alle Folk / der Dina haffde bekiendt paa hannem / at hand
 haffde ingen nød / thi hand haffde Mand for sig / saa ieg var
 nock forsickret / at ieg icke erlangede den Dom ofuer han-
 nem som hand haffde fortient. Det var Marsagerne / huor-
 for ieg paa de tider / oc paa det sted icke procederede imod
 Walter. Kand saa aff dette sees / at Sandheden aff dennem
 icke mindre sparis i denne Artic: end som vdi de forrige.

45. Huorfor Hans Kongel: Maytt: paa
 det intet skulle efterladis til at iffre saadan vhort
 Sag / oc ald Verden skulle see / huad Nisshag hans
 Maytt: haffde / baade til den / som denne Snack
 forsi haffde bract paa Vanen / saavelsom til dend /
 som med hafde været / det for Hans Kongel: Maytt:
 at føre / tog Hans Maytt: sielff Steffning ofuer
 Walter / oc lod ved sin ofuerste Secreterer Otto
 Krag mod hannem procedere.

Vdi den Kigbenhaffns Beretning vnder Lit: L. er
 indført Walters Procels, huilcken vel er vært at acte / eff-
 tersom dißlige Manner at procedere icke er ordinaire;
 Thi der findis / at Hans Kongel: Maytt: steffner Walter/
 Mens for huem? For sig selfuer oc Kigens Raad; Welb:
 Otto Krag treder frem paa Hans Kongel: Maytt: veg-
 ne / oc setter hart i Kette imod Walter / for huem? For hans

Maytt: oc Rigens Raad; Hans Kongel: Maytt: lader begiere endelig Dom / aff huum? Ilike maader aff sig self / oc Rigens Raad. Huad følger der paa? En Befaling aff Hans Maytt: i steden for Dom aff Rigens Raad.

Alle Fornuftige tencke vidre effter / om det var en Suspicion ieg haffde fattet / at Walter ick skulle vederfari det / som hand haffde forskyldt / oc om ieg paa det sted kunde hafue foruentet mig Ret ofuer hannem.

Rigens Raad hafuer vden all tufuel sellet Dom ofuer Walter / efftersom der bleff aff denem Dom begiert; Nu er vel mugligt / at dersom Walter haffde hørt sin Dom / at hand haffde blesuen saa perturberet der vdosuer / oc ick besindet sig / huad som helst hand fremsagde / kunde saa hafue blesuen for fritalendis; Derfor var det raadeligst / at bringe den Befaling til veye.

Aff den Kettergang kand all Verden see / med huad Ifuer samme Sag er vdført / oc huad Mishag der var til den / som den Snack først haffde forrebract.

46. Der haffde vel været vettige Marsager / som Hans Maytt: kunde hafue affholt / saadan Procel. at begynde / baade fordi Rigens Hoffmester / ihuor iffrig hand var / mod Walter / oc huor gierne hand hafde giort hannem Spott / ick fand Sagen saaledis funderet, at hand torde sig understaa / den at vdføre / saa oc for den Exempel oc Consequence, som der paa kunde følge / at ingen effter den Dag sig skulde understaa / Hans Maytt: noget saadant at aabenbare / som om saadan

saadan farlig Gierning skulde erlange nogen saad-
dan Videnskab.

Der vare vel vietige Aarsager / som Hans Maytt : bur-
te at hafue fraholt / saaledis oc paa den manner / at vdføre
den Process imod Walter / som skeede.

Jeg var icke aff Ifuer saaledis imod Walter betagen /
en heller tractet ieg effter saa gierne at gipre hannem Spott /
at ieg so kom ihue alt det / som ieg vdi den 44. Artic :
hafuer indført ; Ellers sandt ieg Sagen nock saa funde-
ret, at ieg vel torde hafue mig vnderstaaet den at vdføre /
dersom det / som allerede meldet er / mig icke hafde holt
der fra.

Alle dennem / som synis / at det Exempel oc Conse-
quence, de her om taler / vel kunde hafue fraholt Hans
Maytt : saadan Process at begynde / ynsker ieg ; At den-
nem med det første lige saadan Tilfald maa osuerkomme /
oc at paa lige manner med dennem maa procederis, paa
det at de kunde erfare / huor got det gibr / at være saa skandts-
lofen paa løyct for sin Herre oc Konge / oc huor ondt det er /
at forstare sig / naar Løgn oc Skelmeri skal hafue den stør-
ste Medhold / oc en Erlig Mand ved B-ret oc Gewalt skal
gipris Forhindring vdi Sandheds Oplysning.

Dersom Walter var blefuen exemplariter straffet /
oc bekommet sin fortiente Løn / da hafde det fult den Con-
sequence paa ; At ingen effter den Dag hafde tort vns-
derstaaet sig / at bringe saadan farlig Gierning for Hans
Maytt : som icke hafde anden Videnskab derom / end den
som Walter hafde. Hans Maytt : hafde dermed været
forsikret / at icke sliig Aabenbaring / som med Løgn var bes-
krefstet / for at gipre det distroligere / skulde tiere gipre Hans
Sind

Sind v-roeligt. Vdi lige maader haffde alle troe oc oprigtige Vnderfatter i Danmark vetet forviffet / at dißlige opdicte/de / falße / oc løgnaetig Paafigelse / dennem icke nogen tid skulle tilleggis. Tilmed haffde de / som aff Naturen er geneget til ond Effertale / oc Forrådeße Paafund / imod deris Nefte borren skye for / at sette deris forargelige Inclination vdi Verck / huilcke formedelst den Mildhed / som imod Walter bleff brugt / skal vorde desto drifligere.

47. Mens Justitien oc Sandhed at vdlede / var Hans Maytt : langt høyere oc tierere / end nogen ting i Verden kunde være / oc derfor lod Hans Maytt : ofuer bemelte Walter hende Dom / som saadan her hos findis beskrefuen Lit : L. huor effter hand / uden ald Venaading / sig motte rette.

Her beretter de / at Hans Maytt : lod hende Dom ofuer Walter / oc samme Lit : L. som de sig paa beraaber / at det findis hos beskrefuen / vduifer klarligen / at det er en Befaling / thi der staar / at Hans Maytt : byder oc befaler Georg Walter / etc. Kand nu en Befaling kaldis en Dom ? Eller er det Lovligen / at begiere Dom aff Kigens Raad / oc siden selfuer gifue der paa en Befaling ?

Det er icke at begribe / huorpaa sig samme Befaling funderer, thi dersom Walter icke hafuer giort w-ret / i det som hand for sin Herre hafuer aabenbaret / Hui foruises hannem da Danmark oc Norge ? Dersom hand saadan sin Beretning til styrcke / oc for at giøre diß troeligere haffuer bekræftet med det / som sig siden anderledis befant / oc der foruden / sin egen Ere oc Vphøyelse serdelis met andris Wlycke hafuer effter tractet ; Hui straffis hand da icke tilbrø

tilførligen? Jeg for mig bekiender / foruden at sige / at den
muligst hafde anden henfeende / end for allene at redde Wal-
ter / da forstaar ieg icke den Befallings rette Grund.

Vden all Benaading / siger de / maatte Walter rette sig
der effter. Huor effter maatte hand sig rette? At begifue
sig aff de tuende Riger / huor hand intet er Boesiddendis;
Exaggererer de denne stoere B-naade / fordi at hand icke
mere i egen Person maa vere til Hofue / oc Age i Slæ med
deris Nayt: som den heele Rigsbenhaffns Bye er bevist /
eller oc fordi at hand icke vidre kand søge sin egen Vere oc
Dyphøvelse med andre deris Blycke / som hand hafuer giort
med min?

Nu kiende oc dømme alle de / som icke aff ond Affection
imod mig er betagen; Om Sandhed / som var langt høyr
oc fierere end nogen Ting vdi Verden / bleff ved denne Be-
faling vbled.

48. Her med er nu til ende Sandfærdig be-
rettet / huorledis Begyndelsen oc Enden hafuer
værit paa denne Sag / oc til en Beslutning bør
icke at blifue wformeldet / at der Dina, den 11. Ju-
lii, hafde i sin sidste Bekiendelse / oc sin Dods Si-
me / offentlig paa Pladken flaget offuer Rigens
Hoffmester oc M. Simon, oc der om paa steden
tiltalt Rigens Hoffmesters Handskrifuer / Kiold
Fris / som der da stod til stede / oc Slosfogdens
Kundskab / foruden Præstens / vdi vifer Lit: M. saa
drog Rigens Hoffmester med Frøcken Leonora
oc sine ældste Børn / den 14. Julii, om Natten der
N effter

effter her fra / oc lucte sig selff vd aff Østerport/
 som hand hafde Nøglen til. Begaff sig samme
 Ufften en halff Miil fra Helsingør / paa en Hol-
 landste Galliot, som exprels derfor var bestilt /
 oc seglet saa til Holland: Oc alt dette saa hem-
 melig / at huerecken hans Maytt: eller nogen hans
 Venner / som det vil være bekiendt / det ringeste der
 aff viste / førend det hiid fra Helsingør / oc Holland
 bleff berettet.

Sandheden hafuer siid megen Forfølgelse / vdi huius som
 tilforne aff dennem er berettet / Mens det er dennem ick
 enda nock / de forfølger den ennu effter / at de siger / deris
 Bereening at være til ende; De kommer frem med et par-
 tist Bidne / huius Ord dog ingenlunde staa til troendis
 thi hand hafuer bewist sig meget passioneret i den Sag vdi
 alle forrefallene Occationer; Med al Willighed burte
 hans trefflige Wandoms Gierninger derfor at hafue været
 giort Læsere bekiendt / oc antegnet hos Walters / vdi den
 forte dog pretenderede Sandferdig Bereening. Hand
 er den Jockum / som Dina dagligen opvartede / oc tractes
 rede; Som hinder altid løffte oc lettede; Ja hand er den
 Slokfogt / som Dina Moder først med gode lockede / siden
 cruede oc sultede formedelst at hun skulle sige / at ieg var hin-
 ders Datters Barne Fader / huilket hand dog hos hinder ick
 kunde til veie bringe; Som hun selfuer paa Tinget for man-
 ge got Folk bekiendte. Rand saadan Wands Ord i sli-
 g Falb troes? Det er vel at forundre sig ofuer / at Præsten /
 oc Jockum Slokfogt allene hafuer hørt / Dina raabe ofuer
 mig. oc M. Simon, oc ingen anden aff den store Almuer
 som

Som til stede var; Mens det er enda mere vnderlige / at deris tuende Vidner / som de sig paa beraaber / ick stemmer ofuer eens / huilcket giør deris Beretning enda suspecter, thi de setter / at Præsten hørte hinder siige de Ord / der hun bleff Mestermanden var. De Jockum siger / at hun sagde dennem / der hun hafde læst sit Fader vor ud / oc hand hunder der paa hafde Starprettern ofuerantwordet. Huilcket er nu Sandingen? Jeg tencker / det enne lige saa meget som det andet. Mange / som da vdi nerværelsen vare til stede / beretter / at hun ingen Fader vor læste / Thi hinder bleff ick forunt saa lang tid; Hun sammenfollede ick engang sine Hænder / eller viste den ringeste Andact / mens saae fast mere vd effter / at vere fuld aff varm Vin / end aff Anger oc Ruelse for sine begangene Synder. Bpdelen / sagdis der / talte hinder noget facte til / hans Kundskab burte at hafue veret sat hos Jockum Sloksfogts / for det er ingen tuiffel paa / at det jo hafue veret noget merckeligt / oc skulle det ellers vel hafue skicket sig hos hans / til en Beslutning / efftersom de siste Ord best henger ved.

Ofuer mig oc M. Simon kand hun ick hafue klaget / thi vi dømte hinder ick / meget mindre var det of / som hastede med hinder til Døden; Tuert imod / ieg loed begiere / at hun maatte lefue / entil Walters Sag hafde veret ret for / efftersom hun vdi samme Sag kunde gifue stoer Effterretning; Mens det maatte intet skee / paa det at Sandheden ick formeget skulle komme for Dagen. Om Morgenen tilig / der Kloeken var 4. bleff hun Kettet / alle Broer vare opdragen / huilcket altsammens er vsædvanligt / til huad ende det skeede / er dennem / som det ordinerer, best bevist; In summa, ieg / som hinder med rette burte at hafue ladet iustificere, maatte ick saa tiden at vide / der hun skulle staa sin Ret.

Jeg setter det Fald/ at hun er blefuen der til ofuer talt/ at sige de Ord/ paa den tiid/ som enten den ene/ eller den anden aff deris tuende Vidner siger / da er det derfor intet Argument, som kand bevisse / at vi erre skyldige; Thi mand hafuer vtallige mange Exempler, at Misbødere hafuer flaget vskylligen ofuer en oc anden / vdi deris siste Time; Tuende vil ieg ickun her korteligen andrage.

Til Gyltstade i siste Feide tiid/ der Hans Mayte: som nu er Konge vdi Danmark / var Erh: Discop aff Bremen/ da bleff en ved Raffen Hunnius dømt til at henge; Den tiid hand gick til sin Død/ sagde hand/ At hand citeret dennem/ som hannem saa vskydelligen haffde dømt / for Guds strenge Dom/ der at møde hannem inden tre Maaneders tiid.

Til Ripbenhaffn 1649. bleff en Elatter ved Raffen Rasmus dømt fra sit Liff / Cankelern Her Chrestian Tommessøn / som hannem Dommen affsagde/ talte hand offentlig til / oc sagde/ At hand steffnet hannem for Guds strenge Dom; Saa at det er ingen Consequence, at mand derfor er skyldig.

Dersom hun hafde verret min Fange/ som hun v:imodsigeligen burte/ da skulle hun icke verret blefuen tilskøndet / at lysue nogen Menniske paa / som nu om talis; Hun skulle hafue verret forsickret paa / at døe for sine Misgierninger/ paa det at hun / ved en sand Penitente / kunde hafue forgrøp de meget Onde / som hun haffde bedrefuen / oc kommet v:besmittet for alle Herrers HERRE / oc Kongers Konge/ for huilcken ingen Falskhed / Løgn / eller Vnderfundighed gielder / thi Hand er alle Hierters Kandsagere; Den samme HERRE oc GUD vere Dommer imellum dennem oc mig / som mig saa Falskeligen oc V:sandferdeligen alt dette forregaaende hafuer tillagt.

Worris Reise anlangende / som de her om beretter / da er det lige saa lit Sandingen / at ieg drog fra Ribbenhaffn om Natten / som det er vrimeligt / at Natten hafuer en Affteen / oc at ieg samme Nat ad Affteen begaff mig paa det Skib de om melder.

Nøglen til Østerport hafuer verret mig betrod i mange Aar / saa vel som den heele Ribbenhaffns Bue / saa ieg haffde goet Natt til / at lade den oplycke / naar / oc saa tit mig ihstede / til min eller andris Tieneste.

Den Hollandsk Galliot de om taler / haffde ieg bestilt exprets, efftersom det vel giortis mig fornøden paa de tider / at hafue Omförrig for min Sickerhed / Thi der ieg befandt / at Bessermelsis Tilbud sig foruandelde i Sportlig oc Beslowlig Arieft, oc imod Tilbydelsen om Rettens Aslistens Sandhed til ad vdsede / Low oc Rett mig vdi meget bleff forholdt / oc Sandheden / det meste muligt var / giort forhinderligt ; Da kunde ieg mig intet gott foruente ; Jeg forbiode dog saa lenge / entil alle mine Sager haffde en Ende / oc ingen haffde mig mere for noget tiltalt ; Saa ieg icke loed kom det Skib / for at drage fra Retten / mens for at forvisse mig selfuer / at dislige Inuentioner icke mere skulle ofuer mig practiceris, hülcket ieg icke kunde hafue verret vis paa / dersom ieg lengere haffde blesuen der vdi Landet / effterdi den ringe Satisfaction, som ieg begierte / bleff mig paa ond manner nectet.

At min Reise var huereken Hans Maytt : eller nogen beuist / det kand aff dennem i ligemaader med ingen goet Skiel berettis / Thi vdi det / som Hans Kongel: Maytt : mig skriffiligen ved de tuende Rigens Raad / Welb: Maans Heg / oc Welb : Chresten Skeel / loed ofuergifue / staar iblant andet : Derjom Rigens Hoffmester nogen Stes vil

N iij forreiser.

forreise / hafuer det nu ingen Betenckende. Sifuer de Ord icke klarligen at forstaa / at Hans Maytt: oc Rigens Raad vare beviste / at ieg haffde i Sinde at reise: Hans Maytt: haffde heller da ingen Betenckende der vdi / at holske mig fra min Reise; Saa derfor icke Sandferdeligen kand sigis / at huercken Hans Maytt: eller nogen det ringeske der aff viste.

49. Hand haffde tilforne vdi adskillige Skibe / dog tvformerekt / det meste mueligt kunde vare / ladet bortføre sine kosteligste Mobilia, mens ingen gjorde sig Tancker / at hand selff skulde ville følge / effterdi Justitien bleff hannem i denne Sag til Tacke / saaledis administrerit, at Dinæ Hofuit sad paa en Stage / oc Kongen haffde selff citerit Walter / der ingen anden det vilde giøre til sine Gierninger at forsuare / oc hendet Dom offuer Walter / disse Lande at romme / vel 8. Dage siden Rigens Hoffmester selff aff Landet var borttreyst / Mens lige-som Reysen var aff ingen tilforne bekiendt / saa er oc Ursagen der til hannem selff alenebevist. Fryct maa der hafue været hos den / som flyer / oc ingen jager / huilcken Fryct oc deraff erkiendis des klarligere / at hand fast ingensieds hafuer villet været kiendt / oc end de Bresue hand hafuer skrefuet / hafuer været redde for / Tiden oc Steden / huor de ere skreffne / at bestaa.

Mit Goedz bleff icke w-formerete vdfkibet/som de endae wrangeligen beretter; Det bleff offentlig angifuen paa Toldboeden for mit at være/som Toldern oc Toldbetienter ne erre vitterligt; De/som ingen Kundskab derom haffde/kunde sig heller ingen Tancke giøre/at ieg ville følge; Mens de som viste/at det var mine beste Mobilia, oc kunde sig det dog icke indbilde/de maa vere aff liden Eftertanke/i synderlighed efftersom de for Dynen saae/huorledis med mig bleff handlet.

Det er meget selsamt de vil sette/at ingen kunde giøre sig Tancker/at ieg selfv vilde følge/oc Dina lesuede ennu vdi de Dage/var frisk oc sund/oc vden twissl da lige saa skarpsinnig/som hun haffde verret nogle Vger tilforne/kunde hun icke tencke det? Dersom de ickun haffde spurt hinder/huad hun tencke min Intencion var/om hun meente/at ieg selfuer vilde følge/da haffde hinder Tancker icke mindre Visshed gifuen dennem derom/end som de tilforne med hinder Meninge dennem tiende for Efterrættning.

At Dina Hofuet bleff sat paa en Stage/det haffde hun med hinder grofue Sierninger fortient; De var det mig ingen Satisfaktion for den stoere Spot ieg haffde lidet; De for den Bret oc Vold/som vdi samme Sag imod mig var øfuet.

At Waller var eiterit, det viste ieg vel/var ickun Spilseckeri/efftersom Quinden skulle endelig døe/sørend hans Sag maatte komme for; Saa at formedelst den Rettegang var ieg nock som forsickret/at Sandheden icke skulle saaledis komme for Dagen/at et skulle hafue kundt rabilliere det forrige/oc gifuen mig Aarsage til at tacke for Justiciens administration.

Aarsagerne til min Vortreise erre mange oc stoere/oc

en deel der vdi Riget vel bevist / mens effterdi disse Partiske Berettere giøre sig fremmet der ved / oc lader sig mercke / lige som ingen dennem var bekiendt / da vil ieg vdi det hos følgende nogle der aff giøre en huer bevist / saa at der aff skal erfaris / huad der hafuer foruult min Keirette aff Danmark.

De melder her om Fryet / som ieg maa hafue haffte; Iavisseligen haffde ieg Fryet / fordi mine Vucner vare mig for mectige at imod staa; Thi naar som helst ieg betenckte / huad de haffde ofuer mig anlagt / oc huorledis / oc med huad Bret de søgte det at meintinere; Der imod paa den anden Side / at v:anseet der vare mange oc store Forhindringer / loed dog den Allerhøieste vorris Wskyldighed komme for Dagen oc endoc saaledis / at de af Forstand vel saae oc kiendte / paa huad Manner det Berck var drefuen; Naar ieg alt saadant betractede / saa fryctede ieg / at et andet Forrødsesse Stycke skulle med store Gewalt bedecke det første; Derfor jagede mig den Bret oc Bold / som mig var vedersfaret / oc Fryet for vidre / huilcken ieg for fndte / oc tog min Henfluct til Hinders Kongel: Mantt: af Euerrig / vnder huis Naadige Beskermelse ieg mig nu befinder / effter det Stedtinske Sordrag.

Det / som disse passionerede Berettere ville bevise med / at ieg hafde Fryet / det hafuer stet Fundament; Er der da ingen / der reiser vbekiendt / vden den / der hafuer Fryet? Eller spnis dennem / at det var Dannemarks Reputacion, at ieg skulle hafue gifuet mig kundt / helst paa de Steder huor de best viste / de Tienester / som ieg Riget haffde giort / oc de skulle see mig saa ille derfor belønnet; At ieg / som haffde G B D for alting bract dennem Sickerhed
til

til veye / ickē kunde nyde den Ret / at ieg med Sickerhed kunde blifue vdi mit eget Fæderneland.

50. Hans Kongel: Maytt: hafuer vdi denne gandske Sag intet giort / vden Proceslen anført / det hastigste mueligt var befordrit til Dom / domt / oc effter Dom befalet Execution, imod Rigens Hoffmester intet forretaget / mens langt meere selff hafuer ladet procedere imod Walter / som den Snack om det Biffthaffde med veret at bringe for Kongen / Rigens Hoffmester hafuer steffnet / gaaet i Rette / hendet Dom / oc faaet Hofuedet aff den hand med trætte / saa det ickē med Sandhed kand sigis / at hand enten hafuer været forfuldt / eller efftertractet / meget mindre at hand jo er blefuen hørt oc med Retten befordrit.

Hafuer Hans Kongel: Maytt: intet giort vdi den gandske Sag vden Processlen anført / Huem hafuer da befalet Walter at føre Dina paa Slottet / oc siden at skulle forsørge hinders Barn? Huem ville ickē tilstede mig / at ieg hinder førstegang maatte stefne? Huem befoel Rigens Raad at være paa Tinget? Huem hafuer forholt mig hinder / at hun efter Louen ickē blef min Fange? Huem bevilledede Walter de vlowlige Brefsue hand aff Cankeliet bracte til veye? Huem forhindret / at Dina ickē bleff skarp examineret, oc tilholden for at sige / huorledis det Forræderi var anlagt? Huem var Marsage til / at hun ickē maatte lesue / endtil Walters Sag haffde været for Retten? Huem foruultte / at hun saa tit mig v:affuidendis v:lowligen bleff forhørt? De en:
D. deligen

deligen i ligemaader vden mit vidskab henrette? Hafuer
Hans Kongel: Maytt: det icke giort/ Huem hafuer da mis-
brugt Herrens Authoritet, vdi alt det forberørte?

Huorledis ieg er blefuen forfuldt/ oc effiertractet / dis-
ligeste huorledis Ketten mig i mange maader er blefuen for-
holt / saa oc/ at ieg icke maatte blifue hørt førend for Herres-
dagen / det skal forklaris vdi det nessfølgende.

Vidre indeholder icke deris Forwickelde / Fordeckte /
Passionerede, Ille sammensatte / oc Vsfandferdige Be-
retning / vden denne Bøn :

51. **GD** Allermæctigste bevare alle Kon-
ger / som giøre deris Vndersaatter saa god Ret /
som Kongen i Danmarck hafuer ladet hannem
vedersfaret / oc regiere alle Vndersaatter / at de icke/
som hand / blifue redde for / at boe under den Herre /
som intet bruger vden Lov oc Ret.

Jeg vil dette oc med en Bøn oc Vnske beslutte:
GD Allermæctigste bevare alle Konger / som giøre deris
Vnderdaner goet Rett / oc gifue / at ingen Vndersaatte
blifue red for at boe vnder dennem / saa som ieg er nød til
at reddis for / at boe vdi Danmarck! **GD** lad ald V-ret /
som imod mig er pfuet / dermed ophøre / oc Lov oc Rett der
i Landet hafue sin vbehindret Lob / paa det at Indbyggerne
kunde med Sickerhed besidde en huer sit / oc icke sig befrygte /
at de det icke lenger nød / end som en Skalck lystet / dennem at
spøe vdi Blycke.

Corfis Wilfeldt.

Skrefuen vdi Straassand
den 12. Aprilis 1652.

Varsagerne /

Som hafuer nød oc tuungen mig vnder-
skrefuen (for en tid) at begifue
mig aff Danmarckis
Rige.

THE NATIONAL BUREAU OF STANDARDS
WASHINGTON, D. C. 20540

BER til Dags hafuer ieg haft stoor Betenckende / for at giøre kundt oc aabenbar / det som mig hafuer nød oc tuungen til / Danmark for en tid at quittere ; Mens efftersom ieg i ligemaad der ved den Ribbenhaffns Beretning høyligen der til begis / saa vil ieg da bringe det offentlig for Dagen / oc giøre de vbekjendte Aarsagerne saaledis beuist / som de mig selfuer erre / oc til lige med forfriske deris Thuekommelse / som sig nu giøre wuidendis.

Det er ingen tuiff / at jo osuer min Retrette, aff en stoor deel er fellet adskillige oc seldsam Domme / oc helst aff dennem / som aff en eller anden ille intentionerede, oc der til bestilte Personer / ved falsk Relation erre forførte ; Foruden at det i sig self vel synis vnderligt / at ieg hafuer tagen den Resolution, oc begisuet mig aff det Land / huor ieg nest Kongen / vdi Regieringen / er den første ; Til med vdi Allience med Hans Kongel : Maytt : formedelst hans Ecte Søster / som er min Kiereste oc Ectefelle ; Huor ieg hafuer mange Slect / oc Fornemme Venner ; Disligeste saa megen Formue / som ieg min Stand kunde med vdføre. Mens naar som helst disse efftersølgende Poster blifuer betraetet / formoder ieg / at alle Vpassionerede / som tilforne aff vrange Tancker oc Keeninger kand vere betagen / skal komme vdi ret Erfaring / see oc kiende / at Spottelige oc Blowlige Procedurer, med Bret oc Wold / hafuer dresuen mig af mit kiere Fæderneland / oc intet andet / i huad Naffn det endoc hafue kunde.

Sandhed skal under intet simpel Skin bedeckis / ey helser med nogen Løgn besmyckis / mens blot oc bar blifue fremførte / saaledis som det er beuifligt / oc mange hundrede Mens misser bitterligt.

Herhos skal oc korteligen melbis/ huad Bret imod mig er pfuet/ siden ieg reiste der aff Riget.

Førren noget andet forrettagis/ eracter ieg nødvendigt/ at forklare det Ord **Handtfestning**/ huad det betyde der/ oc huad det hafuer at sige.

Handtfestningen er nogle særdeles Articer, som angaar Landsens Lov/ oc Stendernis Priuileger, huilcken alle Konger aff Danmark/ førren de blifuer Krønnet/ paa deris Kne for Høy Alter vdi Guds Naam Særer/ vngeligen at ville holde/ oc effterkomme/ saa sandt dennem Guds skal hielpen oc hans Hillige Ord.

Wagndelsen til al min Forsølgelse/ oc det/ som foraarfagede/ at mine Misfunde/ oc Effterstrebere/ siden ofuer mig erlangede alt det/ som var Btilbørligt oc Blowligt/ er den Mistancke/ som de Hans Kongl: Maytts vdi bracte/ ofuer det/ som ieg hafuer i det forregaaende Suar/ vdi den 30. Artic: indført.

Den Brede/ som Hans Maytt: aff de Falske Beretninger/ saa vskydeligen til mig fattede/ bleff aff mine Venner altid foueret; Der imod min sincer intention altid tyed til det værste/ der ieg dog ingen anden Hensende hafte/ en som til Hans Kongl: Maytts: egen Koelig Velstand/ Gaffn oc Beste/ tillige med endoc Indbyggernis; Efftersom ieg formeente/ at en Herre oc Potentat aldrig bedre kunde være forsickret paa hans Vndersaatters Troskab/ oc deris vnderdanig Hørsomhed/ end naar som helst de erre forviffet/ at Hand imod dennem ingen Bret oc Gewalt/ vil/

vil / eller ved andris Tilkynndelse kand ofue. Det altsam-
mens vranseet forpøgede sig den Vnaade / oc tog Dagligen
mere oc mere til.

Min Bestilling bleff mig i mange maader giore for-
hinderlig / oc der vdi det forretaget / som er imod Reces-
ten; Huilcket ieg altsammens taalmodeligen lide / oc loed
mig befalde / alle huius Hans Maytt: der vdi ordinerede;
Der ieg dog vel kunde hafue holt mig til min Instrux, oc
til det / som saadan Charge medfører; Mens effterdi ieg
saae / oc aff Hans Maytt: selfuer formerkede / at min Tie-
neste hannem icke var behagelig / retirerede ieg mig / ville
icke vere importun, oc Hans Maytt: molest, meenendis
oc dermed / at fornøye dennem / som mig det Høye (dog bes-
suærlige) Embede misunte; Forhaabendis / at ieg dermed
skulle hafue nyt Fred oc Rolighed; Mens de vare icke der-
med contenteret, de ville gierne vere vis paa / at ieg icke
skulle komme vdi Herrens Grace igien / derfor søgte de eff-
ter allevegne / om de kunde finde noget vdi min Admini-
stration, som ieg for kunde culperis; Arde oc silde be-
mødede sig / oc spærte ingen Vmage; Det var icke saa ringe
en Ordre ieg haffde vdgifuet / at den jo bleff igiennem
oc atter igiennem seet / om der intet var at dadle paa.

Rentemesterne / som vare vnder min Commando,
skulle corrigere det / som ieg vdi Hans Kongel: Maytts;
Høylofflige Thuekommelsis tid / effter Hans Befaling haf-
de forrettet. Det som mere var / Renteskriuuere blefue
der til satte / at de mine Affairs skulle efftersee; Huorved
ieg icke alleneste bleff Spottet / mens endoe den S. Høy-
lofuelige Herre giortis dermed Vmmyndig; Ja de ny Re-
formateurs ville oc disputere de Affreininger / som denne
Regies

Regierendis Herre haffde aproberet, ic kun formedelst at ieg dennem haffde giort.

Jeg sad lenge oc saae til / formodendis / at mine Effter- tractere omsier sig selfuer skulle skamme / naar de befunde sig bedragen vdi deris Imagination; Mens der ieg for- nam / at de blefue fremturendis vdi det Onde / oc Hans Maytt: ideligen aff dennem opholdis / med Haab / at finde noget med mig / som icke haffde sin Rictighed; Da skreff ieg Hans Kongel: Maytt: vdi al Vnderdanighed til / den 19. Octobr. 1650. beklagede mig ofuer den onde Tracta- ment, oc erbed mig iblant andet nogle gange / at suare for Hans Kongel: Maytt: oc sampelig Kigens Raad / til alt det / som ieg kunde vere angifuen forre / huor vdi ieg vtils- borligen skulle hafue handlet / ihvad Naffit det endos hafue kunde / naar som helst mig aff nogen bleff gifuen Sag; med vnderdanig Vøn oc Begiering / at ieg mig for mine Vaenners falfte Angifuen de maatte forsuare; Huor paa mig ingen Skriffelig eller Mundelig Suar bleff gifuen.

Mine Forsølgere blefue jo længere / jo forbittere / for- di de intet kunde naa deris Ville / oc finde noget / som ieg med Kette kunde for besfyllis; Fryctede endeligen / at Hans Kongel: Maytt: skulle mercke deris Skalkactige Forsæt imod mig / komme engang til andre Tæncker / oc besinne sig / at ieg baade haffde giort Hans Herr Fader / Hannem / oc Kiget Tieneste / oc det enda vidre kunde hafue præsteret; Derfor var al deris Dikten oc Tratten / at skaffe mig aff vogn / i huad det skulle kaaeste / enten det gick Ket eller krumt til; De holte de det med vrange Vretninger for Hans Maytt: saa lenge gaaendis / entil Walter oc Dina frem- kom / med den vforfæmmet grofue Løgn / saa vare de nock forsickrede paa Herrens Affection imod mig.

Det varede saaledis vdi nogle Tager / at Hans Maytt : sig aff dennem Eognactigen loed berette / omfier sickede den Allerhøpste det saa / at Dina bleff fortørnet paa Walter / formedelst hun fant hannem med en anden Quinde vdi ond Effnet / huorvdo fuer hun samme Aften gick til min Kiereste / oc aabenbarede hinder om det Mord / huilket hun siden selfuer for Hans Kongel: Maytt: oc Rigens Raad sagde / at det hafde verret Marsagen / som hinder haffde beveget at tale derom.

Der ieg befant / at det icke var v:troligt / huis hun om det Mordiske Anslag forregaff / efftersom hun hinder s Anbringende ved mange Indicia bekræftede / huilket er at see aff det / som ieg vdi det forrige hafuer indført ; Da kunde ieg icke lengere vdstaa den V:roe / som det mig foruulke / oc lefue mit Liff i saadan Vsikkerhed ; Begierde derfor Hans Maytts : Kongelige Beskermelse / huilcken mig meget kosteligen bleff tilbøden / som i det forregaaende er meldet.

Der som ieg skulle opregne alle de Maader oc Manner / som ieg er blefuen paa forfuld / da ville det vorde for v:itløffigt / oc læsere besværligt ; Dette liden hafuer ieg icke til den ende her fremført / paa det erfaris kunde / at Walter oc Dina icke hafuer verret mine første Forsølgere ; Diplisgeste at ieg selfuer Skriffeligen hafuer erbøden mig / at sware for Hans Kongel: Maytt: oc samptlig Rigens Raad / til alt det ieg kunde fortaltalis / oc der effter forblefuen vel 9. Maaneder tilstede ; Saa at ieg icke er dragen aff Danmark / fordi ieg mig var noget Vsømmeligt / eller Vtilbørligt bevist ; Mens formedelst det / som nest efftersølger.

I.

Efter at Hans Maytt: haffde ved tuende aff Rigens Raad ladet mig tilbyde sin Kongel: Beskermelse /

enten ieg den ville hafue ved Drabantere/ Soldater/ eller Hoff-Junkerere/ oc andre Hoff-Tienere, Bless ieg der paa straxen Arresteret, foruden at vide/ huorfor mig saadan Spott/oc Bret hantis/ huilcket mig meget vformodentlig ofuerkom/ kunde gandske intet begrunde/ huad mig sliq B-billighed kunde hafue forarsaget/ efftersom ieg viste inelsum GBD oc mig/ intet at hafue begaaet/ som ieg effter Lowen kunde for anholdis; Huorfor ieg mig Skriffiligen der vdosuer beklagede/ for de Rigens Raad/ som da vare tilstede; Sporendis dennem med megen vuitliffthighed til Gemytte/ huor B-sædvanligt/ oc B-tilbørligt/ med mig bless handlet; Vad dennem der hos/ at de ville ansee Ketten/ om icke min Person/ oc mage det saa/ at den Arrest maatte igien kaldis/ thi ieg haffde icke haabtis/ at Hans Maytts: Bessermelse haffde bestaaet i en Arrest, med andet mere/ som samme min Skrifuelse indeholder; Huor paa ieg ingen anden Suar bekom/ end at den Befaling/ som Hans Maytts: mig haffde gifuen/ var vel funderet, oc at den haffde sine høye oc vigtige Aarsager/ efftersom meget v-hørt oc v-sædvanligt forrebringis/ som aldrig i Danmark tilforn hafuer veret at fornemme.

Det/ som var saa v-hørt/ fick ieg først nogle Dage der effter at vide/ som vdi nest følgende Post skal meldis; Dis imellem maatte ieg saa blifue Arresteret, der det dog var cuert imod **Handtfestningens Ord**/ som lyder vdi den 13. Artic: saaledis:

Ingen Adelsmand/ Frue/ eller Jomfrue/ skul-
le ved os/ oc vore Fogder/ Embidzmend/ Tiennere
eller andre/ maa Fængseligen anholdis eller paa-
gribis/

gribis / førend di erre tilforne forvunden effter
 Lowen / vden de tagis i de ferske Gierninger / som
 de effter Lowen maa for anholdis / eller begaar no-
 gen Bræddelig Drab / eller Mord / eller bitterlig
 Forræderi. Mens findis nogen for anden Mis-
 gierning beskylt / som Liff eller Ære angaar / da
 bør en Adelsmand at recke Haanden fra sig / at
 blifue tilstede.

Disse Ord gifuer tilfiende / huorfor en Adelsmand i
 Danmark Land anholdis / oc dersom hand icke findis med
 saadanne Gierninger / maa det ingenlunde skee ; Alligevel
 er ieg blefuen anholdet / der ieg huereken tilforne var Low
 forvunden / ey heller begaaet nogen Bræddelig Drab / Mord /
 eller bitterlig Forræderi ; Mig var icke engang bevist / at
 ieg for det ringste var beskylt / enda ville nogle aff Rigens
 Raad siige / at den Arrest var vel funderet , der de dog
 langt bedre viste / end at de kunde censurere imod det / som
Handtfestningen angaar ; Oc er ieg nock vis paa /
 at de andre samptlig Rigens Raad icke de saa deris Betene-
 kende i det Fald approberer , thi dersom de end haffde ver-
 ret en engang saa mange til / som haffde derpaa saaledis
 censureret , ja om en skiont alle Rigens Raad det haffde
 samtyckt / saa kunde det dog icke hafue genge / efftersom de al-
 sene icke hafuer den Mact noget at forretage / som kand vere
imod Handtfestningen / eller med deris Betene-
 kende betage nogen Adelsmand den Frihed / som hannem
 engang er Soeren / at ville ved erholde. Dersom vdi saa-
 dant skulle eller kunde gipris nogen Forandring / da skulle

det aff alle Stender sluttis / oc for gott befindis / oc icke aff nogle faa / som enten aff et eller andet kand vere betagen til hastige Betenkende / at vdgisue; Thi dersom det kom i suang vdi Danmark / da var ingen Adelsmand / ingen Rigens Raad forsicret paa sin Frihed; Hand kunde icke vide / huilken Time et Skarn hannem himmeligen kunde angisue / oc hans Vuenner der paa samyncke / at hand maatte anholdis.

Saaledis togis **Handtfestningen** imod mig i act / som melde er. Den Arrest, som ieg saa B-lowligen bleff med anholden / varede entil Dina Sag hafde en ende / oc hun haffde faaet sin Dom / da bleff den først aff Hans Maytt: ved tuende Rigens Raads Skrifuelse igien optagen.

Effter saadan Medfart gruede ieg for at boe i det Land / huor sliq Bret pffis / oc handtheffis / ville icke vere dislige Tilfald / oc B-lowlige Censurer, mere undergisuen / Derfor begaff ieg mig fra den Gewalt.

II.

Der de aff Rigens Raad / som syntis den Arrest vel funderet at vere / haffde mig tilskrefuen / som osuen om er talt / da skreff ieg dennem straxen igien til / oc begierte / at dersom de v-hørte oc v-sædvanlige Sager / som de om melte / angick min Person / at det da mig maatte forstendiges / huor vdi det bestoed / paa det at ieg mig tilbørligen derfor kunde purgere. Huor paa mig noget der effter Dina Bekiensdelse ved tuende aff Hans Maytts: Secreterer bleff communiceret, huilket ieg maa bekiende var for mig en v-hørt Sag / oc et meget ondt Behag / i synderlighed / der ieg be-
tractede

tractede/ huor høyt / oc hart/ ieg var effterstrebet / oc angif-
uen / oc at det endog var holt for mig skylffte oc forborgen
romt en 14. Ugers tid / v:anseet / at det i ligemaader er
Regel ret imod **Handtfestningen** / thi dens 43.

Artic: siger / som effterfølger:

Blisuer nogen goed Mand forfort eller be-
løhet for os / da skulle vi det ingen troe eller los-
ue gifue/med mindre end den som os slygt sagt haf-
uer / hand vil det tilstaa vdi vor oc Danmarckis
Rigis Raads nersværelse/ oc vdi den andens paa-
hørelse/oc findis hand da at føre Vogn / da straffis
hand for Vogn som vedbør.

Dersom de tuende Rigens Raad/ som erre Canselern/
Her Chrestian Tomessen / oc Statholdern / Her Jockum
Gerstrup / huilcke der hørte paa Dinæ Forrebringende /
som den Riøbenhaffns Beretning i den 11. Artic: vduis-
ser/ haffde errindret Hans Kongel: Maytt: disse faa Linner
aff Handtfestningen / da haffde icke alleneste de-
ris Ed paa alle sider blesuen obserueret, mens endoc al den
Bret / oc Bold/ som siden imod mig forretogis/ dermed for-
rekommet; Thi dersom hun det haffde tilstaaet i min ners-
værelse / paa de tider/ der hun første gang Hans Maytt: den
falske Beretning gjorde/ haffde ieg straxen kunde giøre be-
viislig / at hun da aldrig haffde verret inden min Port/ me-
get mindre inden mine Døre/ der det siden gaff store viitløff-
tighed/ efftersom hun nogle Uger/ effter den tid hun den gros-
ue Vogn for Hans Maytt: haffde bract / først fick tilgang i
mit Hus/ oc talte med min Kiereffe / anlangende det Mord/
som i det forrige er om meldet.

Dinæ

Dinæ himmelige Angifvende / den Hore med hinders
 Anhengeris Diet / oc Plompe Sammensætning var det /
 som ieg bleff / oc en lang tid maatte blifue for arresteret.
 Kunde det holdis for at vere vel funderet, det som den Lets
 ferdige Quinde forregaff? Huis Lancker oc Wieninger
 var al den Effterretning / som hun kunde gifue. Sande
 lig det var v^{er} sedvanligt / oc v^{er} hørt / at en Rigens Hoff
 mester saaledis skulle tracteris, oc at paa hannem **Hand**
festningen / Loven / oc Recessen, skulle bry
 dis / huilcken den skulle hielpe at handtheffne oc forsuare.

Den Fryct / som ieg ofuer slige Procedurer fattede /
 at tiere saadanne himmelige Angifvender om mig kunde gis
 ris / oc der paa imod al Villighed oc Ret med mig forfaris /
 som skeed var / det var oc en stoer Harsage til min Vortreise
 aff Danmark.

III.

Dina, som var anholt paa Slottet / bleff himmeligen
 examineret den 14. April: 1651. mig gandske w^{er} aff
 uidendis / huiletet er imod Danmarckis Low / som saadanne
 Examina icke tilstedes / thi efftersom hinders Beretning
 mig angick / da burte ieg at hafue verret kaldet til Paahør ;
 At min Suoger Olle Brockenhus / som da var Lenemand
 paa Risbenhaffns Slott / bleff aff Hans Maytt: befaleet /
 at vere ofuerværendis / oc høre paa hinders Bekrændelse / det
 var icke derfor effter Lowen ; Hand er vel min Suoger /
 mens hand var icke fordi min Fuldmectiger ; De hand viste
 icke heller / huad hand skulle suare til det / som hannem self
 uer intet angick / eller var om informeret.

Jeg var da alt Arresteret, huiletet dennem forsickrede /

at ieg var i Byen; Efferdi ieg var tilstede/ Huorfor maatte ieg icke selfuer høre paa hinders Forregisfuende? Jeg troer vist/ at det bleff efterlat/ formedelt at Sandhed icke ders ved skulle hafue kommen for Dagen/ thi ieg hadde giort hinder de Spørshmaal/ som Sagen strax hadde kunde oplyffe/ huilcke de vel viste ingen anden kunde giøre.

At Justicien hadde for mig saadan Lob/ i det oc andet/ forarsagede/ at ieg mig der fra retirerede.

IIII.

Effer at Dinæ Forrebringende mig var ved tuende Kongel: Secreterer Skriftligen forstendiget/ som før er meldet/ da begierte ieg vnderdanigst/ at maatte med Ketten tale hinder til/ som mig saa Forrædeligen hadde for Hans Kongel: Maytt: anlaget/ huorpaa lidet der effer bemelte tuende Herremend paa Hans Maytts: vegne mig tilbød at Assistance, Ketten at befordre/ oc Sandhed at vtlede/ som den 34. Artic: vdi det forregaaende vdviser.

Jeg som billigt betackede mig ydmuygeligen for det naadedige Tilbud; Mens huad fulde? Intet andet en Justiciens oc Sandheds Forhindring; Lige som effer den treffelige Beskermelsis Tilbud en Arrest, saa bleff oc Ketten straxen derpaa mig forholt; Thi der ieg effer Lands Lov ville begynde at steffne Dinam til Byting/ bleff det mig icke tilstied/ der ieg det dog nogle gange loed begiere. Hans Kongel: Maytts: Secreterer Dito Krag gaff mig skriftlig til Suar; At det første Ting skulle forretagis vden forregaaende Kald oc Varsel/ satte der hos/ at de Interresserede bleff henstillet/ siden med Kald oc Varsel at procedere.

Til huad ende Ketten i det Fald mig bleff forment/

er dennem selfuer best beuist; Maa skee det hafuer verret formedelst at Dina sig icke skulle vsfette for at høre en steffning / som hindere Gierninger haffde forarsaget / oc det aff Bysuennene / som det pleier at forrette / huorvdo fuer hun kunde paa ny hafue blefuen mistrøstig / naar som helst hun icun første gang haffde verret paa Tinget / saa var hun vel siden mere behiertet / oc dristigere / derfor maatte ieg vel der effter citere hinder / naar / oc saa tit som Ting bleff holt.

Saadan / oc dißlige Rettens Assiftence, ville ieg icke mere forwacte.

V.

Den Første gang Dina bleff ført for Byeting / da var der trende aff Rogens Raad / oc Hans Maytts: øfuerste Rentemeister / Rette osuervoxrendis / huilcket var vtilbørligt / oc vsæduanligt / som ieg i det forrige mit Suars 39. Artic: hafuer demonstreret.

At det var Dinam til Styrcke / oc mig til største prejudiciz, det vduiser dette som effterfølger; Thi der Dina Eden bleff forreholt / oc hun aff min Fuldmectiger bleff tiltalt / paa den maade: At hun skulle betracte / huad hun soer / oc intet sig vden det som Sandt var / Thi hun maatte sig der til forlade / at ieg icke loed det blifue der ved / Huorvdo fuer hun sin Farsue forandrede / oc bleff noget betuttet; Da begyndte en aff Rogens Raad / ved Raffn Hendrick Rommel / at tale min Fuldmectiger hart til med mange Ord / spurte / Om hand iblte sig / at ville true nogen? Der ved bleff hand gandske forslagen / oc Dina fick Trøst oc Moed / sagde saa frem hindere Løgn / dog først melde hun / at huis hun om mig haffde sagt / det haffde hun icke sagt til den ende / det at bevise.

Anden

Anden Ketter: Dag der effter / der mine Vidner skulle
forhøris / viiste samme Rigens Raad vidre sine Affecter, oc
brød Ketten / der Dinæ Moder skulle sit Vidnisbyrd aff-
legge / v:anseet Dommern selfuer sagde / at det var sædvan-
ligt / at sidde saa lunge Vidner var at søre / om det en skipte
var langt vd paa Aftenen; Huilcket dog icke maatte hielpe/
mens hand tog Ketten op lunge førren Soel var nere / huor
med hand gjorde det / som var B:lowligt / efftersom al Be-
defect / holdis sig ved Lowen.

Hvad skeede derpaa? Det: At samme Quinde / ved
Maffr-Margreeta Winhofuers/anden Dagen forandrit sit
Vindne / som hun paa Raadstuen hafde afflagt / Thi da sage
de hun plat vd: At Jørgen Walter var hinders Datters
Barne-Fader / oc ingen anden; Mens paa Tinget sagde
hun / at hun icke andet viiste / end at saa maatte vere.

Det som bekræfftiger / at Kettens fortilig Optagelse/
Dagen tilforne / var Aarsage til den Forandring / vdriser
Walters høye Forstand hand brugte / i det at hand straxen
paa stand fremlagde et Skrifffelig Suar / aff den Mening;
At dersom det togis vel i act / skulle der findis megen B:
lighed vdi huis for ne Quinde Margreeta hafde vunden til-
forne / oc at det icke stemte ofuereens; Gaff det icke nock
tilkiende / huorfor hun icke maatte forhøris; den forrige Dag.
Huor kunde hand hafue et Skrifffelig Suar til rede / paa det
som hun icke enda hafde sagt / vden hand enten selfuer hafde
talt med hinder i det Blaa Taarn / som hun sad fangen / el-
ler oc at hand ved Correspondenter viiste / at hun sit Vind-
ne skulle forandre? De hafuer maa skee haft haab / at hun
ennu den Aften oc den Nat skulle hafue blefuen bewegt til
at lyfue mig paa / oc sige / at ieg var hinders Datters Barne-
Fader / huilcket hinder Slødfogden nock ofuer plagede / som

er at see aff det ieg hafuer i mit Suars 48. Artic: ind-
spørt.

Var det at styre Kættene / oc see til / at alting kunde
gaa Lowlig oc Tilbørlig til? Som den Rigsbenhaffns Be-
retning forregisuer. Jeg maa Kæddeligen sige / at Kættene/
formedelst Kommels skyld / bleff suættet / oc gick V. skickeli-
gen til. De andre Rizens Raad / som vare nerværendis paa
Tinget / beviiste sig i ingen maader Partisk.

Den Injustice, Mægt / oc Gewalt / beueget mig endoc
til at quittere Danmark.

V I.

Nu indfalder her en Post / dersom den blifuer ret con-
fidereret, da skal den gunstige Læser deraff merckeligen kun-
de kiende / den store Vret / oc Gewalt / som mig er vedet-
faret.

Den 14. April: forleden Aar / bleff ieg Blowligen
Arresteret, oc Dina vdi lige maader Blowligen / mig v.
affuidentis / paa Slottet forhørt / som før er meldet; Sam-
me Dag ad Aften bleff min Skrifte: Fader Magist: Si-
mon Hennings aff Bispen D. Jesper Brockmand frem-
fordret / oc vdi Probstens den Hederlig oc Høylærd Mand
Magist: Erick Oluuffsons nerværelse / forrelagt nogle
Spørsmaal / at suare til; Mag: Simon beraabte sig paa/
at hand icke var citeret, som Lowen tilholder / huilcket Prob-
sten Bispen oc errinderde / oc sagde: At hand med all Ret oc
Billighed burte at steffnis / oc vide / huad hand haffde at skulle
til suare / førren at hand kunde tiltalis. Bispen / som aff
Had imod mig lenge siden haffde glemt den Ed / hand haffde
Soeren for Høye Altar / betogis aff Isuer / oc forud med
Truffel / oc mange vbetenckte Ord imod Probsten; Sagde
der

der hos/ at M. Simon skulle / foruden forhal / straxen paa stand / skrifue Suar / paa huis hand hannem effter Høye Øffrigheds Befaling haffde at spørge om; Dog dersom hand først ville gaa i Bispens StudereKammers / oc bede om den Helliglands Hielp/paa det at hand intet andet skulle forrebringe / vden det som Sandt var / da skulle det hannem tilstedis; M. Simon sagde der paa: Effterdi ieg icke maa hafue Dilation til i Morgen / oc icke effter Lowen ceteris, saa vil ieg da suare / oc sige det som Sandt er / Thi G V D vere ærit/ieg ved mig intet Ond at paa staa; Huors paa Bispem begynder / oc iblant andre Spørsmaal/ adspørger hannem: Om hand icke haffde Chrestnet det Barn/ som Dina nyligen haffde faaet? Oc om hand icke haffde ladet sig bruge der til / det selfuer endoc at Begrafue? Huors til M. Simon suarede: At hannem icke var vitterligt / Dina nyligen at hafue faaet et Barn / meget mindre haffde hand det Døbt / oc selfuer Begrafuet. Den Benectelse tog Bispem icke an for fyllist / mens examinerede M. Simon paa det høyeste oc haardeste; Sagde / betencker eder / huad i siger / der skal træde stoere oc Sandrue Bidnißbyrd op ofuer eder / som eder langt et andet skal ofuer beuise. M. Simons goede Samvittighed gjorde hannem fri talendis / at hand suarede: Stoere Bidner kand vel træde op imod mig / mens aldrig Sandrue / Thi G V D er mit Bidne / at ieg intet siger / vden det som Sandt er.

Det var Bispem icke nock / mens loed strax derpaa kalde Kulengrafuern til den Tydske Kircke for sig / i lige maas der vdi Probstens nærværelse / oc forhørt hannem ofuer det samme / paa det flittigste effterspurte / Om hannem icke var bevist / at Dina Barn var himmeligen paa Kirckegaarden begrafuen? Huilcken suarede: At det hannem icke var vit-

terligt. Bispen trode intet / huis de berettede / mens ydet
 mere om Natter tide / ved Luf oc Lyct / loed ved sine egne
 Tienerer grafue paa for ne Kirckegaard effter det Barn / vdi
 vif oc stadig Mening det at finde.

Nogle Dage der effter erfoer ieg / at mig bleff tillagt /
 Sader at skulle vere til for ne Barn / huor de deris Løgn haf-
 de paa funderet; Derpaa sente ieg tuende Mend til Bi-
 spen / for at fornemme hos hannem / Aff huad Aarsage
 hand mig saa forfulte? Om saadan Inquicition var hans
 Embede / oc om det var effter den Obligation, hand mig oc
 mine gifuen haffde? Med andet mere / som samme tuende
 Erlige oc Velact Mend hannem paa mine vegne forres-
 holt; Huorud ofuer hand mig til Herredagen citerede,
 som vidre i det / som efftersfølger / skal om talis. Da ieg
 for Ketten med hannem kom / fornam ieg / at Hans Maytt:
 hannem ved Canzelern haffde ladet befale paa den Man-
 ner at lede effter det Barn / huilket Hans Maytt: selfuer
 offentlig vedgick. Det var en Befaling / som bleff vdgif-
 nen ofuer samme Barn.

Med stoer Vmage loed ieg lede effter det trette Barn/
 menendis / at naar som helst ieg det kunde finde / oc komme i
 Erfaring / huem sig det hafde antagen / oc dermed befattet /
 at da Sagen der ved gandfke skulle kunde forklaris. **W**
gaff den Lyct / at det bleff funden; Jeg bratte icke alleneffe
 til veye Barne / som var saa himmeligen begrafuet / at det
 var lagt i en Kiste til et større Lig / oc dog for et icke un sted
 til Jorden; Mens ieg skaffet oc til stede Ammen / som det
 stactet tid haffde opfoestret; De det / som det Fornemste
 var / den Karl / som hinder det haffde leuret / huilken Karl
 haffde tient Statholdern H. Joekum Verstrup / oc holte sig
 samme tid enda oppe vdi hans Hus. Hand bekiendte / at
 hafue

hafue annammet Penge aff Walter/ for at lade forsørge det Barn. Det befandt sig oc / at Dinæ Moder det hafde Chrestnet i Guds Naffn / oc det opkaldet effter Walters Moders Naffn / saa oc at det var vdborren paa Walters egen Hofuit Pude / med mange Omstendigheder.

Der denne Oplysning var kommen vdi Sagen / formodet ieg / at Dyenskinlig nock saacs min stoere Vskyldighed / oc Walters Skalckhed / thi det var jo et stoert Legn til / at hand selfuer var Fader der til / oc hafde dog alligeuel mig saa Falskeligen / oc Forrædeligen / angifuen for Hans Kongel: Maytt: oc sin Løgn med Løgn besmycket / for haabendis / at Hans Maytt: der aff skulle komme vdi rest Erfaring om den gandske Sag.

Hvad skeer? Hvad bringis aff mine Moedstandere til veie? Saadan vdhørt Ting / som ieg maa bekiende / at min Pen icke er bastant nock til at vdføre / oc gifue den stoere Bret oc Gewalt / som mig der med skeede / tilkiende. En anden Kongel: Befaling / tuert inod den forrige / huilcken Rentemester Jørgen Rosenkrantz bringer frem paa Linsget / oc siger / at Hans Maytt: hafde befalet Walter at forsørge Dinas Barn / straxen der det var fød.

Der ved var mig Ketten betagen / for at tale Walter til effter Løwen / hand / som sliig vðædiss Gierning hafde giort / bleff reddet / oc effter min Ruin søgtis / oc strebtis ; Den Allerkøneste bleff oc dermed bespottet / i det / at der alle Dage bleff beden aff Predicke: Stoelen: At GUD Allermectigste ville gifue Oplysning i den mørcke oc vanskelige Sag / huis lige aldrig vdi Danmark før var hørt / oc naar som helst den ringeste Forklaring / oc Oplysning / der vdi fantis / bleff den (det meste mueligt var) med Mact oc Gewalt /

Gewalt / saaledis bedeckt / oc forinpræctet / som Mørckhed
den selfuer.

Alle / som G. V. D. med Fornuffte hafuer begafuet / be-
tracte / huor vrimelig disse tuende Befalinger erre. Haf-
uer Hans Maytt: befalet Walter den 12. Martii, at for-
sørge Dinæ Barn / som berettis; Huorfor bleff da Bispen
gifuen Befaling den 14. April: som er mer end en Maas-
net der effter / at inquirere effter samme Barn? Som før
er meldet. Kunde Walter icke hafue berettet / huorledis
hand hæffde effterkommet sin Commission, oc sagt / huor
Barnet var henkommen? Der til med var jo Dina i deris
egen Forvaring / hyn kunde oc vel hafue gifuen Vnderret-
ning derom.

Jeg vil intet tale om / huor vilbørlig det var / at med
saadan Blowlig Befaling Sandhed skulle vndertryckis /
Thi alle i Danmark vide vel / huad Lowen vdi slig Fald
siger / huorledis forholdis skal / med de Quindsoldt / som sø-
der Børn vdi Løn / oc icke der til bruger de Middell / som
aff G. V. D. der til erre forordnede.

Jeg vil icke heller viltløffigen om melde / huor liden
Omsorrig de hafuer haft / for det fattige Barns Chrestens-
dom / der det dog effter Vidnisbyrdenis Beretning lefuede
ved 7. Dags tid.

Huor Blowlig den Befaling var til Bispen / at hand
skulle grafue paa Kirckegaarden / som Verhlig Dffrighed
vedkommer / vil ieg oc gaa forbi; Det vil ieg alleneffte si-
ge / At dersom ieg icke hæffde funden det Barn / da hæffde
den Befaling til Walter aff mine Effterstrebere icke blefuen
procureret; Mens der imod hæfde de Hans Maytt: stene
vnderholdet i de Tancker / at ieg hæffde ladet det Døbe oc
Begræfue / oc hæft Omsorrig derfor.

Der

Der de vformodentlig saae/at vor **HERRE** loed min
 stoere Vskyllighed komme for Dagen / viste de intet bedre
 Middel / for at skyllle det Schelmstück / som ofuer mig var
 anlagt / end at persvadere Hans Maytt: til sliq Befal-
 ling at vdgisue / som baade var Vrimgeligt / Vlowlig / oc
 Disreputerlig. Om dette kand holdis for intet / vdi ring-
 ste maader at hafue giort / vden Processen anhört / som
 den Riobenhaffns Veretning forregisuer / det henstiller ieg
 til alle Bpartiske.

Dette hafuer ieg saa viitlöfftigen deduceret, paa det
 at alle reitsinnige Dommere / som voris Lands Low i Dan-
 marck forstaar / kunde see oc kiende / huor plump / oc imod
 al Erbarhed / Ja huor Veldeligen / oc imod al Low oc Ret-
 mine Forsölgere sig imod mig hafuer betect / for huius V-
 retferdighed ieg skyde; Den stoere Gewalt jagede mig aff
 mit fiere Fæderneland.

VII.

Naar Dina kom for Bying / da bleff Ketten bespente
 med Musquetter, oc de / som ville höre paa / huius som for
 Ketten forretogis / blefue med stoer Insolence fra spötte/
 huilcket forarsagede / at Sagen den Gemene-Mand icke
 paa de tider kunde blifue bekiendt; Efttersom de intet andet
 fick at vide / vden det / som aff mine Vuenner ofuer den
 heele Bye bleff vdsprede / som var det / huilcket var tuere
 imod det / som til Tinget passerede / oc endog at de Lögne
 icke lenge kunde vare / syntis dennem alligeuel at hafue en
 Fornöylighed der vdi / at de mig saa lenge kunde hos en
 stoer deel holde suspect.

De / som hörte til Sagen / oc vare Vidner / hafde al-
 somstørste Vmage for at komme inden Tinget; Huilcket
 alt

altsammens er imod LandsLøwen/ som melder: At der skal vere fri Ting/ oc ingen skal ssee Forhindring paa Tingveyen. Huad Gewalt var det/ at ds/ som skulle gaa i Rette/ saa vel som Dommern/ skulle med Fryct agere Sagen/ oc sidde vnder Soldater med brennende Lunter; Der er ingen vdi Danmarck/ som mindis saadan Kettergang; Rand det sigis/ at Justicien hafuer haafft sin vbehindret Lob?

Det som mere var/ naar samme Quinde skulle for den Geistlige Ret paa Conuont Huset/ da fuldte hinder i lige maader Soldater ind vdi Kircken/ oc forbiede der entil hun gick vd igien; Huilket Spectaculum aldrig sfor vdi Landet er seet/ at Musquetterer med brennende Lunter hafuer ladet sig finde (i Fredz tid) vdi Gudz Hus/ oc der drefuen allehaande Galsskab; Slige Innormiteter skeede for en Horis skuld; Sandelig det er et meget vnt Behag/ oc vel at reddis forre.

Jeg ville icke mere vere saadan Fare vndergifuen/ oc forbie flere distlige B:lowlige Procedurer, derfor begaff jeg mig derfra.

VIII.

Der Rigens Raad sig icke mere præsenterede paa Tinget/ maatte Dina icke heller comparere, der hun dog nogle gange aff mig oc andre bleff did steffnet. Vden tuiffel hafuer min V:uenner befryctet sig/ at hun icke skulle kunde holde Profue/ mens forløbe sig i sine Ord; Thi effter at hun haaffde gaact ved de Brefue/ som hun min Kiereste haaffde tilskrefuen/ bleff hun siden stese holt fra Tinget/ Sygdom kunde det icke hafue forarsaget/ Thi nogle saa Timer/effter Ting var holdet/ loed hun sig finde paa Convent

vent Husit / huorsom helst hinder icke saa mange Sypris-
maal kunde giøris.

Hun kom icke engang for Byes-Rett / der hun skulle
hafue sin Dom / huilket i lige maader er imod Løwen / oc
hafuer mand mange Exempler, at om en skjønt Fanger
hafuer verret Syge oc Suage / hafuer de dog alligeuel self-
uer maatte høre paa deris Dom / oc derfor erre blefuen Agte
paa Tinget.

For Borgemester oc Raad maatte hun ey heller kom-
me / der hun aff dennem skulle examineris, thi de viste vel/
at de Offrigheds-Mend hassde foruden skye forrettet deris
Embede / oc at Sandheden der vdosuer hassde kommen for
Dagen / maa skee klarere en som den end om stunder er.
Var det at vblede Sandheden / oc befordre Justiciam ?
Det var hinder med største Mact oc Gewalt at forhindre oc
vndertrycke. Den Rettens Forhold hafuer endoc beweget
mig til / Danmark at vntvige.

I X.

Imod mig skeede endoc dette / som er B-slowligt; At
af mine Vidner blefue mig fra tagen Dinæ Moder oc Døt-
ter / huilcke der skulle oc kunde bevise / huor det Barn var hen-
kommen / som ved Bispen saa meget bleff effterlet / oc huem
der hassde haffe Dmgiengelse med Dinam, de blefue hensatte
vdi det Blaa Torn / foruden at sige / huorfor mand dennem
imod al Løw oc Ret Fængselde / der dog ingen dennem i rin-
geste maader huerecken anklagede eller oc beskylte. Dette
bractis oc til veye aff mine V-uenner i den act oc mening/
at naar som helst de hinder ickun hassde vdi deris Gewalt/
meente de enten med goede eller onde / at bringe hinder til / at
sige effter deris Bille / som for er om talt.

Hun bleff i lige maader nogle gange fra holt / at hun ickē maatte comparere, naar hun var steffnet; Der gaff uis forre / at hun for Suagheds skyld ickē kunde.

Der Sagen til Herredagen skulle ageris, maatte ieg begiere det / at mine Vidner maatte fremkomme / søren det kunde tilstedis; Fryet maa der hafue verret hos dennem / som vare Marsage til / at mine Vidner blefue mig forholte / de hafuer vel borren tuiffel / at de Sandheden skulle fremsige / huilcket oc skeede / Thi der de for Hans Maytt: fremkom / berettede de det / som Sagen meget opluuste.

Dinæ Stiff: Fader haffde ieg ladet anholde for at vidne sin Sandhed / efftersom hannem en stoer deel aff samme Sag var bevist; Mens der det erforis / bleff mig strengeligen aff Hans Maytt: befalet / hannem at lade gaa paa sin fri Foed; Huorvodsuer samme Person siden ickē mere vandt end som hannem lystede.

Huilcken V:ret oc Gewalt / med de forrige / gaff mig Anledning til at sñe oc sñe det Sted / huor Justitien for mig paa den maade oc manner / som meldet er / bleff administreret.

X.

Walter forhueruede disse V:lowlige Konge: Brevue / som effterfølger: Først sikk hand en Kongel: Befaling; At hand skulle høris / den første Dag / der Ret bleff holden for Byeting vdi Dinæ Sag / der hand dog aff ingen var steffnet / ey heller haffde hand nogen vid steffnet / huilcket er umod Loven; Thi ingen maa suare / eller anden for Retten tiltale / vden forregaende Lowlig Kald / o Varsel.

For det andet bekom hand effter Begiering et Konge: Bress til Wispen / som er min bitterlig B:uen / at hand skulle

skulle dømmes paa det / som mine Vidnisbyrd angick / huilket i lige maader er Beslowligt.

For det tredie bracte hand til veye / at de Sager / som mig vare paarpærende / oc som hørte hen til Landemodet / skulle forretagis / oc paa dømmis / paa vtilbørlig Tid oc Sted / huorved de drogis fra deris Rett. Alt dette skeede hannem til Behagelighed.

Saadan Person / som Dinæ Procurator er / huilcken forvickler / fordreier / oc opholder Sager / forbyder Løwen vdrøffeligen / icke at maa gaa i Rette for nogen / alligeuel bleff hand hinder forordnet; Saa at intet togis i act / eller sic med deris Billie nogen Fremgang / vden det / som var imod al Ret oc Billighed; Distligeste det / som kunde forduncte Sagen / oc forhindre / at Sandhed icke skulle komme for Liuset.

Huorforre ieg icke mere ville vere saadanne Besødvantlige oc Besowlige Tilfald vndergifuen.

XI.

Mig vederfoeris enda mere Vret: Bispen Doct: Jesper Brockmand / som mig haffde steffnet / med huilcken ieg tretteede / blisuer befalet / (vdi midlertid Processen imellem hannem oc mig hengte vdi Rette) at vere Dømmere ofuer mig / huilcket hand sig oc paa tog / der hand dog vel viste / at det er vdsørligen imod Løwen / som icke tilstedder dennem / som ere Partiske vdi en Sag / at dømmes / meget mindre en Quinsmand.

Tuende skulle ickun sidde Landemodet / oc dømmes paa mine Vidnisbyrd / aff huilcke den ene var min Quinsmand / som mig forfulde; Jeg protesteret Skriffeligen der vdsøfuer / oc beviiste / at det er imod al Løw oc Ret / dis vran-

sees bleff hand atter igien ottendis Dagen der effter sat til
Dommere ofuer mig. Saa al min Lowlig Protection
hialp mig intet.

Begaff mig derfor aff den Betræck / formedelst at Low
oc Ret icke anderlis for mig bleff tagen i act.

XII.

Dina som med al Xette var min Fange / bleff mig med
Mact forholt / huilcket i lige maader er imod Lowen / som
tyder paa mange Steder / at Fange følger Sag. Nu
haffde hinder ingen Sag gifuen vden ieg; Derfor bank
hinder Lowen til / enten at stille nøyactige Borren for sig/
eller oc at blifue min Fange / som hun haffde sictet / oc lagdt
sine Beskyldinger paa / saa lenge endtil hun gjorde sine Ord
beviiflige.

Mine B: uenner ville den B:ret / som mig der med
skeede / bemantele / oc sagde / At den Sag angick Hans
Maytts: Liff / (om huilcket den Ribbenhaffns Beretning
oc taler) huorfor mentis / at hun var Hans Maytts: Fange.
Om en skjønt det haffde angaaet Hans Maytts: Liff / (sent
det dog ingenlunde kunde) da var hun dog derfor icke effter
Lowen hans Fange / fordi Hans Maytt: haffde huercket
mig eller hinder nogen Sag gifuen.

At den løse Snack / som Dina forrebracte / icke gick
Hans Maytts: Liff an / sees endoc der aff / at Byefogden /
saa vel som Borgemester oc Raad dømte vdi Sagen; Thi
haffde det verret en Sag / som Hans Maytt: haffde an-
gaaet paa den ene side / saa som det mig angick paa den an-
den side / da haffde Borgemester oc Raad / meget mindre
Byefogden / maatte dømmen der vdi. Lands: Dommer
maa ey dømmen paa de Sager / som kand tresse en Adels:
Mands

Mands Liff / eller Ere / Huor skulle da tilstedis / at Vnders
Dommere skulle felde Dom paa det / som Hans Maytts:
Liff kunde paarspre? Derfor angick det icke heller Hans
Maytt: oc burte hun derfor med Rette icke at hafue verret
mig nectet.

Ofuer alt dette / der hun var dømt aff Borgemeester oc
Raad fra sin Hals / ja der Dommen aff Hans Maytt: oc
Rigens Raad var confirmeret, maatte hun icke enda vere
min Fange.

Den V-ret handt-hæftis med Gewalt / huilcken er saa
stoer / at ieg den icke kand beskriue / med et Ord at sige;
Det som Retten vdi Danmark den ringeste Bunde bevil-
ler / bleff mig med Bold betagen / ickun for at vndertrycke
Sandhed / paa det at icke skulle komme for Dagen / huorles
dis det Skelmsstykke var ofuer mig anlagdt / oc at siden efter
egen Billie alt Ondt om mig kunde spargeris. Macten
skulle skuffe deris Practicker / thi hæffde Retten hæft sin
Gang / da hæffde det blesuen Verden aabenbar / huor Vn-
dersundig / Bedrageligen / oc Forrædeligen / de imod mig
hafuer handlet. **GD** / som er Almeetig / kand endnu
bringe det for Liusset / Hannem oc Tiden befaler ieg det.
Var det at lade Justicien sin V-behindret Lob / oc vdlede
Sandhed / der paa dømme alle Ret:elskende oc Vpassio-
nerte. Vnder saadan V-ret oc Gewalt ville ieg icke lenger
vere / huor ieg alle Dage distlige kunde mig formode / derfor
veg ieg aff det Rige / huor det offuer mig gick vdi suang.

XIII.

Bispen Doct: Jesper Brockmand steffnede mig imid-
ler tid / Dinæ Sag procedertis, formedelst ieg hæffde la-
det hannem ved tuende Mend forstaa / At effterdi hand mig

ſaa v̄forſkyldt forfuldte / vdi det / ſom den forregaaende G.
Poſt om melder / da ſkulle hand vere betenckt til / at giøre
den Affbed for Hans Maytt: oc Rigens Raad / ſom hand
ſig Skriffeligen til haſſde forplict; Wiſpen ſetter vdi ſin
Steffning / At ieg icke ſkulle kunde beuiſe / hand mig haſſ-
de forfuldt / icke heller / at hand ſig haſſde obligeret til at
giøre nogen Affbed.

Jeg beuiſte / at hand haſſde mig forfuldt / oc endog at
det var ſced ved Kongel: Befaling / haſſde hand alliguel
oc verret en aff mine Forſplgere.

Diſtligeste fremførte ieg hans Obligation, ſom er aff
den Lydelle: Hand bekiender / at haſue mig oc mine med et
Skriffelig v̄betenckt Betenckende læderet oc forurettet /
Huorforre hand beder Vnderdanigſt oc Vdmygliſt om For-
ladelle / Huilket hand oc Mundteligen vil fremføre for den
Høneſte V̄ffrighed / ſampt Danmarckis Rigis Raad / naar
det aff hannem begierendis vorder.

Den Skriffelig Forplict fremlagde ieg icke til den
Ende / paa det at deraff kunde ſecs Wiſpen at haſue forbun-
den ſig til en Affbed / oc det dog hecete. Jeg ville den nu
icke haſue / mens holde mig til den Sag / ſom hand mig oc
mine haſſde med forurettet oc optage den aff raa Koed;
Ehi efferſom hand ſig vegrede vdi ſin vdgifueene Forplict /
haſſde hand dermed brut den Contract, ſom imellum os var
oprettet. Samme hans v̄betenckte Skriff / ſom hand mig
oc mine med haſuer læderet, ſaa vel ſom de Cenſurer,
huilcke ofuer hans V̄budelig Paakiendelle / aff adſkillige
Univerſiteter er ſellet / vil ieg (neſt Guds Hielp) lade
trycke / ſaa ſkal deraff kunde kiendis / huor Regel ret hand
haſuer v̄pmt imod Guds Bud / oc Befaling.

Vdi bemeste Sag / som Bispen mig hæffde for cire-
ret, bleff en Dom affsagt / paa det / som huercken aff han-
nem eller mig var sat i Kette. Hand kiendis fri for det
som hand sig Skriffeligen til hæffde obligeret, oc mig be-
tagis min Ket / for at tale hannem til paa den anden Sag /
som der da icke om disputertis. Om nu samme Dom
saaledis aff Xigens Raad bleff sluttet / som den bleff aff-
sagt / det er dennem selfuer best bekiendt.

I lige maader steffnet mig samme tid Walter oc Lans
gemaet min egen Tiener / huilcke kiendis fri for det / som ieg
dennem icke for beskylte / som Donnene vduiser / at ieg den-
nem ingen Sag hæffde gisuen.

Der ieg saae / at saa stoer Vret icke aff dennem / som
det burte at hindre / bleff endret / kunde ieg mig der efter in-
set forvente / vden al Blycke / derfor flyde ieg den Vrets
ferdige Matt.

XIV.

Foruden den Spot / som ieg oc min Dame maatte vd-
staa / i det vi nødtis til selfuer at møde for Ketten / (huilcket
vel kunde hafue verret at forhindre) bleff ieg enda i mange
maader bespottet / iblant andet der vdi : At ieg aff den Letfer-
dige Quinde offentlig bleff slagen for Ketten ; Siden be-
kiendte hun / af anden at hafue verret der til skøndet. Yderme-
re / mig bleff besalet til et vist Kloekeslet at møde for Ketten /
thi da sagdis / at min Sag skulle forrettagis ; Jeg indstillene
mig til bestemte Tid / mens maatte varte op vdi 4. gandske
Timer vdenfor / oc bleff vdi midler tid andre Sager forhør-
te / der mine V.uenner syntis / at ieg lenge nock hæffde gjort
opvartning / oc de hæffde fuldbract deris lyst / sentis mig bud
med en Dreng / At ieg vel kunde gaa ner / efftersom min
Sag

Sag icke kom for den Dag; Jeg maatte patientere oc lide; Mens der den Sag var til ende/ville ieg en mere vere slyg Spot oc Vanære Subject, derfor begaf ieg mig der fra / huor mine Flittige/Troe/oc Oprietige Tienester blefue belønne med Haanhed oc Foract.

XV.

Hvad stoer Vret var det / at Dina icke maatte sige den Sags rette Beskaffenhed / huorledis den var begyndt / oc huem der var i letog med hinder. Walter bekiendte hun vel paa / at hand hinder der til hafde forført; Mens hun blef icke tilholdt / for at sige Maaden / oc Manneren / som det var paa anlagt. For Walters skyld allene vil ieg vel troe at Sandhed icke med saa stoer Mact blef skjult.

Hun blef icke mere end engang løslig puint / endog at ieg derom meget høyet loed anholde / oc det med ingen Ret burte at hafue verret mig negeret.

Min egen Fange / som mig med Gewalt blef forholt / maatte icke efter min instendig Bøn oc Begiering lesue nogle saa Dage / endtil Walters Sag hafue verret for Ketten / ickun fordi / at hun icke skulle hafue med Omstendigheder beviist hannem hans Forrædske Gierninger; De hand maa ssee viste Mand for sig / (som hand offentlig loed sig forlyde) huilcket da oc kunde hafue kommen for Dagen.

Til alle dette bleff hun mig v:afuidendis henrettet / der ieg dog hinder med al billighed effter Lands Lov burte at hafue ladet Justificere.

Uff disse ofuenbemelte Poster Land sees / huorledis Handtfestningen er obserueret, som siger vdi den 2. Artic: som effter følger.

Samme

Sammeledis skal vi holde Mennige Rigens Raad / Adelen / Kiøbsstedmend / Bønder / oc mennige Rigens Indbyggere / oc huer særdelis / ved Lov / Stiel oc Ret / Friheder / oc Priuilegier, oc ingen aff denneim der imod forvrette i nogen maade. De skulle vi alle oc en huer besynderlig aff vor Kongelig Embede / for Ofuersald / oc Vret Beskytte / Beskerme / oc Handthæfue.

Formedelt at Retten mig saaledis vdi mange maader med Gewalt bleff forment. De de / som mig effter Liff / Ere / oc al timmelig Belfart hæffde tractet / icke maatte viddis / fiendis / oc tilbørligen straffis; Da var effter den Dag ingen Sickerhed for mig vdi Danmark / derfor retireret ieg mig / oc tacket G. B. D. / som mig fra siøre B. lycke beuarte.

XVI.

Vdi midler tid samme Process varede / oc saadanne B. sædvanlige / B. tilbørlige / oc B. lowlige Procedurer imod mig forretogis / som meldet er / formente ieg / at Hans Maytt: derom maa ssee icke aldelis var bevist; Dyligeste fornam ieg oc / at Hans Maytt: intet andet om min Sag bleff berettet / vden hui mine Efftertractere syntis at kunde vere mig imod; Derfor begierte ieg ventligen / oc gierne / aff mine Brødre oc Fættre / at de Hans Kongel: Maytt: vdi all Underdanighed min Anliggende oc Nød ville andrage / der hos oc Hans Maytt: om min Sag informere. Hvilket de sig goedvilligen paa tog at ville forrette; Loede sig derfor i all Underdanighed anmelden. Mens huad møder dennem?

Et Affslag; De bekommer til svar: At Hans Maytt: dennem ingen Audientz vil gifue.

De loede ydmigeligen igien derom anholde/oc begierte; At enten en/eller toe/aff dennem paa mine vegne maatte høris/ om maa skee Hans Maytt: dennem alle icke ville tilstede/ at komme sig i tale. Ney, det maatte dennem ingen lunde bevilges; Der bleff snart/ oc sagde/ At dersom de noget paa deris egen vegne haffde Hans Maytt: at anbringer da ville hand høre dennem; Mens intet/ huis som de om mig kunde forregifue; Dersom noget var mig angaaende/ da skulle de det Skriffeligen ofuergifue.

Det meget vformodentlige Suar vntfatte ieg mig ofuer/ oc tabte gandfke moeded/ der ieg saae/ at mine Noeds standere haffde den Mact/ de kunde forhindre huem de villet/ at komme Hans Maytt: vdi Tale/ i synderlighed aff hans Adel. Kunde ieg da haabe andet end al Ondt? Eftersom ingen paa mine vegne aff Hans Maytt: maatte blifue hørt/ huilcke som helst den rette Sags Bessaffenhed kunde/ oc ville referere/ oc gifue tilkiende den B:ret mig vederforis; Mens der imod/ huis ieg haffde Hans Maytt: at anmode om/ skulle skee ved Fremmede; Aff huilcke en part bracte mine Ord anderledis for Hans Maytt: end som ieg dennem haffde sagt; En deel ville Hans Maytt: det icke berette/ saaledis som ieg det aff dennem var begierendis; Andre torde icke min Tarff fremsøre; De somme vare mig icke affectioneret. Det som Hans Maytt: paa mine vegne Skriffeligen ofuergafuis/ bleff interpreteret, oc paa snart effter mine Vuenners Billie oc Samtycke.

Huilcken Adelsmand vdi Danmark/ der faar de stercke/ oc Mechtige Synder/ som mig saa vforfkyldt hafner forfuldt/ oc endnu Dagligen efftersireber/ aff huilcke ieg icke hafuer for

fortient den Tractament, de mig saa vforffammet med be-
 gegner / som en floer deel der vdi Landet vel er bevist; Den
 Adelsmand / siger ieg / maa vere vif paa hans Herris oc
 Kongis Bnaade; Thi lettelligen finder sig et v'raddeligt
 Gemytte / som hannem Falskeligen enten for et eller andet
 Kand anklage / huorvdsuær Herren Kand fatte en Grul / oc
 Misbeanctæ / huilcken hand / Hans Maytt: icke kand betage /
 formedelst hannem icke bevillis at gifue sin Vskyllighed til-
 fiende.

Mig skeede dee / at en Letferdig Quinde / med hinders
 Macker / blefue hørte / vel 14. Vger lang / oc ingen Adels-
 mand maatte paa mine vegne hørte.

Vel haffde ieg formodet / at Hans Maytt: skulle haf-
 ue beholdt et Dre aaben for mig / mens (dis var) begge va-
 re betagne aff Eognactige oc Falske Angifuennder; Saa ieg
 haffde intet andet at vente / end som min total Ruin. Der-
 for begaff ieg mig vdi tide fra det Land / huor Herren in-
 gen anden ville høre / end som Anlagern / oc icke sine Vnder-
 saatters Trengsel oc Anliggende sig ville lade berette.

At ieg imod Handtffestningen bleff Arreste-
 ret; Oc mig Dinæ Bekiendelse nogle Maaneder holt for-
 borgen; At hun / mig v'affuidendis / derfor V=lowligen
 bleff examineret; Oc ieg hinder effter Lowen første gang
 icke maatte steffne. At Musquetterer bespente Ketten;
 Oc Rigens Raad sig loede finde paa Tinget Ketten ofuers-
 værendis / huilcket er v'sædvanligt / oc aldrig hørt. At Di-
 na imod all Ret icke compareret, naar hun var steffnet;
 Oc hun som min Fange mig med Mact bleff forholt. At
 Hans Maytt: tredet imellum Sagen oc Walter / med den
 V=lowlig Befaling / som Jørgen Rosenfrank paa Tinget
 S ij frem:

fremførte; De mine Vidner mig imod Lowen blefue frastagen. At Bispen / som min Auinsmand / var min Dommere; De Walter B. lowlige Konge Brevue imod mig bracte til vey. At saadanne vbillige Domme vdi Bispens / Walters / oc Langemack's Sager blefue affsagt; Med den store Spott oc Forhaanelse ieg oc mine maatte lide oc vdskaa. At Dina icke bleff tilholt for at sige / huorledis det Forræderi osuer os var anlagt; De ieg effter Lowen icke maatte lade min egen Fange rette. Disligeste at mine Benner paa mine vegne icke maatte høris; Det hafuer drefuen mig aff mit kiere Fæderneland.

Lowbogen hafuer ieg icke citeret, fordi den er trucket / oc alle vdi Landet vel bekiendt / at dette bemeste er imod Lowen; Mens **Handtfestningen** er icke ennu gaaen i Tryck / oc maa skee saa ved dens Indhold / derfor hafuer ieg indført de Artic: som paa mig icke er tagen vdi act.

Den Riibenhaffns Skrifte hafuer med sin B. sandfere dig Beretning tuungen alt dette Fornesfnde aff min Pen / efftersom ieg vdi samme Skrifte høyt angribis / beskyldis / oc vdraabis; Thi **GD** Naturen, oc al Fornufft / obligerer mig til at forsuare min Vere oc Reputation, oc siger den Wiise Mand Syrach saaledis: See til / at du beholder et got Naffn / thi det blifuer vissere end som Guld oc liggende Fæ. Et Leffnet / siger hand / vere saa got som det vil / varer ickun en stacket tid / mens et got Naffn varer ewig. Den Hillige Lære Fader Augustinus siger: En Christ skal icke foracte hans Verlige Naffn / thi ellers er hand for ingen Christen at acte. Den gammel Lærer Isidorus skrifuer: See til / at du hafuer et got Naffn / bevar oc forsuar det samme / intil Døden / oc streb der effter / at det icke med nogen

Stanck

Standt bliſtuer fordundt / eller med Formedelle ſkænder.
 Hedningerne / ſom icke wiſte aff **W** / oc hans Ord at ſi-
 ge / falte eſter Fornufften oc ſagde; At alle Menniſker aff
 Naturen var medſød / eſter et Erligt Raſſn oc Xpene at træ-
 ke oc ſkriſtuer derfor den berømt Hedning Cicero paa det
 maade: At en ringe Dunde oc Agerſmand ſig endoc be-
 mper / at Eſterkammerne hannem vdi Eren ihuekommer.
 Seneca den Forſandige Mand ſiger: En Erlig Eſters
 Raſſn er den anden Arff. Plutarcus melder: At det er en
 Wſoffſammenhed oc Wforſand at foracre et goet Raſſn.
 Ja et got Raſſn holdis for den allerbeſte Graſueſkrift.

Eſterdi da / at Raſſnet er varigt / naar Jorden Men-
 ſket haſuer fortæret / ſaa haſuer ieg derfor icke kundt taue /
 oc ladet den Omiee ſide paa mig / oc min Familie, ſom
 diſſe Xris Forſøgere haſuer tænkt at ſtike os med; Thi
 derſom ieg tiede / oc ſlagede det alleneſte den Alwidendis / da
 gjorde ieg mig dermed for Verden ſelf ſkyldig. S. Paulus
 befaler oc ſiger: En huer ſee til / at hand icke alleneſte haſuer
 en goed Samvittighed hos **W** / mens endoc hos Mens
 niſken.

Formoder nu / at alle oc en huer / ſom det mit Høpethens
 gende Xris Forſuar / med Arſagen til min Retraite aff
 Danmark / forrekommer / deraff ſand ſee oc erfare min ſto-
 re Wſkyldighed; De at Hinders Kongel: Naſtt:
 aff Querrig haſuer ſagen en Erlig Mand vnder ſin Bes
 ſtermelle / oc Forſuar; De at icke det / ſom de Partriſke Bes
 rettere acter at gipre mig / inſpæct for / haſuer foraaſaget
 min Xeiſe / mens det ſom melbet er. Saa at Maecten /
 for huiltken Xeeen maatte vige / haſuer forjaget mig /
 formedelt at ieg var en Erøe / oc **H**

riſtig Patriot.

Nu følger den B:ret / som mig er skeet

siden min Vort-reise aff Danmark.

For det Første / bleff strax effter ieg var borte / mit Goedz offentlig til alle Ting giort forhinderlig / huilcket er V:lowligt / Thi ingen haffde mig for noget tilcalt; Neget mindre var der gangen nogen Dom ofuer mig / saa at mand med ingen Ret kunde mit Goedz Arrestere, oc giøre mig Vmyndig.

For det Andet bleff mig mit Lehn / dißligeste min Søn hans Lehn fratagen / huilcke den S. Høylofuelige Herre os haffde med forleht / oc denne Konge haffde det confirmeret, der dog icke er gangen det ringste Klagemaal ofuer os / langt mindre er os noget ofuer beviist / som vi vorris Forlehtning med Rette kunde ved forbyde.

For det Tredie er os med stor B:ret fratagen det Goedz Hirsch-Holm / som Hans Kongel: Maytt: Høylofuelig J:huetommelse min Dame oc mig voris Liffs tid med hafuer Vebrefuet / oc denne ikige Regierendis Herre vdi ligemaader hafuer stadfest. Samme Bress lyder icke indtil vi anderledis tilsigendis vorder; Mens saaledis: At vi for ne Goedz skal nyde oc beholde begge voris Liffs tid / huilcket v:brødeligen endoc aff Effterkommerne Konger vdi Danmark skal holdis. Der er lidet tenckt paa Handtfestningen vdi de Dage saadan Vold forretogis / thi vdi den 39. Artic: staar der: Ittem skulle vi holde vore Bress ved Suldmact; Dißligeste oc saa voris Forfædris fremfarne Konger vdi Danmarks Bress ved Mact. Derfor kand det med ingen Ting forbrydis / vden med det / som mand sit Arfue:Goedz med hand forbyde.

For

For det Fierde er mit Kammers vdi Raadsfuen opbrut/
 huor ieg hafde af den S. Herre hans Ordre, oc Brefue/ Bes
 vnsen oc Quittinger; Der hafuer ingen paa mine vegne maat
 vere ofuervarendis/ som samme Brefue oc Documenter kun
 de til sig tage/ oc for mig forvare. Lowen kalder det Bold;
 At gaa Andens Berge/ brønde andris Laase oc Eychelser/ oc
 forkremit deris Goedz/ ja det som de sig med skulle forsuare.

For det Femte bleff mig med V-ret fratagen noget at
 mit Løfz/ som ieg hafde ladet indskibe/ oc ville hafue hid til
 mig. Der det var vel omkring ført/ først paa Slottet/ oc der
 fra vdi Kongens Hafue/ oc nesien i 14. Dage ofuer leet/ oc
 igennem søgt/ oc der intet fandtis flere Brefue/ Beviiser oc
 Quittinger/ (som vden tuist efter leectis) bleff det min Liens
 nere igien tilstillet/ huoraff kunde sees/ med huad Ret det var
 tagen.

Dette bemelte hafuer ieg her med saa Ord fremført/ paa det at
 den gunstige Læser deraff kand kiende; At vorre Forsølgere ick alle
 neste hafuer stræbet os effter Lfsuet oc A Eren/ mens endoe effter vo
 ris Indkomps/ oc Formue; Hafuer derfor den Rigens Raad Hen
 drih Rommel/ som sine Affecter imod mig paa Tinger gaff tilkiens
 de/ ick gjort det til forglefsuis; Thi hand hafuer til Recompence be
 kommer mit Lehn. Cantzeln Her Christan Thomassøn/ som hialp
 at dølge Dinæ Bekiendelse/ imod Handsefinitigen/ nogle Maa
 nedr/ hans Søn/ huilcken nyssen er indkommen aff Landet/ er For
 lehn med min Søhns Lehn vdi Norge. De den som Macten haf
 uer/ oc hafde Behagelighed til Stædet/ hafuer til sig taget det/ som
 min Kiereste oc ieg erre begafuet med for vorris Liffs tid. Saa at
 der vdi Landet hafuer V-ret oc Velv imod os tagen ofuerhaand.
 G. D. som er Allmæctig/ kand det endre/ naar
 det er Hans Villie.

Corfis Wilselt/ Danmarckis

Strefuen Straalsund den

Riges Hoffmester.

14. April: 1652